

Euroopa Liidu Teataja

C 25 E

48. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

1. veebruar 2005

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	I <i>Teave</i>	
	Nõukogu	
2005/C 25 E/01	Ühine seisukoht (EÜ) nr 1/2005, mille nõukogu on vastu võtnud 19. juulil 2004, nõukogu ja Euroopa Parlamendi määruse vastuvõtmiseks taimses ja loomses toidus ja söödas või nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide ja nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ muutmise kohta	1
2005/C 25 E/02	Ühine seisukoht (EÜ) nr 2/2005, mille nõukogu on vastu võtnud 24. septembril 2004, eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... otsus nr .../2005/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse mitmeaastane tegevuskava digitaalse infosisu juurdepääsetavuse, kasulikkuse ja kasutatavuse suurendamiseks Euroopas	19
2005/C 25 E/03	Ühine seisukoht (EÜ) nr 3/2005, mille nõukogu on vastu võtnud 7. oktoobril 2004, mis on vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivi 2005/.../EÜ, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest, vastuvõtmiseks	29
2005/C 25 E/04	Ühine seisukoht (EÜ) nr 4/2005, mille nõukogu on vastu võtnud 21. oktoobril 2004, Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... otsuse nr .../2005/EÜ, millega muudetakse otsust 1419/1999/EÜ kultuurisüdamusega Euroopa kultuuripealinn seotud ühenduse meetmete kohta aastateks 2005 kuni 2019, vastuvõtmiseks	41
2005/C 25 E/05	Ühine seisukoht (EÜ) nr 5/2005, mille nõukogu on vastu võtnud 12. novembril 2004, et võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EÜ) nr .../2005 maagaasiedastusvõrkudele juurdepääsu tingimuste kohta	44

I

(Teave)

NÕUKOGU

ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 1/2005,

mille nõukogu on vastu võtnud 19. juulil 2004,

nõukogu ja Euroopa Parlamendi määruse vastuvõtmiseks taimses ja loomses toidus ja söödas või nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide ja nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ muutmise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

(2005/C 25E/01)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37 ja artikli 152 lõike 4 punkti b,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

olles konsulteerinud regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 23. novembri 1976. aasta direktiivi 76/895/EMÜ puu- ja köögiviljas sisalduvate ja nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide kehtestamise kohta, ⁽³⁾ nõukogu 24. juuli 1986. aasta direktiivi 86/362/EMÜ teraviljas sisalduvate ja nende pinnal

esinevate pestitsiidide jääkide lubatud piirnormide kehtestamise kohta, ⁽⁴⁾ nõukogu 24. juuli 1986. aasta direktiivi 86/363/EMÜ loomses toidus sisalduvate ja nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide lubatud piirnormide kehtestamise kohta ⁽⁵⁾ ja nõukogu 27. novembri 1990. aasta direktiivi 90/642/EMÜ teatavates taimset päritolu toodetes, sealhulgas puu- ja köögiviljas, sisalduvate ja nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide lubatud piirnormide kehtestamise kohta ⁽⁶⁾ on mitu korda oluliselt muudetud. Selguse ja lihtsuse huvides tuleb need direktiivid kehtetuks tunnistada ja asendada ühe aktiga.

- (2) Pestitsiidide jääkide siseriiklike piirnormide erinevused võivad luua kaubandustõkkeid liikmesriikidevahelisel või kolmandate riikide ja ühenduse vahelisel kauplemisel asutamislepingu I lisas nimetatud toodetega. Sellest tulevalt on kaupade vaba liikumise, liikmesriikide võrdsete konkurentsivõimaluste ja tarbijakaitse huvides kohane kehtestada taimset ja loomset päritolu toodete puhul jääkide piirnormid ühenduse tasandil.

- (3) Jääkide piirnorme kehtestavat määrust ei pea üle võtma liikmesriikide siseriiklikesse õigusaktidesse. Seetõttu on see sobivaim õigusakt pestitsiidide jääkide piirnormide kehtestamiseks taimset ja loomset päritolu toodete puhul, kuna selle täpseid nõudeid kohaldatakse samal ajal ja samal viisil kogu ühenduses ning seega võimaldab see siseriiklikke vahendeid tõhusamalt kasutada.

⁽¹⁾ EÜT C 234, 30.9.2003, lk 33.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 20. aprilli 2004. aasta arvamus (ELT C 104 E, 30.4.2004), nõukogu 19. juuli 2004. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi ... seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 340, 9.12.1976, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

⁽⁴⁾ EÜT L 221, 7.8.1986, lk 37. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/61/EÜ (ELT L 127, 29.4.2004, lk 81).

⁽⁵⁾ EÜT L 221, 7.8.1986, lk 43. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2004/61/EÜ.

⁽⁶⁾ EÜT L 350, 14.12.1990, lk 71. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2004/61/EÜ.

- (4) Taimsete ja loomsete toodete tootmisel ja tarbimisel on ühenduses väga oluline roll. Taimekasvatuse saagikust mõjutavad pidevalt kahjulikud organismid. Taimi ja taimseid tooteid on oluline nende organismide eest kaitsta mitte üksnes selleks, et takistada saagi vähenemist või toodete kahjustamist, vaid ka selleks, et tagada koristatud toodete kvaliteet, suurendada põllumajanduse tootlikkust ja kaitsta looduskeskkonda põllumajandustootmiseks vajaliku maa pindala piiramise kaudu.
- (5) Üks olulisemaid meetodeid taimede ja taimsete toodete kaitsmiseks kahjulike organismide mõju eest on toimeainete kasutamine taimekaitsevahendites. Samas võib nende kasutamise võimalikuks tagajärjeks olla jääkide esinemine töödeldud toodetes, neid söövates loomades ning nendega kokku puutunud mesilaste toodetud mees. Tuleb tagada, et selline jääkide sisaldus ei ulatuks tasemeni, mis põhjustaks vastuvõetamatut ohtu inimestele ja, kui see on asjakohane, loomadele.
- (6) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivis 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta⁽¹⁾ on sätestatud, et liikmesriigid näevad lubade väljastamisel ette, et taimekaitsevahendeid tuleb kasutada nõuetekohaselt. Nõuetekohane kasutamine hõlmab hea taimekaitsetava põhimõtete ja integreeritud tõrje põhimõtete kohaldamist. Juhul kui pestitsiidide lubatud kasutamisel direktiivi 91/414/EMÜ alusel on nende jääkide piirnormid tarbijale ohtlikud, tuleb kõnealune kasutamine pestitsiidide jääkide vähendamiseks üle vaadata. Ühendus peaks toetama ohtu vähendavate meetodite ja toodete kasutamist ja kasutatavate pestitsiidide hulga vähendamist tõhusaks kahjuritõrjeks kohase tasemeni.
- (7) Nõukogu 21. detsembri 1978. aasta direktiivi 79/117/EMÜ, millega keelatakse teatavaid toimeaineid sisaldavate taimekaitsevahendite turuleviimine ja kasutamine, ⁽²⁾ alusel on hulk toimeaineid keelatud. Samal ajal ei ole paljud teised toimeained praegu lubatud vastavalt direktiivile 91/414/EMÜ. Taimset ja loomset päritolu toodetes sisalduvaid ilma loata kasutamisest või saastatud keskkonnast või kolmandates riikides kasutamisest tulenevaid toimeainete jääke tuleks hoolikalt kontrollida ja jälgida.
- (8) Toidu- ja söödaalaste õigusnormidega seotud põhieeskirjad on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused. ⁽³⁾
- (9) Lisaks nendele põhieeskirjadele on vaja erieeskirju, et tagada tõhus siseturu toimimine ja kauplemine kolmandate riikidega värskete ja/või töödeldud toiduks või söödaks ettenähtud taimsete ja loomsete toodete või vastavate liittoodete osas, mille sees võib esineda pestitsiidide jääke, luues samas aluse inimeste ja loomade tervise ja tarbijate huvide kaitse kõrge taseme tagamiseks. Sellised eeskirjad peaksid hõlmama konkreetsete jääkide piirnormide kehtestamist toidus või söödas leiduva pestitsiidi kohta ning kõnealuste piirnormide aluseks olevate andmete kvaliteedi kindlaksmääramist.
- (10) Sõltumata asjaolust, et määrusega (EÜ) nr 178/2002 sätestatud üldiste toidualaste õigusnormide põhimõtteid kohaldatakse üksnes toiduloomadele ettenähtud sööda puhul, pidades silmas toiduks mitteettenähtud loomade söödaks mõeldud toodete eristamisega seonduvaid raskusi ning selleks, et hõlbustada käesoleva määruse sätete kontrolli ja rakendamist, on kohane nimetatud põhimõtteid kohaldada ka toiduloomadele mitteettenähtud sööda puhul. Käesolev määrus ei tohiks siiski takistada pestitsiidide hindamiseks vajalikke katseid.
- (11) Direktiiv 91/414/EMÜ sätestab taimekaitsevahendite kasutamise ja turuleviimise põhieeskirjad. Eelkõige ei tohiks nende toodete kasutamine olla kahjuliku mõjuga inimestele või loomadele. Taimekaitsevahendite kasutamisest tulenevad pestitsiidide jäägid võivad kahjustada tarbijate tervist. Seetõttu on kohane, et toiduks ettenähtud toodetele jääkide piirnormide kehtestamiseks määratakse kindlaks eeskirjad, mis on seotud nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ raames määratletud taimekaitsevahendite kasutamise lubamisega. Seda direktiivi tuleks sarnaselt muuta, et võtta arvesse jääkide piirnormide suhtes käesoleva määruse alusel kehtestatud ühenduse menetlust. Vastavalt nimetatud direktiivile võib määrata toimeaine hindamiseks referentliikmesriigi. Kõnealuse liikmesriigi teadmisi on kohane kasutada käesoleva määruse kohaldamisel.
- (12) Toidu ja sööda kontrollimist käsitlevate üldiste ühenduse õigusnormide täiendamiseks on kohane kehtestada pestitsiidide jääkide kontrollimise erieeskirjad.

⁽¹⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/71/EÜ (ELT L 127, 29.4.2004, lk 14).

⁽²⁾ EÜT L 33, 8.2.1979, lk 36. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003.

⁽³⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1642/2003 (ELT L 245, 29.9.2003, lk 4).

- (13) Sööta, sealhulgas turustamist, sööda ladustamist ja loomade söötmist käsitlevad erieeskirjad on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. mai 2002. aasta direktiivis 2002/32/EÜ söödas leiduvate soovimatute ainete kohta. ⁽¹⁾ Teatavate toodete puhul ei ole võimalik kindlaks määrata, kas need töödeldakse toiduks või söödaks. Sellistes toodetes esinevad pestitsiidide jäägid peavad seetõttu olema ohutud kasutamiseks nii toiduks kui ka söödaks. Seetõttu on kohane, et lisaks sööta käsitlevatele erieeskirjadele kohaldatakse kõnealuste toodete suhtes ka käesolevas määruses sätestatud eeskirju.
- (14) Ühenduse tasandil on vaja määratleda teatavad mõisted, mida kasutada taimset ja loomset päritolu toodetele jääkide piirnormide kehtestamisel ja kontrollimisel.
- (15) Direktiiviga 76/895/EMÜ nähakse ette, et liikmesriik võib lubada praegu ühenduse tasandil lubatud piirnormidest kõrgemaid jääkide piirnorme. See võimalus tuleks kaotada, kuna siseturгу silmas pidades võib see takistada ühendusesisest kaubandust.
- (16) Pestitsiidide jääkide piirnormide kindlaksmääramine nõuab pikaajalisi tehnilisi arvestusi ja hõlmab tarbijate võimalike ohtude hindamist. Seetõttu ei saa jääkide piirnorme kohe kehtestada praegu direktiiviga 76/895/EMÜ reguleeritavate pestitsiidide suhtes või pestitsiidide suhtes, mille osas ei ole ühenduse jääkide piirnorme veel kehtestatud.
- (17) Pestitsiidide jääkide piirnormide kehtestamise kaalumisel kasutatavad andmete miinimumnõuded on kohane sätestada ühenduse tasandil.
- (18) Erakorralistel asjaoludel ja eelkõige loata kasutamise tõttu keskkonnas esineda võivate pestitsiidide puhul tuleks jääkide piirnormide kehtestamisel lubada kasutada seireandmeid.
- (19) Pestitsiidide jääkide piirnorme tuleks pidevalt jälgida ja neid tuleks uue teabe või uute andmete arvessevõtmiseks muuta. Jääkide piirnormiks tuleks kehtestada analüütiliselt kehtestatud alammäär, kui taimekaitsevahendite lubatud kasutamise tagajärjel ei leita märkimisväärses koguses pestitsiidijääke. Kui pestitsiidide kasutamiseks ei ole ühenduse tasandil luba antud, tuleks jääkide piirnormid kehtestada kohaselt madalal tasemel, et kaitsta tarbijaid lubamatute või piirnorme ületavate pestitsiidide jääkide koguste omastamise eest. Pestitsiidide jääkide kontrollimise hõlbustamiseks tuleb I lisaga hõlmatud toodetes või tootegruppides (mille kohta ei ole II või III lisas jääkide piirnorme kehtestatud) sisalduvate pestitsiidide lubatud jääkide kohta kehtestada vähimisi väärtus, välja arvatud kui kõnealune toimeaine sisaldub IV lisas toodud loetelus. Vähimisi väärtuseks on kohane kehtestada 0,01mg/kg ning tuleks sätestada võimalus seda väärtust V lisaga hõlmatud toimeainete puhul muuta, võttes arvesse kasutuselolevaid standardanalüüsimetodeid ja/või tarbijakaitset.
- (20) Väljaspool ühendust toodetud sööda ja toidu puhul võib taimekaitsevahendite kasutamisel õiguspäraselt kohaldada erinevaid põllumajandustavasid, mille tagajärjel võivad pestitsiidide jääkide tasemed mõnikord erineda ühenduses õiguspäraselt kohaldatavatest kasutusviisidest tulenevatest tasemetest. Seetõttu tuleks imporditud toodete puhul kehtestada piirnormid, mis võtaks arvesse nimetatud kasutusviise ja nendest tulenevaid jääke, tingimusel et kõnealuste toodete ohutust saab tõestada kodumaise toodanguga samade kriteeriumide alusel.
- (21) Määrusega (EÜ) nr 178/2002 kehtestatakse kord kiireloomuliste meetmete võtmiseks seoses ühendusest pärit või kolmandast riigist imporditud toidu ja söödaga. Kõnealune kord võimaldab komisjonil selliseid meetmeid vastu võtta olukordades, kus toit võib tõsiselt ohustada inimeste või loomade tervist või keskkonda ja kus seda ohtu ei saa rahuldavalt kontrollida asjaomaste liikmesriikide võetavate meetmetega. Kõnealuseid meetmeid ning nende mõju inimestele ja, kui see on asjakohane, loomadele hindab Euroopa Toiduohutusamet (edaspidi "amet").
- (22) Tarbijate eluaegset ja, kui see on asjakohane, akuutset kokkupuudet pestitsiidide jääkidega toiduainete kaudu tuleks hinnata vastavalt ühenduses kasutatavatele menetlustele ja tavadele, võttes arvesse Maailma Tervishoiuorganisatsiooni avaldatud juhiseid.
- (23) Maailma Kaubandusorganisatsiooni kaudu tuleks kavandatud jääkide piirnormide osas ühenduse kaubanduspartneritega konsulteerida ning enne jääkide piirnormide kehtestamist tuleks nende märkused arvesse võtta. Ühenduse jääkide piirnormide kehtestamisel tuleb arvesse võtta ka rahvusvahelisel tasandil Codex Alimentarius'e komisjoni kehtestatud jääkide piirnorme.
- (24) On vaja, et amet hindaks jääkide piirnormide rakendamist ja liikmesriikide koostatud hindamisaruandeid, et määrata kindlaks seotud ohud tarbijatele ja, kui see on asjakohane, loomadele.
- (25) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad sanktsioonide kohta käesoleva määruse sätete rikkumiste eest ja tagama nende eeskirjade rakendamise. Need sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

⁽¹⁾ EÜT L 140, 30.5.2002, lk 10. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2003/100/EÜ (ELT L 285, 1.11.2003, lk 33).

(26) Ühenduse ühtlustatud jääkide piirnormide süsteemi väljatöötamine hõlmab juhendite väljatöötamist, andmebaaside arendamist ja muid sarnaste kuludega tegevusi. Teatavatel juhtudel on kohane, et ühendus kannab osa nendest kuludest.

(27) Toimeainete jääkide piirnormidega seotud otsuste ja nende ainete suhtes direktiivi 91/414/EMÜ kohaselt vastu võetud otsuste aja kooskõlastamine on hea haldustava ja tehniliselt soovitatav. Paljude ainete puhul, mille osas ühenduse jääkide piirnormid ei ole veel kehtestatud, ei võeta nimetatud direktiivi alusel otsuseid vastu enne käesoleva määruse jõustumist.

(28) Seetõttu on vaja vastu võtta eraldi eeskirjad, mis sätestavad ajutised, kuid kohustuslikud ühtlustatud jääkide piirnormid, eesmärgiga kehtestada jääkide piirnormid järk-järgult samal ajal kui võetakse vastu otsuseid konkreetsete toimeainete suhtes direktiivi 91/414/EMÜ alusel teostatava hindamise käigus. Sellised ajutised ühtlustatud jääkide piirnormid peaksid eelkõige põhinema olemasolevatel liikmesriikide kehtestatud riiklikel jääkide piirnormidel ja võtma arvesse nende kehtestamise aluseks olevat riiklikku korda, tingimusel et need jääkide piirnormid ei põhjusta vastuvõetamatut ohtu tarbijatele.

(29) Pärast olemasolevate toimeainete kandmist direktiivi 91/414/EMÜ I lisse peavad liikmesriigid iga kõnealuseid toimeaineid sisaldava taimekaitsevahendi nelja aasta jooksul selle lisse kandmise kuupäevast ümber hindama. Kõnealused jääkide piirnormid tuleks lubade järjepidevuse tagamiseks säilitada kuni neljaks aastaks ja ümberhindamise lõpetamisel tuleb need jääkide piirnormid kehtestada lõplike piirnormidena, kui nende kohta on esitatud direktiivi 91/414/EMÜ III lisa nõuetele vastavad toimikud, või kui vastavaid toimikuid ei esitata, tuleb kehtestada vaikumisi väärtusega piirnormid.

(30) Käesoleva määrusega kehtestatakse jääkide piirnormid pestitsiidide jääkide kontrollimiseks toidus ja söödas. Seetõttu on kohane, et liikmesriigid kehtestavad riiklikud programmid kõnealuste jääkide kontrollimiseks. Riiklike kontrolliprogrammide tulemused esitatakse komisjonile, ametile ja teistele liikmesriikidele ning lisatakse ühenduse aastaaruandele.

(31) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽¹⁾

(32) Vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele on kaubanduse hõlbustamise põhieesmärkide saavutamiseks, kaitstes samal ajal tarbijat, vajalik ja kohane sätestada eeskirjad jääkide piirnormide kohta taimset ja loomset päritolu toodetele. Käesolev määrus kehtib üksnes selles ulatuses, mis on vajalik selle eesmärkide saavutamiseks asutamislepingu artikli 5 kolmanda lõigu kohaselt,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

Käesolev määrus kehtestab, kooskõlas määruses (EÜ) nr 178/2002 sätestatud üldiste põhimõtetega, ühtlustatud ühenduse sätted taimses ja loomses toidus ja söödas või nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide kohta.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse I lisaga hõlmatud taimset ja loomset päritolu toodete või nende osade suhtes, mida kasutatakse värske ja/või töödeldud toidu ja/või söödana ja/või toidu- või söödaseguna, milles võivad sisalduda või mille pinnal võivad esineda pestitsiidide jäägid.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata I lisaga hõlmatud toodetele, kui asjakohaste tõendite põhjal on võimalik kindlaks teha, et need on ette nähtud:

a) muude toodete kui toidu või sööda valmistamiseks; või

b) külvamiseks või istutamiseks; või

c) siseriiklike õigusaktide kohaselt lubatud toimeainete katsetega seotud tegevusteks.

3. Vastavalt käesolevale määrusele kehtestatud pestitsiidide jääkide piirnorme ei kohaldata I lisaga hõlmatud toodete puhul, mis on ette nähtud ekspordimiseks kolmandatesse riikidesse ja mida on enne ekspordimist töödeldud juhul, kui asjakohaste tõendite põhjal on kindlaks tehtud, et sihtkohaks olev kolmas riik sellist töötlemist nõuab või sellega nõustub, et vältida kahjulike organismide sissetoomist oma territooriumile.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

4. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira direktiivide 98/8/EÜ, ⁽¹⁾ 2002/32/EÜ ja määruse (EMÜ) nr 2377/90 ⁽²⁾ kohaldamist.

Artikkel 3

Mõisted

1. Käesolevas määruses kohaldatakse määruse (EÜ) nr 178/2002 ja direktiivi 91/414/EMÜ artikli 2 punktides 1 ja 4 esitatud mõisteid.

2. Samuti kohaldatakse järgmisi mõisteid:

- a) hea põllumajandustava – siseriiklikult soovitatav, kasutusloa alusel toimuv või registreeritud ohutu taimekaitsevahendite kasutamine tegelikes tingimustes toidu ja sööda tootmise, ladustamise, transpordi, turustamise ja töötlemise mis tahes etapis;
- b) kriitiline hea põllumajandustava – hea põllumajandustava, mille puhul ühe toimeaine/toote kombinatsiooni kohta on rohkem kui üks hea põllumajandustava, mille tulemusel töödeldud toodetes on kõrgeim aktsepteeritav pestitsiidide jääkide tase ja mis on aluseks kehtestatavale jääkide piirnормile;
- c) pestitsiidide jäägid – jäägid, sealhulgas direktiivi 91/414/EMÜ artikli 2 punktis 1 määratletud taimekaitsevahendites praegu kasutatavad või varem kasutatud toimeained, toimeainete metaboliidid ja/või lagunemis- või reaktsioonisaadused, mis sisalduvad käesoleva määruse I lisaga hõlmatud toodetes või esinevad nende pinnal, sealhulgas eelkõige jäägid, mille esinemine võib tuleneda toimeainete kasutamisest taimekaitses, veterinaarmeditsiinis või biotsiidina;
- d) jääkide piirnорм – kõrgeim õigusaktidega lubatud toidus või söödas sisalduv või selle pinnal esinev pestitsiidide jäägi kontsentratsioon;
- e) CXL – Codex Alimentarius'e komisjoni poolt kehtestatud jääkide piirnорм;
- f) määramispiir – kinnitatud madalaim jääkide kontsentratsioon, mida saab kvantifitseerida ja mille kohta saab andmeid esitada valideeritud meetodite abil teostatava tava-kontrolli käigus;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/8/EÜ biotsiidide turuleviimise kohta (EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 26. juuni 1990. aasta määrus (EMÜ) nr 2377/90, milles sätestatakse ühenduse menetlus veterinaarravimijääkide piirnормide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 1). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 546/2004 (ELT L 87, 25.3.2004, lk 13).

g) impordile kehtestatav jääkide piirnорм – imporditavatele toodetele kehtestatav jääkide piirnорм juhul, kui:

- toote pinnal kasutatavas taimekaitsevahendis sisalduva toimeaine kasutamine ei ole ühenduses lubatud; või
- olemasolev ühenduse jääkide piirnорм ei ole rahvusvahelise kaubanduse vajadustele vastamiseks piisav;

h) tasemekatse – võrdluskatse, mille käigus mitu laborit teevad identsete proovide analüüsid, mis võimaldab hinnata iga labori tehtud analüüsi kvaliteeti;

i) akuutne standarddoos – aine hinnanguline kogus toidus, väljendatuna lähtudes kehakaalust, mida võib manustada lühikese aja, tavaliselt ühe söögikorra või ühe päeva jooksul, tarbija tervist märkimisväärselt ohustamata kõigi hindamise ajal teadaolevate faktide alusel;

j) aktsepteeritav päevadoos – aine hinnanguline kogus toidus, väljendatuna lähtudes kehakaalust, mida võib manustada iga päev kogu elu jooksul tarbija tervist märkimisväärselt ohustamata kõigi hindamise ajal teadaolevate faktide alusel.

Artikkel 4

Tootegruppide loetelu, mille suhtes kohaldatakse ühtlustatud jääkide piirnормe

1. Artikli 2 lõikes 1 osutatud tooted, tootegrupid ja/või toodete osad, millele kohaldatakse ühtlustatud jääkide piirnормe, määratletakse ja kantakse I lisasse artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras. I lisa hõlmab kõiki tooteid, millele on kehtestatud jääkide piirnормid, ning samuti muid tooteid, millele on kohane rakendada ühtlustatud jääkide piirnормe arvestades eelkõige nende tähtsust kaubanduses või tarbijate toidus. Tooted grupeeritakse selliselt, et jääkide piirnормid saaks nii palju kui võimalik kehtestada sarnaste või seotud toodete gruppidele.

2. I lisa kehtestatakse esmakordselt kolme kuu jooksul käesoleva määruse jõustumisest ja see vaadatakse vajaduse korral üle, eelkõige liikmesriigi taotlusel.

Artikkel 5

Nimekirja kehtestamine toimeainetest, mille puhul jääkide piirnормe ei nõuta

1. Direktiivi 91/414/EMÜ alusel hinnatavad taimekaitsevahendite toimeained, mille puhul jääkide piirnормe ei nõuta, määratletakse käesoleva määruse artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras ning kantakse IV lisasse, võttes arvesse nende toimeainete kasutusviise ja käesoleva määruse artikli 14 lõike 2 punktides a, c ja d osutatud küsimusi.

2. IV lisa kehtestatakse esmakordselt 12 kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist.

II PEATÜKK

JÄÄKIDE PIIRNORMIDE TAOTLEMISE KORD

1. JAGU

JÄÄKIDE PIIRNORMIDE TAOTLUSTE ESITAMINE

Artikkel 6

Taotlused

1. Juhul kui liikmesriik kavatseb väljastada loa või ajutise loa taimekaitsevahendi kasutamiseks kooskõlas direktiiviga 91/414/EMÜ, kaalub see liikmesriik, kas sellise kasutamise tulemusel tuleks muuta käesoleva määruse II või III lisas kehtestatud olemasolevat jääkide piirnormi, kas tuleks kehtestada uus jääkide piirnorm või kas kõnealune toimeaine tuleks kanda IV lisasse. Vajaduse korral nõuab liikmesriik luba taotlevalt osapoolelt taotluse esitamist kooskõlas artikliga 7.

2. Piisavate tõendite alusel õigustatud huvisid omavad osapooled, sealhulgas I lisaga hõlmatud toodete valmistajad, kasvatajad ja tootjad võivad liikmesriigile kooskõlas artikliga 7 samuti taotluse esitada.

3. Kui liikmesriik peab vajalikuks jääkide piirnormi kehtestamist, muutmist või kehtetuks tunnistamist, võib kõnealune liikmesriik kooskõlas artikliga 7 ka jääkide piirnormi kehtestamise, muutmise või kehtetuks tunnistamise taotluse koostada ja seda hinnata.

4. Taotlused impordile kehtestatavate jääkide piirnormide kohta esitatakse vastavalt direktiivile 91/414/EMÜ määratud referentliikmesriikidele või juhul, kui sellist referenti ei ole määratud, esitatakse taotlused taotleja nõudel käesoleva artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras komisjoni määratud liikmesriikidele. Sellised taotlused esitatakse käesoleva määruse artiklis 7 ettenähtud korras.

Artikkel 7

Nõuded jääkide piirnormide taotlustele

1. Taotleja lisab jääkide piirnormi taotlusele järgmised andmed ja dokumendid:

a) taotleja nimi ja aadress;

b) taotluse toimik, milles sisaldub:

i) taotluse kokkuvõte;

ii) peamised sisulised argumendid;

iii) dokumentide loend;

iv) kõnealuse toimeaine kasutamisel kohaldatava asjakohase hea põllumajandustava koopia.

c) vajaduse korral, teaduslikult kinnitatud põhjused muretsemiseks;

d) direktiivi 91/414/EMÜ II ja III lisas loetletud andmed, mis käsitlevad pestitsiidide jääkide piirnormide kehtestamisel andmetele esitatavaid nõudeid, sealhulgas vajaduse korral toksikoloogilised andmed ja andmed kontrollilaborites kasutatavate standardanalüüsimeetodite kohta ning samuti andmed taimede ja loomade ainevahetuse kohta.

Kui asjakohane teave on juba avalikult kättesaadav, eelkõige kui toimeainet on direktiivi 91/414/EMÜ alusel juba hinnatud või kui CXL on kehtestatud ja asjakohane teave on taotleja poolt esitatud, võib liikmesriik taotluse hindamisel kasutada ka sellist teavet. Sellistel juhtudel peab hindamisaruanne sisaldama ka selliste andmete kasutamise või mittekasutamise põhjendusi.

2. Hindamist teostav liikmesriik võib vajaduse korral paluda taotlejal lisaks lõike 1 alusel nõutavale teabele esitada täiendavat teavet liikmesriigi määratud tähtja jooksul.

Artikkel 8

Taotluste hindamine

1. Liikmesriik, millele on vastavalt artiklile 6 esitatud artikli 7 nõuetele vastav taotlus, edastab selle koopia viivitamata määrusega (EÜ) nr 178/2002 asutatud Euroopa Toiduohutusametile (edaspidi "amet") ja komisjonile ning koostab põhjendamatut viivitusteta hindamisaruande.

2. Taotlusi hinnatakse kooskõlas direktiivi 91/414/EMÜ VI lisas sätestatud taimekaitsevahendite hindamise ja lubamise ühtsete põhimõtete asjakohaste sätetega või täpsemate hindamis põhimõtetega, mis määratakse kindlaks komisjoni määrusega käesoleva määruse artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras.

3. Erandina lõikest 1 ja vastavalt asjaomaste liikmesriikide vahelisele kokkuleppele, võib taotlust hinnata vastavalt direktiivile 91/414/EMÜ selle toimeaine hindamiseks määratud referentliikmesriik.

4. Kui liikmesriigil tekib taotluse hindamisel raskusi või töö kattumise vältimiseks võib artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras otsustada, milline liikmesriik milliseid taotlusi hindab.

Artikkel 9

Hinnatud taotluste esitamine komisjonile ja ametile

1. Pärast hindamisaruande koostamist edastab liikmesriik selle komisjonile. Komisjon teavitab viivitamata liikmesriike ja edastab taotluse, hindamisaruande ja lisatud toimiku ametile.

2. Amet teatab taotluse kättesaamisest viivitamata kirjalikult taotlejale, hindamist teostavale liikmesriigile ja komisjonile. Kättesaamisteatisele märgitakse taotluse ja sellele lisatud dokumentide kättesaamise kuupäev.

2. JAGU

JÄÄKIDE PIIRNORMIDE TAOTLUSTE MENETLEMINE AMETIS

Artikkel 10

Ameti arvamus jääkide piirnormide taotluste kohta

1. Amet hindab taotlusi ja hindamisaruandeid ning esitab põhjendatud arvamuse, eelkõige jääkide piirnormide kehtestamise, muutmise ja kehtetuks tunnistamisega seotud ohtude kohta tarbijale ja, kui see on asjakohane, loomadele. Kõnealuses arvamuses sisaldub:

- a) hinnang, kas taotluses pakutud tavakontrolliks kasutatav analüüsimeetod on kavandatavaks kontrolliks sobilik;
- b) eeldatav määramispiir pestitsiidi/toote kombinatsiooni puhul;
- c) hinnang riskile, et jääkide piirnormi muutmise tulemusel ületatakse aktsepteeritavat päevadoosi ja akuutset standarddoosi; tootes, mille puhul jääkide piirnormi taotleti, leiduvate jääkide mõju kõnealustele doosidele;
- d) mis tahes muud ohtude hindamiseks olulised andmed.

2. Amet edastab põhjendatud arvamuse taotlejale, komisjonile ja liikmesriikidele. Põhjendatud arvamuses määratletakse selgelt iga järelduse alus.

3. Ilma, et see piiraks määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 39 kohaldamist, avalikustab amet oma põhjendatud arvamuse.

Artikkel 11

Jääkide piirnormide taotlusi käsitlevate ameti arvamuste avaldamise tähtsajad

1. Amet esitab oma põhjendatud arvamuse vastavalt artiklis 10 sätestatud niipea kui võimalik ja hiljemalt kolme kuu jooksul alates taotluse kättesaamise kuupäevast.

2. Kui amet nõuab täiendavat teavet, peatatakse lõikes 1 sätestatud tähtaegade kohaldamine kuni selle teabe esitamiseni. Sellise peatamise korral kohaldatakse artikli 13 sätteid.

Artikkel 12

Kehtivate jääkide piirnormide hindamine ameti poolt

1. 12 kuu jooksul toimeaine kandmisest või mittekandmisest direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse pärast käesoleva määruse jõustumist esitab amet komisjonile ja liikmesriikidele, eelkõige direktiivi 91/414/EMÜ alusel koostatud asjakohase hindamisaruande põhjal, põhjendatud arvamuse alljärgneva kohta:

- a) käesoleva määruse II või III lisas sätestatud kõnealuse toimeaine kehtivad jääkide piirnormid;
- b) vajadus kehtestada sellele toimeainele uued jääkide piirnormid või kanda see käesoleva määruse IV lisasse;
- c) käesoleva määruse artikli 20 lõikes 2 osutatud teatud töötlemistegurid, mis võivad selle toimeaine puhul vajalikuks osutuda;
- d) jääkide piirnormid, sealhulgas käesoleva määruse II ja/või III lisas sätestatud piirnormid, mille kehtestamist komisjon kaalub, ning selle toimeainega seotud jääkide piirnormid, mis võidakse kehtetuks tunnistada.

2. Enne käesoleva määruse jõustumist direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kantud ainete kohta esitatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud põhjendatud arvamus 12 kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist.

Artikkel 13

Halduskorras läbivaatamine

Käesoleva määrusega ametile antud volituste alusel vastuvõetud otsuse või nende volituste kasutamatajätmise võib komisjon läbi vaadata omal algatusel või liikmesriigi või otseselt ja isiklikult asjaga seotud isiku taotlusel.

Sellekohane taotlus esitatakse komisjonile kahe kuu jooksul alates päevast, mil asjassepuutuv isik sai teada kõnealusest toimingust või tegevusetusest.

Komisjon teeb otsuse kahe kuu jooksul, nõudes vajadusel ametilt otsuse tühistamist või tegevusetuse heastamist kindlaks-määratud ajavahemiku jooksul.

3. JAGU

JÄÄKIDE PIIRNORMIDE KEHTESTAMINE, MUUTMINE VÕI KEHTE-
TUKS TUNNISTAMINE

Artikkel 14

Otsused jääkide piirnormide taotluste kohta

1. Pärast ameti arvamuse kättesaamist ning seda arvamust arvesse võttes koostab komisjon viivitamata ja hiljemalt kolme kuu jooksul määruse jääkide piirnormi kehtestamise, muutmise või kehtetuks tunnistamise kohta või otsuse taotluse tagasilükkamise kohta ning edastab selle vastuvõtmiseks artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras.

2. Lõikes 1 nimetatud aktide puhul võetakse arvesse järgmist:

- a) olemasolevad teadus- ja tehnikaalased teadmised;
- b) võimalik pestitsiidide jääkide esinemine, mis tuleneb muudest allikatest kui praegu taimekaitses kasutatavad toimeained;
- c) kõigi võimalike tarbijaid ja, kui see on asjakohane, loomi ähvardavate ohtude hindamise tulemused;
- d) taimekaitsevahendite kasutusviiside muutmisega seotud mistahes hindamiste ja otsuste tulemused;
- e) kolmandas riigis toimeaine õiguspäraseks kasutamiseks rakendatud CXL või hea põllumajandustava;
- f) muud käsitletava küsimusega seotud põhjendatud tegurid.

3. Komisjon võib taotlejalt või ametilt igal ajal nõuda täiendavat teavet. Komisjon teeb kogu saadud täiendava teabe kättesaadavaks liikmesriikidele ja ametile.

Artikkel 15

Uute muudetud jääkide piirnormide kandmine II ja III lissasse

1. Artikli 14 lõikes 1 osutatud määrusega:

- a) kehtestatakse uued või muudetud jääkide piirnormid ja kantakse need käesoleva määruse II lissasse, kui vastavad toimeained on kantud direktiivi 91/414/EMÜ I lissasse; või
- b) kui vastavad toimeained ei ole kantud direktiivi 91/414/EMÜ I lissasse ja kui need ei ole kantud käesoleva määruse II lissasse, kehtestatakse või muudetakse ajutisi jääkide piirnorme ja kantakse need käesoleva määruse III lissasse; või

c) kehtestatakse artiklis 16 nimetatud juhtudel ajutised jääkide piirnormid ja kantakse need käesoleva määruse III lissasse.

2. Kui lõike 1 punkti b kohaselt on kehtestatud ajutine jääkide piirnorm, kustutatakse see III lisast määrusega üks aasta peale asjaomase toimeaine direktiivi 91/414/EMÜ I lissasse kandmist või mittekandmist, kooskõlas käesoleva määruse artikli 45 lõikes 2 sätestatud korraga. Ühe või mitme liikmesriigi taotlusel säilitatakse see veel üheks aastaks kuni kinnitamiseni, et jääkide piirnormide kehtestamise taotluse toetuseks vajalikud teadusuuringud on tehtud. Juhtudel, mil nimetatud kinnitus esitatakse, säilitatakse ajutised jääkide piirnormid veel kaheks aastaks tingimusel, et ei ole tuvastatud vastuvõetamatuid ohte tarbijatele.

Artikkel 16

Teatavatel tingimustel ajutiste jääkide piirnormide kehtestamise kord

1. Artikli 14 lõikes 1 osutatud määrusega võib kehtestada ajutised III lissasse kantavad jääkide piirnormid järgmistel asjaoludel:

- a) erandjuhtudel, eelkõige siis kui pestitsiidide jääkide esinemine võib tuleneda keskkonna- või muust reostusest või taimekaitsevahendite kasutamisest vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikele 4; või
- b) kui asjaomased tooted on tarbijate toidu ja, kui see on asjakohane, loomade sööda väheolulised komponendid; või
- c) mee puhul; või
- d) kui otsusega mitte kanda toimeainet direktiivi 91/414/EMÜ I lissasse või see sealt kustutada on kindlaks määratud taimekaitsevahendite olulised kasutamisiisid.

2. Lõikes 1 osutatud ajutiste jääkide piirnormide III lissasse kandmise aluseks on ameti arvamus, seireandmed ja hinnang, mis kinnitavad vastuvõetamatute ohtude puudumist inimestele ja loomadele.

Lõike 1 punktides a, b ja c osutatud ajutiste jääkide piirnormide jätkuvat kehtivust hinnatakse uuesti vähemalt kord kümne aasta jooksul, kui neid vajaduse korral muudetakse või tunnistatakse kehtetuks.

Lõike 1 punktis d osutatud jääkide piirnorme hinnatakse uuesti pärast olulise kasutamisiiside loa kehtivusaja lõppu.

Artikkel 17

Jääkide piirnormide muutmised pärast taimekaitsevahendite lubade tühistamist

Pärast olemasoleva taimekaitsevahendi loa tühistamist jääkide piirnormi kehtetuks tunnistamiseks vajalikud II ja III lisa muudatused võib vastu võtta ilma ametilt arvamust taotlemata.

III PEATÜKK

TAIMSET JA LOOMSET PÄRITOLU TOODETELE KOHALDATAVAD JÄÄKIDE PIIRNORMID

Artikkel 18

Vastavus jääkide piirnormidele

1. I lisaga hõlmatud tooted ei sisalda alates nende turuleviimisest toidu või söödana või nende söötmisest loomadele pestitsiidide jääke üle:

- a) II ja III lisa sellistele toodetele kehtestatud jääkide piirnormide;
- b) 0,01 mg/kg toodete puhul, millele ei ole II või III lisa kehtestatud jääkide piirnorme, või IV lisa loetlemata toimeainete puhul, kui toimeainele ei ole määratud erinevaid vaikumisi väärtusi artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras, võttes samas arvesse kasutuselolevaid standardanalüüsimeetodeid. Sellised vaikumisi väärtused on loetletud V lisa.

2. Liikmesriigid ei tohi keelata ega takistada I lisaga hõlmatud toodete turuleviimist või toiduloomadele söötmist oma territooriumil põhjusel, et need sisaldavad pestitsiidide jääke, tingimusel et:

- a) sellised tooted vastavad artikli 18 lõikele 1 ja artiklile 20; või
- b) toimeaine on kantud IV lisse.

3. Erandina lõikes 1 sätestatust võivad liikmesriigid lubada saagikoristusjärgse fumigandiga töötlemise korral oma territooriumil toimeainete jääkide piirnorme, mis ületavad I lisaga hõlmatud tootele II ja III lisa sätestatud toimeaine jääkide piirnorme, kui selle toimeaine/toote kombinatsioonid on loetletud VII lisa, tingimusel et:

- a) sellised tooted ei ole ette nähtud koheseks tarbimiseks;
- b) asjakohane kontroll tagab, et kui selliseid tooteid tarnitakse otse lõppkasutajale või tarbijale, ei saa neid teha kättesaadavaks enne, kui jäägid ei ületa enam II või III lisa sätestatud piirnorme;

c) teisi liikmesriike ja komisjoni on teavitatud võetud meetmetest.

VII lisa loetletud toimeainete/toodete kombinatsioonid määratakse artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras.

4. Erakorralistel asjaoludel ja eelkõige taimekaitsevahendite kasutamisel kooskõlas direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikega 4 või vastavalt direktiivis 2000/29/EÜ⁽¹⁾ sätestatud kohustustele võib liikmesriik anda loa oma territooriumil lõike 1 tingimustele mittevastava töödeldud toidu või sööda turuleviimiseks ja/või loomadele söötmiseks tingimusel, et selline toit või sööt ei põhjusta vastuvõetamatut ohtu. Sellistest lubadest tuleb viivitamata teatada teistele liikmesriikidele, komisjonile ja ametile ning neile tuleb põhjendamatult viivitusega esitada läbivaatamiseks asjakohane riskihinnang artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras, eesmärgiga kehtestada kindlaksmääratud ajavahemikuks ajutised jääkide piirnormid või võtta seoses selliste toodetega muud vajalikud meetmed.

Artikkel 19

Töödeldud ja/või kombineeritud toodete keelustamine

I lisaga hõlmatud tooteid, mis ei vasta artikli 18 lõike 1 või artikli 20 nõuetele, on keelatud töödelda ja/või lahjendamiseks samade või muude toodetega segada, eesmärgiga neid toidu või söödana turustada või loomadele sööta.

Artikkel 20

Töödeldud ja/või liittoodetele kohaldatavad jääkide piirnormid

1. Kui II või III lisa ei ole töödeldud toidule või söödale ja/või toidu- või söödasegule jääkide piirnorme sätestatud, kohaldatakse I lisaga hõlmatud asjakohaste toodete puhul artikli 18 lõikes 1 sätestatud jääkide piirnorme, võttes arvesse töötlemisest ja/või segamisest tulenevaid muutusi pestitsiidide jääkide koguses.

2. Teatud töötlemis- ja/või segamistoimingute või teatud töödeldud ja/või liittoodete kontsentratsiooni- või lahjendustegurid võib kanda VI lisa loetellu artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras.

⁽¹⁾ Nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiiv 2000/29/EÜ taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta (EÜT L 169, 10.7.2000, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/70/EÜ (ELT L 127, 29.4.2004, lk 97).

IV PEATÜKK

ERISÄTTED KEHTIVATE JÄÄKIDE PIIRNORMIDE LISAMISE KOHTA KÄESOLEVASSE MÄÄRUSESSE*Artikkel 21***Jääkide piirnormide esmakordne kehtestamine**

1. I lisaga hõlmatud toodete jääkide piirnormid kehtestatakse esmakordselt ja kantakse II lisse artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras, ühendades direktiivides 86/362/EMÜ, 86/363/EMÜ ja 90/642/EMÜ sätestatud jääkide piirnormid ning võttes arvesse käesoleva määruse artikli 14 lõikes 2 nimetatud kriteeriumeid.

2. II lisa kehtestatakse 12 kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist.

*Artikkel 22***Ajutiste jääkide piirnormide esmakordne kehtestamine**

1. Toimeainete, mille direktiivi 91/414/EMÜ I lisse kandmise või mittekanndmise kohta pole veel otsust tehtud, ajutised jääkide piirnormid kehtestatakse esmakordselt ja kantakse käesoleva määruse III lisse, kui need ei ole juba II lisa loetletud, artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras, võttes arvesse liikmesriikide esitatud teavet, vajaduse korral artiklis 24 nimetatud arvamust, artikli 14 lõikes 2 osutatud tegureid ning järgmisi jääkide piirnorme:

a) ülejäänud jääkide piirnorme direktiivi 76/895/EMÜ lisse; ja

b) seni ühtlustamata riiklike jääkide piirnorme.

2. III lisa kehtestatakse 12 kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist kooskõlas artiklitega 23, 24 ja 25.

*Artikkel 23***Liikmesriikide esitatav teave riiklike jääkide piirnormide kohta**

Kui toimeaine ei ole veel direktiivi 91/414/EMÜ I lisse kantud ja kui liikmesriik on kehtestanud käesoleva määruse I lisaga hõlmatud tootele riikliku jääkide piirnormi hiljemalt käesoleva

määruse I lisa jõustumise päevaks või on otsustanud, et antud toimeainele ei tule jääkide piirnormi kehtestada, teatab asjaomane liikmesriik artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras kehtestatud tähtjaks ja vormis komisjonile toimeaine riikliku jääkide piirnormi või asjaolu, et toimeainele ei ole jääkide piirnormi kehtestatud, ning vajaduse korral ja komisjoni taotlusel:

a) hea põllumajandustava;

b) järelvalve all tehtud katsete tulemused ja/või seireandmed, kui liikmesriigis on kohaldatud kriitilist head põllumajandustava ning kui nimetatud andmed on kättesaadavad;

c) aktsepteeritava päevadoosi ning vajaduse korral riiklikuks riskihinnanguks kasutatud akuutse standarddoosi ja samuti hinnangu tulemused.

*Artikkel 24***Ameti arvamus riiklike jääkide piirnormide alusandmete kohta**

1. Komisjoni taotlusel esitab amet komisjonile põhjendatud arvamuse võimalike ohtude kohta tarbija tervisele, mis tulenevad:

a) ajutistest jääkide piirmääradest, mis võivad olla kantud III lisse;

b) toimeainetest, mis võivad olla kantud IV lisse.

2. Lõikes 1 osutatud põhjendatud arvamust koostades võtab amet arvesse olemasolevaid teaduse- ja tehnikaalaseid teadmisi ja eriti liikmesriikide esitatud, artikli 23 kohaselt nõutavat teavet.

*Artikkel 25***Ajutiste jääkide piirnormide kehtestamine**

Ameti arvamust arvesse võttes võib artiklis 23 osutatud ajutised toimeainete jääkide piirnormid taotluse korral III lisaga kehtestada ja kanda sellesse vastavalt artikli 22 lõikele 1 või vajaduse korral võib toimeaine kanda IV lisse vastavalt artikli 5 lõikele 1.

V PEATÜKK

AMETLIK KONTROLL, ARUANDLUS JA SANKTSIOONID

1. JAGU

JÄÄKIDE PIIRNORMIDE AMETLIK KONTROLL

Artikkel 26

Ametlik kontroll

1. Ilma et see piiraks direktiivi 96/23/EÜ⁽¹⁾ sätete kohaldamist, teostavad liikmesriigid pestitsiidide jääkide ametlikku kontrolli käesoleva määruse täitmise tagamiseks kooskõlas asjakohaste ühenduse õiguse sätetega toidu ja sööda ametliku kontrolli kohta.

2. Selline pestitsiidide jääkide kontroll hõlmab eelkõige proovide võtmist ja proovide analüüsi ning nendes sisalduvate pestitsiidide ja vastavate pestitsiidide jääkide kindlaksmääramist.

Artikkel 27

Proovide võtmine

1. Võttes arvesse eelmiste kontrolliprogrammide tulemusi võtab iga liikmesriik piisaval hulgal ja ulatuses proove tagamaks, et tulemused iseloomustaks turgu. Sellised proovid võetakse tarnimise kohale nii lähedalt kui on mõistlik mis tahes edaspidiste täitemeetmete võtmise võimaldamiseks.

2. Toodetes, välja arvatud direktiivis 2002/63/EÜ⁽²⁾ sätestatud toodetes, sisalduvate pestitsiidide jääkide kontrolli teostamiseks vajalikud proovivõtmise meetodid määratakse kindlaks käesoleva määruse artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 28

Analüüsimetodid

1. Pestitsiidide jääkide analüüsi meetodid vastavad asjakohaste toidu ja sööda ametlikku kontrolli käsitlevate ühenduse õiguse sätetega kehtestatud kriteeriumidele.

2. Pestitsiidide jääkide määramisel kasutatavate analüüsimetoditega seotud konkreetseid valideerimisnõudeid ja kvaliteedikontrolli korda käsitlevad tehnilised suunised võib vastu võtta artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/23/EÜ, millega nähakse ette teatud ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 85/358/EMÜ ja 86/469/EMÜ ning otsused 89/187/EMÜ ja 91/664/EMÜ (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10). Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 11. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/63/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse proovivõtumeetodid taimsetes ja loomsetes saadustes sisalduvate ja nende pinnal esinevate pestitsiidide jääkide ametlikuks kontrollimiseks ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 79/700/EMÜ (EÜT L 187, 16.7.2002, lk 30).

3. Kõik ametlikuks kontrolliks pestitsiidide jääkide proove analüüsivad laborid osalevad komisjoni organiseeritud pestitsiidide jääkidega seotud ühenduse tasemekatses.

2. JAGU

ÜHENDUSE KONTROLLIPROGRAMM

Artikkel 29

Ühenduse kontrolliprogramm

1. Komisjon valmistab ette kooskõlastatud mitmeaastase ühenduse kontrolliprogrammi, milles määratakse kindlaks riiklike kontrolliprogrammide raames võetavad konkreetset proovid ja võetakse arvesse käesolevas määruses kehtestatud jääkide piirnormidest kinnipidamisega tekkinud probleeme eesmärgiga hinnata tarbijate kokkupuudet jääkidega ning kehtiva õigusakti kohaldamist.

2. Ühenduse kontrolliprogrammi kohandatakse ja ajakohastatakse igal aastal artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras. Ühenduse kontrolliprogrammi eelnõu esitatakse artikli 45 lõikes 1 osutatud komiteele vähemalt kuus kuud enne iga kalendriaasta lõppu.

3. JAGU

RIIKLIKUD KONTROLLIPROGRAMMID

Artikkel 30

Pestitsiidide jääkide riiklikud kontrolliprogrammid

1. Liikmesriigid kehtestavad mitmeaastased pestitsiidide jääkide riiklikud kontrolliprogrammid. Nad ajakohastavad oma mitmeaastaseid programme igal aastal.

Need programmid on riskipõhised ja nende eesmärk on eelkõige hinnata tarbija kokkupuudet jääkidega ja kehtivate õigusaktide järgimist. Need peavad sätestama vähemalt järgmist:

a) tooted, millest võetakse proovid;

b) võetavate proovide ja tehtavate analüüsides arv;

c) määratavad pestitsiidid;

d) kõnealuste programmide koostamisel kohaldatavad kriteeriumid, sealhulgas:

Artikkel 32

- i) valitavad pestitsiidi/toote kombinatsioonid;
- ii) kodumaistelt ja välismaistelt toodetelt võetavate proovide arv;
- iii) nende toodete osakaal kogu riigis tarbitavast toidust;
- iv) ühenduse kontrolliprogramm ja
- v) eelmiste kontrolliprogrammide tulemused.

2. Liikmesriigid esitavad lõikes 1 nimetatud ajakohastatud riiklikud pestitsiidide jääkide kontrolliprogrammid komisjonile ja ametile vähemalt kolm kuud enne iga kalendriaasta lõppu.

3. Liikmesriigid osalevad artiklis 29 sätestatud ühenduse kontrolliprogrammis.

4. JAGU

TEAVE LIIKMESRIIKIDELT JA AASTAARUANNE

Artikkel 31

Teave liikmesriikidelt

1. Liikmesriigid esitavad eelmise kalendriaasta kohta komisjonile, ametile ja teistele liikmesriikidele iga aasta 31. augustiks järgmise teabe:

- a) artikli 26 lõikes 1 sätestatud ametliku kontrolli tulemused;
- b) artiklis 30 osutatud riiklikes kontrolliprogrammides ning artiklis 29 osutatud ühenduse kontrolliprogrammi raames rakendatud määramispiirid;
- c) andmed analüüsilaborite ühenduse tasemekatsetes, mida on nimetatud artikli 28 lõikes 3, ja muudes tasemekatsetes, mis on seotud pestitsiidi/toote kombinatsioonidega, mille proovid riiklike kontrolliprogrammide raames võetakse, osalemise kohta;
- d) andmed punktis a osutatud kontrollis osalevate analüüsilaborite akrediteerimise kohta;
- e) andmed võetud rakendusmeetmete kohta, kui see on sise-riiklike õigusaktidega lubatud.

2. Liikmesriikide poolt teabe esitamisega seotud rakendusmeetmed võib kehtestada artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras pärast ametiga konsulteerimist.

Pestitsiidide jääkide aastaaruanne

1. Amet koostab aastaaruande pestitsiidide jääkide kohta liikmesriikide poolt artikli 31 lõike 1 alusel esitatud teabe põhjal.

2. Amet esitab aastaaruandes vähemalt järgmise teabe:

- a) artikli 26 lõikega 2 ettenähtud kontrolli tulemuste analüüs;
- b) jääkide piirnormide ületamise võimalikud põhjused koos asjakohaste märkustega riskijuhtimise võimaluste kohta;
- c) analüüs pestitsiidide jääkidest tulenevast pikaajalisest ja akuutsest ohust tarbija tervisele;
- d) hinnang tarbijate kokkupuutele pestitsiidide jääkidega punktis a esitatud teabe põhjal ning muu asjakohane olemasolev teave, sealhulgas direktiivi 96/23/EÜ alusel esitatud aruanded.

3. Kui liikmesriik ei ole esitanud teavet kooskõlas artikliga 31, võib amet jätta teabe selle liikmesriigi kohta aastaaruande koostamisel arvesse võtmata.

4. Aastaaruande vormi kohta võib teha otsuse artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras.

5. Amet esitab komisjonile aastaaruande iga aasta veebruari viimaseks päevaks.

6. Aastaaruanne võib sisaldada arvamust tulevaste programmidega hõlmataivate pestitsiidide kohta.

7. Amet avalikustab aastaaruande ning kõik komisjoni või liikmesriikide arvamused.

Artikkel 33

Pestitsiidide jääkide aastaaruande esitamine komiteele

Komisjon esitab pestitsiidide jääkide aastaaruande viivitamata artikli 45 lõikes 1 osutatud komiteele läbivaatamiseks ja vajalike meetmete võtmise kohta soovitude tegemiseks II ja III lisas kehtestatud jääkide piirnormide rikkumise korral.

5. JAGU

SANKTSIOONID

Artikkel 34

Sanktsioonid

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva määruse sätete rikkumise korral kohaldatavate sanktsioonide kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Sätestatavad sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Liikmesriigid teatavad neist eeskirjadest ja mis tahes hilisematest muudatustest viivitamatult komisjonile.

VI PEATÜKK

KIIRELOOMULISED MEETMED

Artikkel 35

Kiireloomulised meetmed

Kui uue teabe või olemasoleva teabe ümberhindamise tulemusena võivad käesoleva määrusega hõlmatud pestitsiidide jäägid või jääkide piirnormid ohustada inimeste või loomade tervist nõudes viivitamatut tegutsemist, kohaldatakse määruse (EÜ) 178/2002 artikleid 53 ja 54.

VII PEATÜKK

ÜHTLUSTATUD PESTITSIIDIDE JÄÄKIDE PIIRNORMIDEGA SEOTUD TOETUSMEETMED

Artikkel 36

Ühtlustatud pestitsiidide jääkide piirnormidega seotud toetusmeetmed

1. Ühtlustatud pestitsiidide jääkide piirnormidega seotud toetusmeetmed kehtestatakse ühenduse tasandil, sealhulgas:

- a) pestitsiidide jääkide piirnorme käsitlevate ühenduse õigusaktide konsolideeritud andmebaas, mis on mõeldud ka vastava teabe avalikustamiseks;
- b) artikli 28 lõikes 3 osutatud ühenduse tasemekatsed;
- c) pestitsiidide jääke käsitlevate õigusaktide ja tehniliste suuniste ettevalmistamiseks ja arendamiseks vajalikud uuringud ja muud meetmed;

d) vajalikud uuringud hinnangu andmiseks tarbijate ja loomade kokkupuute kohta pestitsiidide jääkidega;

e) vajalikud uuringud kontrollilaborite toetuseks, kui analüütiliste meetoditega ei ole võimalik kontrollida kehtestatud jääkide piirnorme.

2. Vajalikud rakendusmeetmed lõikes 1 osutatud meetmete kohta võib vastu võtta artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 37

Ühenduse toetus ühtlustatud pestitsiidide jääkide piirnormide toetusmeetmetele

1. Ühendus võib anda rahalist toetust kuni 100 % ulatuses artiklis 36 sätestatud meetmete maksumusest.

2. Assigneeringud kinnitatakse igal eelarveaastal eelarvemenetluse käigus.

VIII PEATÜKK

JÄÄKIDE PIIRNORMIDE TAOTLUSTE KOOSKÕLASTAMINE

Artikkel 38

Riiklike ametiasutuste määramine

Iga liikmesriik määrab käesoleva määruse kohaldamisel ühe või mitu ametiasutust koordineerima koostööd komisjoni, ameti, teiste liikmesriikide, valmistajate, tootjate ja kasvatajatega. Kui liikmesriik määrab rohkem kui ühe ametiasutuse, osutab ta, milline nendest toimib kontaktasutusena.

Riiklikud ametiasutused võivad delegeerida ülesandeid teistele asutustele.

Iga liikmesriik teatab komisjonile ja ametile määratud riiklike ametiasutuste nimed ja aadressid.

Artikkel 39

Jääkide piirnormide alase teabe kooskõlastamine ameti poolt

Amet:

- a) kooskõlastab teabe vastavalt direktiivile 91/414/EMÜ toimeaine jaoks määratud referentliikmesriigiga;
- b) kooskõlastab jääkide piirnormid liikmesriikidega ja komisjoni, eelkõige artikli 41 nõuete täitmiseks.

Artikkel 40**Liikmesriikide esitatav teave**

Liikmesriigid esitavad ametile selle taotlusel kogu olemasoleva teabe, mis on vajalik jääkide piirnormide ohutuse hindamiseks.

Artikkel 41**Ameti jääkide piirnormide andmebaas**

Ilma et see piiraks dokumentidele juurdepääsu käsitlevate ühenduse ja siseriiklike õigusaktide kohaldamist, loob amet komisjonile ja liikmesriikide pädevatele ametiasutustele kättesaadava andmebaasi, mis sisaldab jääkide piirnorme käsitlevat teaduslikku teavet ja häid põllumajandustavasid ning II, III, IV ja VII lisas sätestatud toimeaineid ja töötlemistegureid, ning haldab seda andmebaasi. Eelkõige sisaldab see hinnanguid toidu kaudu omastamisele, töötlemistegureid ja toksikoloogilisi näitajaid.

Artikkel 42**Liikmesriigid ja lõivud**

1. Liikmesriigid võivad katta jääkide piirnormide kehtestamise, muutmise, kehtetuks tunnistamise või mis tahes muu käesoleva määrusega kehtestatud kohustuste täitmisega seotud töö kulud kehtestades selleks lõivu või maksu.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud lõiv või maks:

- a) on kehtestatud läbipaistvalt ja
- b) vastab tehtava töö tegelikule maksumusele.

See võib sisaldada lõikes 1 osutatud töö keskmisel maksumusel põhinevat kindlaksmääratud maksete skaalat.

IX PEATÜKK**RAKENDAMINE****Artikkel 43****Ameti teaduslik arvamus**

Komisjon või liikmesriigid võivad käesoleva määruse alusel küsida ametilt riskide hindamisega seotud meetmete kohta teaduslikku arvamust. Komisjon võib määrata selle arvamuse esitamiseks tähtaja.

Artikkel 44**Ameti arvamuste vastuvõtmise kord**

1. Kui ameti arvamus nõuab vastavalt käesolevale määrusele ainult teaduslikku või tehnilist tööd, mis hõlmab usaldusvää-

sete teaduslike või tehniliste põhimõtete rakendamist, võib amet juhul, kui komisjonil või liikmesriigil pole vastuväiteid, need väljastada ilma määruse (EÜ) nr 178/2002 artiklis 28 nimetatud teaduskomiteega või teaduskomisjonidega konsulteerimata.

2. Vastavalt määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 29 lõike 6 punktile a kehtestatud rakenduseeskirjad sätestavad ülaltoodud lõike 1 kohaldamise juhud.

Artikkel 45**Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 58 alusel asutatud alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee (edaspidi "komitee").

2. Käesolevale lõikele viitamise korral kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse nimetatud otsuse artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtaeg on kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 46**Rakendusmeetmed**

Kooskõlas artikli 45 lõikes 2 osutatud sätetega ja vajaduse korral ameti arvamust arvesse võttes, kehtestatakse või võib muuta järgmist:

- a) rakendusmeetmed käesoleva määruse ühtse kohaldamise tagamiseks;
- b) artiklis 23, artikli 29 lõikes 2, artikli 30 lõikes 2, artikli 31 lõikes 1 ja artikli 32 lõikes 5 osutatud kuupäevad;
- c) käesoleva määruse rakendamist toetav tehniline juhendmaterjal;
- d) üksikasjalikud eeskirjad jääkide piirnormide kehtestamiseks nõutavate teaduslike andmete kohta.

Artikkel 47**Aruanne määruse rakendamise kohta**

Komisjon esitab hiljemalt kümme aastat pärast käesoleva määruse jõustumist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse rakendamise kohta koos asjakohaste ettepanekutega.

X PEATÜKK
LÖPPSÄTTED

Artikkel 48

Õigusaktide kehtetuks tunnistamine ja kohandamine

1. Direktiivid 76/895/EMÜ, 86/362/EMÜ, 86/363/EMÜ ja 90/642/EMÜ tunnistatakse käesolevaga kehtetuks alates artikli 50 teises lõigus osutatud kuupäevast.

2. Direktiivi 91/414/EMÜ artikli 4 lõige 1 punkt f asendatakse järgmisega:

“f) vajaduse korral loetakse jääkide piirnormid põllumajandustoodetele, mida on mõjutanud loas osutatud kasutus, kehtestatuks või muudetuks vastavalt määrusele (EÜ) nr .../2004. (*)

(*) ELT L”.

Artikkel 49

Üleminekumeetmed

1. III peatükis sätestatud nõuded ei kehti enne artikli 50 teises lõigus osutatud kuupäeva õiguslikel alustel toodetud või ühendusse imporditud toodete kohta.

Tarbijakaitse kõrge taseme tagamiseks võib siiski võtta selliste toodete osas artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras asjakohased meetmed.

2. Kui see on vajalik toodete tavapäraseks turustamiseks, töötlemiseks ja tarbimiseks, võib artiklites 15, 16, 21, 22 ja 25 sätestatud jääkide piirnormide rakendamiseks kehtestada täiendavaid üleminekumeetmeid.

Need meetmed, mis ei piira tarbijakaitse kõrge taseme tagamise kohustust, võetakse vastu artikli 45 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 50

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

II, III ja V peatükki hakatakse kohaldama 6 kuud peale viimase I, II, III ja IV lisa kehtestava määruse avaldamist.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
eesistuja

Nõukogu nimel
president

NÕUKOGU PÕHJENDUS

I SISSEJUHATUS

14. märtsil 2003. aastal sai nõukogu komisjonilt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku taimset ja loomset päritolu toodetes esinevate pestitsiidide jääkide piirnormide kohta.

Euroopa Parlament võttis arvamuse vastu esimesel lugemisel 20. aprillil 2004. aastal. Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee võttis arvamuse vastu 16. juulil 2003. aastal.

Nõukogu võttis ühise seisukoha vastu 19. juulil 2004. aastal, toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras.

II EESMÄRGID

Ettepanek uuendab ja täiustab Euroopa pestitsiidide alaseid õigusakte, asendades neli olemasolevat nõukogu direktiivi ühe määrusega. Uutel, ühtlustatud sätetel on kaks eesmärki: teatavatel juhtudel anda Euroopa Liitu eksportijatele impordi maksimumpiirmäärad, et hõlbustada kaubandust ühtsel turul ja kolmandate riikidega, ning tagada tarbijakaitse nõuetelevastav tase kogu ühenduses. Ettepanek sätestab ka Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) ülesanded selles valdkonnas. Nõukogu poolt muudetud uute sätete alusel määratakse pärast üleminekuperioodi jääkide piirnormid ainult ühenduse tasandil korra kohaselt, kus liikmesriigid hindavad vajadust jääkide piirnormide järele ja esitavad hindamisaruande komisjonile, EFSA oleks vastutav riskihindamise eest liikmesriigi hindamisaruande ja taotlejatelt saadud andmete põhjal, samas kui komisjon käsitleks riskijuhtimist määrates jääkide piirnormid.

III ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

A. ÜLDMÄRKUSED

Nõukogu ühine seisukoht vastab üldjoontes komisjoni ja parlamendi poolt võetud seisukohtadele, kuna see:

- kinnitab komisjoni kavandatud ja Euroopa Parlamendi poolt toetatud eesmärgid ja enamiku nõuetest;
- sisaldab paljusid Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel vastu võetud muudatusi.

Eelkõige nõustus nõukogu rea parlamendi muudatustega, mille eesmärgiks on tagada uue korra tõrgeteta toimimine ning tõsta uue määruse ja muude ühenduse õigusaktide kooskõllalisust. Lisaks sellele leidis nõukogu, et on asjakohane teha täiendavaid muudatusi, näiteks võimaldada liikmesriikidele paindlikkust jääkide piirnormide teatud erandjuhtudel tekkivate ületamiste käsitlemisel. Samuti muutis nõukogu määruse teksti osade järjekorda ja vormindust nii, et muuta selgemaks liikmesriikide, EFSA ja komisjoni ülesanded ning eraldada üleminekusätteid uue režiimi alusel tehtavatest standardsetest tegevustest. Viidi sisse ka mitmed tehnilised ja keelelised muudatused.

B. KONKREETSED MÄRKUSED

a) Kohaldamise kord: EFSA ja liikmesriikide ülesanded

Komisjon nägi oma ettepanekus ette ainuõiguslikult EFSAle kuuluvate ülesannetena teadusliku hinnangu andmise ja jääkide piirnormide määramise. Siiski otsustas nõukogu koos parlamendiga, et liikmesriigid peaksid teostama jääkide piirnormide kohaldamise esialgse analüüsi kooskõlas direktiiviga 91/414/EMÜ kehtestatud korraga. Lisaks otsustas nõukogu, et liikmesriikidelt saadud jääkide piirnormide taotlused peaks viivitamatult edasi saatma komisjonile ja EFSAle (artikkel 8).

b) EFSA igapäevatöö kord

Pidades silmas EFSAle ette nähtud märkimisväärsset töökoormust, kehtestas nõukogu uue artikli, et vältida asjatut konsulteerimist teadusasutustega igapäevatöö küsimustes, st juhul, kui EFSA esitab arvamuse üksnes usaldusväärsetele teaduslikele põhimõtetele tuginedes (artikkel 44). Käesolev säte on samalaadne määruse 178/2002/EÜ artikliga 31.

c) Halduskorras läbivaatamine

Lisati uus artikkel õiguskaitsevahendite sätestamiseks EFSA poolt langetatud otsuste ja samuti EFSA poolse tegevusetuse korral.

d) Ajakava ja uuele korrale üleminek

Uutele sätetele tõrgeteta ülemineku tagamiseks järgis nõukogu parlamenti, määrates teatud tähtjad nende peamiste tehniliste lisade täitmiseks, milles sätestatakse jääkide ühtlustatud piirnormide nimekiri (II lisa), jääkide ühtlustatud ajutiste piirnormide nimekiri (III lisa) ja nende toimeainete nimekiri, mille kohta jääkide piirnorme ei nõuta (IV lisa). Samal viisil kehtestas nõukogu tähtja lisa koostamiseks, milles oleks loetletud tooted, millele jääkide ühtlustatud piirnorme rakendatakse (I lisa). Nagu parlament, nii pidas ka nõukogu vajalikuks, et määrust ei tohiks kohaldada enne, kui olulise tähtsusega lisad on koostatud (artiklid 4, 5, 21, 22 ja 50).

e) Võimalus pikendada jääkide ajutiste piirnormide kehtivust

Selleks, et hõlbustada tõrgeteta üleminekut täielikult ühtlustatud korrale (nt kui liikmesriik osutab, et teadusuuringute lõpetamiseks siseriiklikult lubatud ainete osas on vaja lisaaega), otsustas nõukogu, et jääkide ajutisi piirnorme, mille kehtivusaeg on tavaliselt üks aasta, peaks teatud juhtudel olema võimalik säilitada III lisas kuni kolm lisa-aastat (artikkel 15).

f) Pestitsiidide kasutamine koristusjärgse töötlemise korral

Toodete koristusjärgse fumigeerimise sätestamiseks kehtestati erand (nt nende toodete kaitsmiseks kahjurite eest ladustamise ja transportimise ajal, mis võib kaasa tuua ajutise jääkide piirnormide ületamise toote ladustamise või transiidi ajal) (artikli 18 lõige 3).

g) Pestitsiidide kasutamine erakorralistel asjaoludel

Erakorraliste asjaolude sätestamiseks (nt kui taimekaitsevahendi eriolukorras kasutamine on nõutav kahjuri(te) tõrjeks vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 8 lõikele 4) kehtestati erakorralised sätted, mis lubavad liikmesriigil anda loa oma territooriumil määruses sätestatud jääkide piirnormidele mittevastava toidu või sööda turuleviimiseks ja/või loomadele söötmiseks. Sellistest lubadest tuleb teatada teistele liikmesriikidele, komisjonile ja EFSAle eesmärgiga määrata ajutised jääkide piirnormid või võtta muud vajalikud meetmed. Selliseid lubasid saab anda ainult tingimusel, et töödeldud toit või sööt ei põhjusta liigset ohtu tarbijatele (artikli 18 lõige 4).

h) Mõisted

Teksti ümber sõnastamisel suurendamaks õiguslikku selgust lisas nõukogu kaks uut määratlust, nimelt "kriitiline hea põllumajandustava" (s.o hea põllumajandustava, mis on määruse kohaselt jääkide piirnormide aluseks) ja "CXL" (s.o Codex Alimentarius'e komisjoni poolt määratud jääkide piirnorm), ning jättis välja "toidusegu" määratluse. Lisaks sellele järgis nõukogu parlamenti, muutes selgemaks "pestitsiidide jääkide" määratluse (artikkel 3).

i) Tehnilised ja keelelised muudatused

Tehti ka palju muid muudatusi, sealhulgas tehnilisi kohandusi ja täpsustusi.

j) Nõukogu poolt tagasi lükatud ettepanekud

Edasist arutelu on vaja eelkõige riskihindamisega seotud küsimustes ja taimekaitsevahendite kasutamist käsitlevate sätete osas, kus nõukogu ei suutnud selles järgus kokkuleppele jõuda mitmete parlamendi muudatuste osas. Sellised muudatused käsitlevad eelkõige lähenemisi kokkupuute hindamisele jääkide piirnormi määramise kontekstis, kaalutlusi teabe avalikkusele esitamise kõige sobivama viisi kohta ning head põllumajandustava ja kahjuritõrjet käsitlevate sätete formuleerimist.

ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 2/2005,

mille nõukogu on vastu võtnud 24. septembril 2004,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... otsus nr .../2005/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse mitmeaastane tegevuskava digitaalse infosisu juurdepääsetavuse, kasulikkuse ja kasutatavuse suurendamiseks Euroopas

(EMPs kohaldatav tekst)

(2005/C 25E/02)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 157 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

pärast konsulteerimist regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Infoühiskonna areng ja lairiba ühenduse esilekerkimine mõjutab iga Euroopa Liidu kodaniku elu, soodustades muuhulgas juurdepääsu teadmiste ja uusi teadmiste omandamise viise ning seega suurendades nõudlust uue infosisu, uute rakenduste ja teenuste järele.
- (2) Interneti leviku kasv ühenduses on jätkuvalt märkimisväärt. Interneti pakutavaid võimalusi tuleks kasutada, et kõik ühenduse organisatsioonid ja üksikisikud saaksid info ja teadmiste jagamisest sotsiaalset ja majanduslikku kasu. Euroopas on nüüd olemas digitaalse infosisu potentsiaali kasutamise tingimused.
- (3) Euroopa Ülemkogu 23. ja 24. märtsi 2000. aasta Lissaboni istungi järeldustes rõhutati, et üleminek digitaalsele ja teadmistel põhinevale majandusele, mis tuleneb uute kaupade ja teenuste kasutusele võtmisest, on tugeva majanduskasvu, konkurentsivõime ja töökohtade arvu edasiviiv jõud. Kõnealusel juhul tunnustati eriti infosisu tööstuse rolli lisaväärtuse loomisel Euroopa kultuurilise mitmekesisuse kasutamise ja võrgustiku loomise kaudu.
- (4) Lissaboni strateegiat edasiarendav e-Euroopa 2005. aasta tegevuskava kutsub võtma meetmeid, mis soodustaks turvaliste lairibavõrgu teenuste, rakenduste ja infosisu

tekkimist ning seeläbi pakuks erainvesteeringutele soodsat keskkonda, uute töökohtade loomist, tootlikkuse suurendamist, avalike teenuste kaasajastamist ja võimaldaks kõigil osaleda ülemaailmses infoühiskonnas.

- (5) Euroopas on üha enam ilmnenud laia üldsuse, sealhulgas kodanike, üliõpilaste, teadlaste, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete ning teiste ettevõtjate või oma teadmisi täiendada soovivate erivajadustega inimeste või teenuste loomisest huvitatud digitaalse infosisu "taaskasutajate" nõudlus kvaliteetse tasakaalustatud juurdepääsu- ja kasutajaõigustega digitaalse infosisu järele.

- (6) Digitaalse infosisu huvirühmade hulka kuuluvad infosisu pakkujad (sealhulgas digitaalset infosisu loovad, koguvad või omavad avalik-õiguslikud ja eraõiguslikud organisatsioonid ja asutused) ning infosisu kasutajad (sealhulgas lõpptarbijatest organisatsioonid ja ettevõtted, mis taaskasutavad digitaalset infosisu ja/või annavad sellele lisaväärtust). Erilist tähelepanu tuleks pöörata väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete osalemisele.

- (7) E-infosisu 2001.–2004. aasta programm, mis võeti vastu nõukogu 22. detsembri 2000. aasta otsusega 2001/48/EÜ, ⁽³⁾ soodustas Euroopa digitaalse infosisu väljaarendamist ja kasutamist internetis ning Euroopa veebilehekülgede keelelist mitmekesisust infoühiskonnas. Komisjoni 10. oktoobri 2003. aasta teatise e-infosisu programmi vahetamise kohta kinnitatakse kõnealusel valdkonnas tegutsemise vajadust.

- (8) Tehnoloogilised uuendused pakuvad võimalusi infosisuga liidetud teadmiste abil lisaväärtuse andmiseks ning teenuste tasandil koostalitlusvõime parandamiseks, mis on digitaalse infosisu juurdepääsu, kasutamise ja levitamise seisukohast eriti oluline. See on eriti asjakohane nende üldiste huvidega seotud valdkondade osas, mida nimetatud programm käsitleb.

⁽¹⁾ ELT C 117, 30.4.2004, lk 49.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 22. aprilli 2004. aasta arvamus (ELT C 104 E, 30.4.2004), nõukogu 24. septembri 2004. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 14, 18.1.2001, lk 32.

- (9) Kindlate majandusmodelite edendamine suurendab programmi raames algatatud projektide järjepidevust ning suurendab seega majanduslikku kasu digitaalse infosu juurdepääsul ja taaskasutusel põhinevatest teenustest.
- (10) Infoühiskonna digitaalse infosu probleemide käsitlemiseks on määratletud õigusraamistik. ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
- (11) Liikmesriikide kasutatavad erinevad meetodid põhjustavad jätkuvalt tehnilisi tõkkeid, mis takistavad avaliku sektori informatsiooni laia juurdepääsetavust, kasutamist, taaskasutamist ja kasutatavust ühenduses.
- (12) Juhul kui digitaalne infosu hõlmab isikuandmeid, tuleks järgida direktiive 95/46/EÜ ⁽⁴⁾ ja 2002/58/EÜ ⁽⁵⁾ ning kasutatavad tehnoloogiad peaksid olema eraelu puutumatust austavad ja võimalusel seda tõhustavad.
- (13) Infosu käsitlevad ühenduse meetmed peaks soodustama ühenduse keelte ja kultuuride eripära.
- (14) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastu kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽⁶⁾
- (15) Komisjon peaks tagama seonduvate ühenduse algatuste ja programmide vastastikuse täiendavuse ja koostoeime, eelkõige hariduse ja kultuuri ning Euroopa koostalitlusvõimeraamistikuga seotud algatuste ja programmide osas.
- (16) Käesoleva otsusega kehtestatakse programmi kogu kehtivuse ajaks finantsraamistik, mis on eelarvepädevatele institutsioonidele iga-aastase eelarvemenetluse ajal peamine juhispunkt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 6. mai 1999. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe eelarvemenetluse parandamise ja eelarvedistsipliini kohta ⁽⁷⁾ punkti 33 tähenduses.
- (17) Käsitletavate küsimuste riikidevahelist iseloomu arvestades ei saa liikmesriigid kavandatavate meetmete eesmärgi, nimelt digitaalse infosu juurdepääsetavuse, kasulikkuse ja kasutatavuse suurendamist Euroopas, täielikult täita, mistõttu neid on meetmete üleeuroopalise ulatuse ja mõju tõttu parem saavutada ühenduse tasandil; sellest tulenevalt võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuspõhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Programmi eesmärk

1. Käesoleva otsusega kehtestatakse ühenduse programm ajavahemikuks 2005–2008, et suurendada Euroopas digitaalse infosu juurdepääsetavust, kasulikkust ja kasutatavust, hõlbustades sellega ühenduse tasandil avalikku huvi pakkuvates valdkondades teabe loomist ja levitamist.

Sellele programmile antakse nimeks “eContentplus” (edaspidi “programm”).

2. Programmi üldeesmärgi saavutamiseks nähakse ette järgmised tegevussuunised:

- ühenduse tasandil digitaalsele infosu juurdepääsetavuse, kasulikkuse ja kasutatavuse hõlbustamine;
- digitaalse infosu kvaliteedi parandamisele kaasa aitamine ning infosu pakkujate ja kasutajate vaheliste ning sektoritevaheliste infosisuga seotud parimate kasutusviiside tõhustamine;
- digitaalse infosu sidusrühmade koostöö ja teadlikkuse tugevdamine.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/98/EÜ avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise kohta (ELT L 345, 31.12.2003, lk 90).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 1996. aasta direktiiv 96/9/EÜ andmebaaside õiguskaitse kohta (EÜT L 77, 27.3.1996, lk 20).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31). Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37).

⁽⁶⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽⁷⁾ EÜT C 172, 18.6.1999, lk 1. Kokkulepet on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega 2003/429/EÜ (ELT L 147, 14.6.2003, lk 25).

Nimetatud tegevussuuniste kohaste toimingute sihtvaldkonnad on vastavalt I lisale avaliku sektori informatsioon, ruumilised andmed ning hariduslik, kultuuri ja teaduslik infosisu. Programmi rakendatakse vastavalt II lisale.

Artikkel 2

Osalemine

1. Programm on osalemiseks avatud liikmesriikides asutatud juriidilistele isikutele. Samuti on see osalemiseks avatud kandidaatriikides asutatud juriidilistele isikutele kooskõlas kehtivate või nendega sõlmitavate kahepoolsete lepingutega.

2. Programmi võib osalemiseks avada Euroopa Majanduspiirkonna lepinguosalistes EFTA riikides asutatud juriidilistele isikutele nimetatud lepingu sätete alusel.

3. Programmi võib avada ühenduse rahalise toetuseta osalemiseks kolmandates riikides asutatud juriidilistele isikutele ja rahvusvahelistele organisatsioonidele, kui nende osalemine aitab tõhusalt kaasa programmi elluviimisele. Otsus sellise osaluse lubamiseks võetakse artikli 4 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 3

Komisjoni pädevus

1. Komisjon vastutab programmi rakendamise eest.
2. Komisjon koostab käesoleva otsuse alusel tööprogrammi.
3. Komisjon tagab tihedas koostöös liikmesriikidega, et programmi rakendamismeetmed ja muud Euroopa päritoluga digitaalse infosisu arendamist ja kasutamist ning infoühiskonna keelelise mitmekesisuse soodustamist mõjutavad ühenduse poliitikad, programmid ja meetmed, eelkõige ühenduse teadusuuringud ja tehnoloogia arendusprogrammid, IDA, eTEN, eInclusion, eLearning, MODINIS ja Safer Internet, on järjepidevad ja üksteist vastastikku täiendavad.
4. Järgmisi toiminguid teeb komisjon artikli 4 lõikes 2 sätestatud korras:
 - a) tööprogrammi vastuvõtmine ja selles muudatuste tegemine;
 - b) ettepanekute esitamiskutsete kriteeriumide ja sisu määramine kooskõlas artiklis 1 sätestatud eesmärkidega;
 - c) hinnangu andmine projektidele, mis esitatakse ühenduse rahastamist käsitlevate ettepanekute esitamiskutsete alusel ja mille puhul ühenduse panus on hinnanguliselt 1 miljon eurot või rohkem;

d) kõik kõrvalekalded II lisas sätestatud eeskirjadest.

5. Komisjon teavitab artiklis 4 nimetatud komiteed programmi elluviimisel tehtud edusammudest.

Artikkel 4

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle artiklit 8.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 ettenähtud tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 5

Järelevalve ja hindamine

1. Ühenduse toetuse tulemusliku kasutamise kindlustamiseks tagab komisjon, et käesoleva otsuse kohased toimingud tuleb eelnevalt heaks kiita, nende puhul tuleb kasutada järelevalvet ja neile tuleb anda järelehinna.
2. Komisjon teostab käesoleva programmi alusel rakendatavate projektide järelevalvet. Komisjon hindab projektide teostamise viisi ja mõju, et kindlaks teha, kas esialgsed eesmärgid on saavutatud.
3. Hiljemalt 2006. aasta keskpaigaks esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa majandus- ja sotsiaalkomiteele ning regioonide komiteele aruande artikli 1 lõikes 2 osutatud tegevussuuniste rakendamisest. Sellega seoses annab komisjon aru ajavahemiku 2007–2008 summade kooskõla kohta finantsperspektiiviga. Vajaduse korral võtab komisjon 2007–2008. aasta eelarvemenetluse raames vajalikud meetmed, et tagada iga-aastaste assigneeringute kooskõla finantsperspektiiviga. Komisjon esitab programmi lõpus lõpliku hindamisaruande.
4. Komisjon edastab Euroopa Parlamendile ja nõukogule kvantitatiivse ja kvalitatiivse hindamise tulemused koos käesoleva otsuse kõigi asjakohaste muudatusettepanekutega. Tulemused edastatakse vastavalt enne Euroopa Liidu 2007. ja 2009. aasta üldeelarve projektide esitamist.

*Artikkel 6***Finantsraamistik**

1. Käesoleva otsuse kohaste ühenduse meetmete rakendamise finantsraamistikuks ajavahemikus 1. jaanuar 2005 kuni 31. detsember 2008 määratakse 135 miljonit eurot, millest 55,6 miljonit eurot on ajavahemikuks, mis lõpeb 31. detsembril 2006.

2. Ajavahemiku, mis järgneb 31. detsembrile 2006, summa loetakse kinnitatuks, kui see on antud etapil kooskõlas kehtiva 2007. aastal algava ajavahemiku finantsperspektiiviga.

3. Eelarvepädev institutsioon kinnitab ajavahemiku 2005–2008 iga-aastased assigneeringud finantsperspektiivi piires. Kulude suunav jaotus on esitatud III lisas.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

MEETMED

I. SISSEJUHATUS

eContentplusi üldeesmärk on suurendada Euroopas digitaalse infosisu juurdepääsetavust, kasulikkust ja kasutatavust, hõlbustades sellega ühenduse tasandil avalikku huvi pakkuvates valdkondades teabe loomist ja levitamist.

See loob paremad tingimused digitaalse infosisu ning teenuste kättesaadavuseks ja haldamiseks mitmekeelsetes ja -kultuurilistes keskkondades. See laiendab kasutajate valikuvõimalust ja toetab teadmistepõhiselt parandatud digitaalse infosisu interaktiivse kasutamise uusi võimalusi, mis on muutumas esmatahtsaks tunnusjooneks infosisu dünaamilisemaks muutmisel ja konkreetsetele olukordadele (õppimine, kultuur, erivajadustega inimesed, jne) kohandamisel.

Programm aitab kaasa infosisu sektorite, infosisu pakujate ning kasutajate vahelise kogemuste ja parimate kasutusviiside vahetamise ning vastastikuse täiendamise kaudu rajada teed Euroopa kvaliteetse digitaalse infosisu struktureeritud raamistiku – Euroopa digitaalse infosisupiirkonna – loomiseks.

Nähakse ette kolm tegevussuunist:

- a) ühenduse tasandil digitaalsele infosisule juurdepääsu ning selle kasulikkuse ja kasutatavuse hõlbustamine;
- b) digitaalse infosisu kvaliteedi parandamisele kaasa aitamine ning infosisu pakujate ja kasutajate vaheliste ning sektoritevaheliste infosisuga seotud parimate kasutusviiside parandamine;
- c) digitaalse infosisu huvirühmade vahelise koostöö ja teadlikkuse tugevdamine.

II. TEGEVUSSUUNISED

A. Ühenduse tasandil digitaalsele infosisule juurdepääsu ning selle kasulikkuse ja kasutatavuse hõlbustamine.

Käesoleva tegevussuunise alusel elluviidavad tegevused hõlmavad sidusrühmade vaheliste võrgustike ja ühenduste rajamist, mis ergutavad uute teenuste loomist.

Sihtvaldkondadeks on avaliku sektori informatsioon, ruumilised andmed ning hariduslik ja kultuuri infosisu.

Keskendutakse järgmistele valdkondadele:

- a) avaliku sektori informatsiooni tähtsuse, selle kaubandusliku väärtuse ja selle kasutamisega seonduva ühiskondliku mõju laiema tunnustamise toetamine. Tegevused parandavad avaliku sektori informatsiooni tõhusat piiriülest kasutamist avaliku sektori organisatsioonide ja eraõiguslike äriühingute, sealhulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete vahel lisaväärtusega infotoodete ja -teenuste loomiseks;
- b) avaliku sektori asutuste, eraõiguslike äriühingute, sealhulgas väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete, ja kodanike poolt Euroopa tasandi koostöömehhanismide kaudu ruumiliste andmete laiema kasutamise toetamine. Tegelemine peaks nii tehniliste kui korralduslike aspektidega, vältides tegevuste kattuvust ja vähearenenud territoriaalseid andmekogumeid. Tegevused peaksid edendama piiriülest koostöövõimet, toetades kaardistamisega tegelevate asutuste koostööd ning liikuvatele kasutajatele suunatud uute teenuste tekkimist Euroopa tasandil. Samuti peaksid tegevused toetama avatud standardite kasutamist;
- c) avalike Euroopa digitaalobjektide teadmiskogude leviku soodustamiseks haridus- ja teadusringkondade ning üksikisikute seas. Tegevused toetavad digitaalsete õppematerjalide ja seotud ärimudelite üleeuroopaliste vahendusteenuste loomist. Tegevused peaksid toetama avatud standardite kasutamist ja suurte tarbijarühmade loomist, kes analüüsivad ja kontrollivad standardimis- ja spetsifikatsioonieelseid skeme, et kajastada Euroopa mitmekeelsuse ja -kultuurilisuse aspekte digitaalsete õppematerjalide ülemaailmsete standardite määratlemisprotsessis;
- d) üleeuroopaliste teabeinfrastruktuuride tekkimise toetamine, mis võimaldavad virtuaalsete raamatukogude, kogukondlike teabevaramute jne liitmise kaudu juurdepääsu kvaliteetsetele Euroopa digitaalsetele kultuuri- ja teadusressurssidele ja nende kasutamist. Tegevused peaksid hõlmama kooskõlastatud lähenemist digitaliseerimisele ja andmekogude koostamisele, digitaalobjektide kaitsele ning kultuuriliste ja teaduslike digitaalressursside varudele. Tegevused peaksid tõhusate loasüsteemide ja kollektiivsete kasutamissoiguste tulemusena parandama juurdepääsu digitaalsetele kultuuri- ja teadusvahenditele.

B. Digitaalse infosisu kvaliteedi parandamisele kaasa aitamine ning infosisu pakkujate ja kasutajate vaheliste ning sektoritevaheliste infosisuga seotud parimate kasutusviiside parandamine.

Tegevused soodustavad parimate meetodite, protsesside ja toimingute identifitseerimist ja laialdast levitamist, et saavutada digitaalse infosisu loomise, kasutamise ning jaotamise kõrgem kvaliteet, tõhusus ja tulemuslikkus.

Tegevused hõlmavad olemasoleva õigusraamistikuga seotud katseid, mis näitavad digitaalse infosisu otsitavust, kasutatavust, taaskasutatavust, liidetavust ja koostoimimisvõimelisust ning mis vastavad protsessi varasest etapist alates üha mitmekeelsema ja -kultuurilisema keskkonna erinevate sihtrühmade ja turgude nõuetele ning lähevad tavalistest lokaliseerimistehnoloogiast kaugemale.

Kasutatakse hüvesid, mis tulenevad digitaalse infosisu rikastamisest masinloetavate andmete (semantiliselt täpselt määratletud metaandmed, mis tuginevad asjakohasel kirjeldaval terminoloogial, sõnavaral ja ontoloogial) lisamisega.

Katsed viiakse läbi temaatilistes rühmades. Saadud teadmiste kogumine, levitamine ja sektoritevaheline täiendamine on katsete lahutamatu osa.

Kohaldamise sihtvaldkondadeks on avaliku sektori teave, ruumilised andmed, digitaalsed õppematerjalid ja kultuuriline infosisu ning teaduslik ja akadeemiline digitaalne infosisu.

C. Digitaalse infosisu huvirühmade koostöö ja teadlikkuse tugevdamine.

Käesoleva tegevussuunise alusel elluviidavad tegevused hõlmavad meetmeid, mis täiendavad digitaalset infosisu käsitlevaid õigusakte ja edendavad digitaalse infosisu sidusrühmade vahelise koostöö ning teadlikkuse suurendamist. Need meetmed toetavad võrdlusanalüüsi-, järelevalve- ja analüüsivahendite arendamist, programmi mõjule hinnangu andmist ning tulemuste levitamist. Esile kerkivad võimalused ja probleemid (usaldusküsimused, kvaliteeditähised, haridusvaldkonna intellektuaalomandi küsimused) tehakse kindlaks, neid analüüsitakse ning tehakse vajaduse korral ettepanekuid lahendusteks.

II LISA

PROGRAMMI RAKENDAMISE VAHENDID

1. Komisjon rakendab programmi I lisas sätestatud tehniliste eeskirjade kohaselt.
2. Programmi rakendatakse kaudse tegevuse kaudu, mis koosneb:
 - a) *kaasrahaostatavatest meetmetest*:
 - i) projektid, mille eesmärk on suurendada teadmisi olemasolevate toodete, protsesside ja/või teenuste täiustamiseks ja/või ühenduse poliitika vajadustele vastamiseks. Tavaliselt ei ületa ühenduse toetus 50 % projekti maksumusest. Avaliku sektori asutuste lisakulud võidakse hüvitada 100 % ulatuses;
 - ii) parimad tegevusviisid teadmiste levitamiseks. See toimub tavaliselt temaatilistes rühmades ja temaatiliste võrkude kaudu. Ühenduse toetus käesolevas punktis sätestatud meetmetele on piiratud otseste kuludega, mida peetakse tegevuse eesmärkide saavutamise seisukohast vajalikeks või asjakohasteks;
 - iii) temaatilised võrgud: võrgustikud, mille kaudu ühendatakse vastava tehnoloogilise ja organisatsioonilise eesmärgi ümber kogunenud erinevad sidusrühmad, et hõlbustada koordineerimistegevust ning teadmiste vahetust. Neid võidakse ühendada parimate tegevusviisidega. Toetust antakse võrgustike koordineerimise ja rakendamise seotud täiendavate abikõlblike kulude katteks. Ühenduse osalus võib hõlmata nende meetmete täiendavaid abikõlblike kulusid;
 - b) *täiendavatest meetmetest*:

Täiendavad meetmed aitavad kaasa programmi rakendamisele või tulevaste tegevuste ettevalmistusele. Meetmete alla ei kuulu toodete, protsesside või teenuste kaubanduslik pakkumine, turustustegevus ega müügi edendamine.

 - i) programmi toetavad uuringud, sealhulgas tulevaste tegevuste ettevalmistamine;
 - ii) teabevahetus, konverentside, seminaride, töörühmade või muude korraldamine kohtumiste ja temaatiliselt rühmitatud meetmete juhtimine;
 - iii) levitamis-, teavitamis- ja edastustoimingud.
3. Kaasfinantseeritavad tegevused valitakse kooskõlas kehtivate rahandussätetega komisjoni veebisaidil avaldatud ettepanekute esitamiskutsete kohaselt.
4. Ühenduse toetuse saamise taotlustele tuleks vajaduse korral lisada rahastamiskava, milles loetletakse kõik projektide rahastamise komponendid, sealhulgas ka ühenduselt taotletav rahaline toetus ja kõik muudest allikatest taotletud või saadud toetused.
5. Täiendavad meetmed rakendatakse kooskõlas kehtivate rahandussätetega pakkumiskutsete kaudu.

III LISA

KULUDE SUUNAV JAOTUS

1. Ühenduse tasandil digitaalsele infosisule juurdepääsu ning selle kasulikkuse ja kasutatavuse hõlbustamine	40 — 50 %
2. Digitaalse infosisu kvaliteedi parandamisele kaasa aitamine ning infosisu pakkujate ja kasutajate vaheliste ning sektoritevaheliste infosisuga seotud parimate kasutusviiside parandamine	45 — 55 %
3. Digitaalse infosisu huvirühmade koostöö ja teadlikkuse tugevdamine	8 — 12 %
-

NÕUKOGU PÕHJENDUS

I. SISSEJUHATUS

1. Komisjon võttis 13. veebruaril 2004 vastu ettepaneku eespool toodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse vastuvõtmise kohta.⁽¹⁾ Ettepanek põhineb asutamislepingu artikli 157 lõikel 3.
2. Euroopa Parlament esitas oma arvamuse 22. aprillil 2004, majandus- ja sotsiaalkomitee esitas oma arvamuse 29. aprillil 2004 ning regioonide komitee loobus arvamuse esitamisest.
3. Komisjon esitas 4. mail 2004 Euroopa Parlamendile ja nõukogule muudetud ettepaneku.
4. Nõukogu võttis 24. septembril 2004 vastu ühise seisukoha kooskõlas asutamislepingu artikliga 251.

II. EESMÄRK

Käesoleva ettepaneku eesmärk on luua tingimused laiemaks juurdepääsuks digitaalsele infosile ja selle laiemaks kasutamiseks ning vajaduse korral digitaalse infosisu juurdepääsul ja (taas)kasutusel põhinevate teenuste suuremale majanduslikule kasule, aidates oluliselt kaasa e-Euroopa strateegia (jätkuprogramm praegusele e-infosisu programmile, mis lõpeb 2004. aasta lõpus) arengule e-õppe, e-valitsuse jt sektorites.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

Ühisel seisukohal ja komisjoni poolt esitatud ettepanekul on sama üldeesmärk ning ka kõnealuse eesmärgi saavutamiseks kavandatud üldised meetmed. Nõukogus toimunud arutelu käigus sõnastati ettepaneku tekst siiski osaliselt ümber. Peamised ühise seisukoha punktid, mis erinevad komisjoni ettepanekust ja Euroopa Parlamendi tehtud muudatustest (vt järgnev punkt IV) on järgmised:

1. Võttes arvesse ettepanekus kavandatud projektide mahtu, pidas nõukogu kohaseks osutada väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele ning pöörata nende osalusele erilist tähelepanu (põhjendused 5 ja 6 ning I lisa II jaotise punkt A). Lisaks sellele lisati põhjendusele 5 ning I lisa I jaotisesse viide erivajadustega inimestele.
2. Ühine seisukoht muudab artiklit 3, lisades uue lõike, mis täpsustab programmi kooskõla ja vastastikust täiendavust muude ühenduse asjaomaste poliitikate, programmide ja meetmetega.
3. Nõukogu leiab, et programmi rakendamisel peaks komisjon tegutsema liikmesriikidega tihedas koostöös ning tagama läbipaistvuse. Sellest tulenevalt on ühise seisukohaga muudetud artikleid 3 ja 4 komiteemenetluse osas korralduskomitee menetluse kasuks. Kõnealuseid muudatusi selgitatakse täpsemalt põhjenduses 14.
4. Programmi finantsraamistiku (artikkel 6) osas vähendatakse ühise seisukohaga komisjoni esitatud kogusummat. Komisjon tegi ettepaneku eelarve märkimisväärseks suurenemiseks võrreldes praeguse programmiga, samas kui kõik liikmesriigid pidasid, programmi tähtsust tunnistades, asjakohaseks väiksemat eelarve kasvu. Kuna programm kestab kauem kui praegune finantsperspektiiv, lisati eelarvedistsipliini alalhoidmiseks muude õigusaktide kohane kaitseklausel.
5. Ühise seisukohaga muudetakse samuti III lisas toodud kulude suunavat jaotust. Nõukogu pidas kohaseks tugevdada tegevussuunist 1.

⁽¹⁾ ELT C 98, 23.4.2004, lk 39.

IV. EUROOPA PARLAMENDI TEHTUD MUUDATUSED**1. Euroopa Parlamendi tehtud muudatused, mille komisjon on heaks kiitnud ja nõukogu vastu võtnud**

- Muudatus 1 sisaldub koos nõukogu tehtud lisandusega väikese ja keskmise suurusega ettevõtetest ühise seisukoha põhjenduses 6.
- Muudatus 2 sisaldub artikli 1 lõikes 1.
- Muudatused 3, 4 ja 5 sisalduvad ühise seisukoha artikli 1 lõikes 2, välja arvatud viide “üldiste huvide valdkondadele”, mida nõukogu pidas selle artikli lõikes 2 hõlmatuks. Lisaks säilitas nõukogu lõikes 2 viite “teadlikkusele”, mida ta peab tähtsaks. See kehtib ka seotud muudatuste 11, 12, 13, 14 ja 16 suhtes, mille nõukogu inkorporeeris I lisasse ja III lisasse.
- Nõukogu inkorporeeris muudatused 6 ja 7 ühise seisukoha artiklisse 5, kuigi muudatus 6 sõnas-tati veidi ümber.
- Muudatused 8, 9 ja 10 sisalduvad ühise seisukoha artiklis 6, välja arvatud finantsraamistiku kogusumma, mida nõukogu vastavalt ülaltoodud põhjendustele muutis.

2. Euroopa Parlamendi tehtud muudatused, mille komisjon on heaks kiitnud, kuid nõukogu vastu võtmata jätnud

- Nõukogu jättis vastu võtmata muudatuse 15, kuna peab teadvustamist programmi oluliseks osaks.
-

ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 3/2005,
mille nõukogu on vastu võtnud 7. oktoobril 2004,
mis on vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivi 2005/.../EÜ, mis käsitleb laevade
põhjastatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest,
vastuvõtmiseks

(EMPs kohaldatav tekst)

(2005/C 25E/03)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 80 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Ühenduse meresõiduohutuse poliitika eesmärk on saavutada kõrge ohutuse ja keskkonnakaitse tase ning põhineb arusaamisel, et kaupade mereveoga tegevatel osapooltel on kohustus tagada ühenduse vetes kasutatavate laevade vastavus kehtivatele eeskirjadele ja standarditele.

(2) Kõigis liikmesriikides põhinevad olulised standardid saasteainete laevadelt mererehitemise kohta Marpol 73/78 konventsioonil; siiski väga paljud ühenduse vetes liiklevad laevad eiravad neid eeskirju iga päev ilma parandusmeetmeid võtmata.

(3) Marpol 73/78 rakendamisel esineb liikmesriigiti erinevusi ja seega on vaja seda ühenduse tasandil ühtlustada; eelkõige esineb liikmesriikides märkimisväärsed erinevusi karistuste määramisel saasteainete laevadelt mererehitemise korral.

(4) Hoiatavat laadi meetmed moodustavad ühenduse meresõiduohutuspoliitika lahutamatu osa, kuna need tagavad seose iga saastavate kaupade meritsi vedava osapoole vastutuse ja talle määratavate võimalike karistuste vahel; tõhusa keskkonnakaitse saavutamiseks on vaja tõhusaid, hoiatavaid ja proportsionaalseid karistusi.

(5) Selleks on oluline ühtlustada olemasolevad õigusnormid, eelkõige ühelt poolt kõnealuse rikkumise täpne

määratlus ja erandjuhtumid, mille suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi ja teiselt poolt karistuste, vastutuse ja jurisdiktsiooni miinimumeeskirjad, mille suhtes kohaldatakse nõukogu raamotsust 2005/.../JSK selleks, et tugevdada kriminaalõiguse raamistikku laevade põhjustatud merereostust käsitleva õiguse jõustamiseks.

(6) Käesoleva direktiivi eesmärk on sätestada mererehitemise määratlus ja muuta seeläbi raamotsuse 2005/.../JSK rakendamine tõhusamaks, et takistada taolise rikkumise toimepanemist.

(7) Naftareostusest ja teiste ohtlike või kahjulike ainete põhjustatud reostusest tuleneva tsiviilvastutuse ja kahjude hüvitamise rahvusvaheline kord ei oma piisavat hoiatavat mõju, et ohtliku lasti mereveoga seotud osapooled hoiduksid tegutsemast nõuetele mittevastavate tavade kohaselt; nõutavat hoiatavat mõju on võimalik saavutada üksnes karistuste kehtestamisega, mida kohaldatakse kõigi isikute suhtes, kes põhjustavad merereostust või aitavad sellele kaasa; karistusi ei peaks kohaldama mitte ainult reederid või laeva kapteni, vaid ka lasti omaniku, klassifikatsioonühingu ja teiste seotud isikute suhtes.

(8) Saasteainete mererehitemist laevadelt tuleks käsitleda rikkumisena, kui see on toime pandud tahtlikult või kergemeelsuse või tõsise hooletuse tõttu.

(9) Karistused saasteainete laevadelt mererehitemise eest ei ole seotud asjasepuutuvate osapoolte tsiviilvastutusega ja seega ei kohaldata nende suhtes tsiviilvastutuse piiramist või suunamist käsitlevaid eeskirju, samuti ei piira need kahju tõhusat hüvitamist reostusjuhtumite ohvritele.

(10) On vaja edasist tõhusat koostööd liikmesriikide vahel, et tagada saasteainete laevadelt mererehitemise õigeaegne avastamine ning õiguserikkujate kindlakstegemine.

⁽¹⁾ ELT C 220, 16.9.2003, lk 72.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 13. jaanuari 2004. aasta arvamus (ELT C 92 E, 21.4.2004, lk 77).

- (11) Kui on olemas selged ja objektiivsed tõendid merereostuse kohta, mis põhjustab suurt kahju või suure kahju tekkimise ohu, peaksid liikmesriigid edastama asja oma pädevatele asutustele 1982. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni artikliga 220 kooskõlas oleva menetluse algatamiseks.
- (12) Käesolev direktiiv on kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsus- ja proportsionaalsuspõhimõttega. Laevade põhjustatud merereostuse rahvusvaheliste standardite inkorporeerimine ühenduse õigusesse ja karistuste, mille hulka võivad kuuluda ka kriminaal- või halduskaristused, kehtestamine nende sätete rikkumise eest on vajalik meede kõrge ohutuse ja keskkonnakaitse taseme saavutamiseks meretranspordi valdkonnas. Ühendus saab kõnealust eesmärki tulemuslikult saavutada ainult ühtlustatud eeskirjade rakendamise abil. Käesolev direktiiv esitab vaid miinimumnõuded ega reguleeri rohkem, kui on vaja nimetatud eesmärgi saavutamiseks. See ei takista liikmesriikidel võtta rangemaid meetmeid laevade põhjustatud merereostuse vastu kooskõlas rahvusvahelise õigusega.

- (13) Direktiiv järgib täielikult Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk

1. Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada asjakohaste karistuste kohaldamine laevade põhjustatud merereostuse eest vastutavate isikute suhtes, eesmärgiga tõhustada meresõiduohutust ja merekeskkonna kaitset laevade põhjustatud merereostuse eest.
2. Käesolev direktiiv ei takista liikmesriikidel võtta rangemaid meetmeid laevade põhjustatud merereostuse vastu kooskõlas rahvusvahelise õigusega.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. Marpol 73/78 – 1973. aasta rahvusvaheline konventsioon laevade põhjustatud merereostuse vältimise kohta ja konventsiooni ajakohastatud 1978. aasta protokoll;
2. saasteained – Marpoli 73/78 I lisaga (nafta) ja II lisaga (mahtlastina veetavad ohtlikud vedelkemikaalid) hõlmatud ained;
3. mererehitmine – Marpol 73/78 artiklis 2 osutatud mis tahes põhjusel toimuv igasugune ainete merrelaskmine laevalt;
4. laev – mis tahes liiki merelaev, olenemata lipuriigist, mida kasutatakse merekeskkonnas, sealhulgas tiiburlaevad, õhkpadjal transpordivahendid, allveelaevad ja hõljukid.

Artikkel 3

Kohaldamisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse rahvusvahelise õiguse kohaselt saasteainete mererehitmise suhtes:
 - a) liikmesriigi sisevetes, sealhulgas sadamates, niivõrd kui Marpol on kohaldatav;
 - b) liikmesriigi territoriaalmeres;
 - c) rahvusvaheliseks meresõiduks kasutatavates väinades, mille osas kehtib transiidirežiim vastavalt ÜRO 1982. aasta mereõiguse konventsiooni III osa 2. jaole, liikmesriigi poolt selliste väinade üle teostatava jurisdiktsiooni ulatuses;
 - d) liikmesriigi rahvusvahelise õiguse alusel kindlaks määratud majandusvööndis või võrdväärse vööndis; ja
 - e) avamerel.
2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse laevadelt, olenemata lipuriigist, pärinevate saasteainete heitmete suhtes, välja arvatud sõjalaevad, mereväe abilaevad või muud laevad, mille omanik või haldaja on riik ning mida kasutatakse ainult mitteäriatel avalikel eesmärkidel.

Artikkel 4

Rikkumised

Liikmesriigid tagavad, et laevadelt pärinevate saasteainete mererehitmist artikli 3 lõikes 1 osutatud aladel käsitletakse rikkumisenä, kui see toimub tahtlikult või kergemeelsuse või tõsise hooletuse tõttu.

Artikkel 5**Erandid**

1. Saasteainete merre heitmist artikli 3 lõikes 1 osutatud aladel ei käsitleta rikkumisena, kui see vastab Marpol 73/78 I lisa 11. reegli punktides a või c ning II lisa 6. reegli punktides a või c sätestatud tingimustele.

2. Saasteainete merre heitmist artikli 3 lõike 1 punktides c, d ja e osutatud aladel ei käsitleta reederi, kapteni ega kapteni vastutusel tegutseva laevapere poolse rikkumisena, kui see vastab Marpol 73/78 I lisa 11. reegli punktis b või II lisa 6. reegli punktis b sätestatud tingimustele.

3. Saasteainete merre heitmist artikli 3 lõikes 1 osutatud aladel ei käsitleta rikkumisena, kui see vastab Marpol 73/78 I lisa 9. või 10. reeglina või II lisa 5. reeglina sätestatud tingimustele.

Artikkel 6**Liikmesriigi sadamas olevate laevade suhtes kohaldatavad nõuete täitmise tagamise meetmed**

1. Kui eiramiste või saadud informatsiooni põhjal võib kahtlustada, et vabatahtlikult liikmesriigi sadamas või avamereterminalis viibiv laev on saasteaineid merre heitnud või heitmas artikli 3 lõikes 1 osutatud aladel, tagab nimetatud liikmesriik, et kooskõlas siseriiklike õigusaktidega viiakse läbi asjakohane kontroll, võttes arvesse Rahvusvahelises Mereorganisatsioonis (IMO) vastu võetud vastavaid suuniseid.

2. Kui lõikes 1 nimetatud kontrolli käigus selguvad asjaolud, mis osutavad rikkumisele artikli 4 tähenduses, teavitatakse sellest asjaomase liikmesriigi ja lipuriigi pädevaid ametiasutusi.

Artikkel 7**Läbisõitvate laevade suhtes rannikuäärsete riikide võetavad meetmed nõuete täitmise tagamiseks**

1. Kui saasteainete arvatav merreheitmise toimub artikli 3 lõike 1 punktides b, c, d või e osutatud aladel ning merreheitmises kahtlustatav laev ei külasta sellise liikmesriigi sadamat, kes omab teavet arvatava merreheitmise kohta, kohaldatakse järgmist:

a) kui järgmine külastatav sadam on teise liikmesriigi sadam, teeb asjaomane liikmesriik tihedat koostööd artikli 6 lõikes 1 osutatud kontrolli teostamisel ja asjakohaste haldusmeetmete üle otsustamisel mis tahes sellise merreheitmise suhtes;

b) kui järgmine külastatav sadam on ühendusevälise riigi sadam, võtab liikmesriik kõik vajalikud meetmed, et tagada järgmise külastatava sadama teavitamine arvatavast merreheitmisest, ning taotleb, et selle sadama riik võtaks asjakohased meetmed sellise merreheitmise suhtes.

2. Kui on olemas selged ja objektiivsed tõendid, et laev, mis sõidab artikli 3 lõike 1 punktides b või d osutatud aladel, on artikli 3 lõike 1 punktis d osutatud alal toime pannud rikkumise, mis põhjustab ulatuslikku kahju või ulatusliku kahju tekkimise ohu asjaomaste liikmesriikide rannikualadele või seotud huvidele või artikkel 3 lõike 1 punktides b või d osutatud alade ressursidele, esitab nimetatud liikmesriik, kui tõendid toetavad arvatava rikkumise toimepanemist, ÜRO 1982. aasta mereõiguse konventsiooni XII osa 7. jao alusel asja arutamiseks oma riigi pädevale ametiasutusele, eesmärgiga algatada menetlus, sealhulgas laeva kinnipidamine, vastavalt siseriiklikule õigusele.

3. Igal juhul tuleb teavitada lipuriigi ametiasutusi.

Artikkel 8**Karistused**

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada töhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste, mille hulka võivad kuuluda ka kriminaal- või halduskaristused, kehtestamine artiklis 4 nimetatud rikkumiste puhul.

2. Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada lõikes 1 osutatud karistuste kohaldamine kõikide isikute suhtes, kes tunnistatakse vastutavaks artiklis 4 nimetatud rikkumise eest.

Artikkel 9**Rahvusvahelise õiguse järgimine**

Liikmesriigid kohaldavad käesoleva direktiivi sätteid ilma välisriigi laevade vormilise või sisulise diskrimineerimiseta ja kooskõlas kohaldatava rahvusvahelise õigusega, sealhulgas ÜRO 1982. aasta mereõiguse konventsiooni XII osa 7. jaoga, ning nad teavitavad koheselt laeva lipuriiki ja teisi asjaomaseid riike käesoleva direktiivi kohaselt võetud meetmetest.

Artikkel 10

Täiendavad meetmed

Käesoleva direktiivi kohaldamisel teevad liikmesriigid ja komisjon koostööd, vajadusel tihedas koostöös Euroopa Meresõiduohutuse Ametiga ning otsusega nr 2850/2000/EÜ⁽¹⁾ sätestatud juhuslikule või tahtlikule merereostusele reageerimise tegevuskava raames, et:

- a) arendada välja käesoleva direktiivi tõhusaks rakendamiseks vajalikud infosüsteemid;
- b) kehtestada ühtsed tavad ja suunised olemasolevate rahvusvahelisel tasandil eksisteerivate tavade ja suuniste alusel, eelkõige:
 - laevade, mis heidavad saasteaineid merre käesolevat direktiivi rikkudes, seireks ja varajaseks identifitseerimiseks, kasutades vajadusel pardal olevaid seireseadmeid;
 - usaldusväärsed meetodid meres leiduvate saasteainete seostamiseks teatava laevaga; ja
 - käesoleva direktiivi nõuete täitmise tõhusaks tagamiseks.

Artikkel 11

Aruandlus

Iga kolme aasta järel saadavad liikmesriigid komisjonile aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta pädevate ametiasutuste poolt. Nende aruannete põhjal esitab komisjon ühenduse aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 12

Komitee

1. Komisjoni abistab laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS), mis on asutatud laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS) asutamist käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2099/2002⁽²⁾ artikliga 3.

2. Komisjon teavitab komiteed, mis asutati otsusega nr 2850/2000/EÜ, regulaarselt kõigist ettepanud

meetmetest ja teistest asjakohastest tegevustest, mis käsitlevad merereostusele reageerimist.

Artikkel 13

Muutmise kord

Artikli 2 punktis 1 nimetatud Marpol 73/78 muudatused võib käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta määruse (EÜ) nr 2099/2002 artikli 5 alusel.

Artikkel 14

Rakendamine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt⁽³⁾ ning teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 15

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 16

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2000. aasta otsus nr 2850/2000/EÜ, millega luuakse ühenduse koostööraamistik juhusliku või tahtliku merereostuse valdkonnas (EÜT L 332, 28.12.2000, lk 1). Otsust on muudetud otsusega nr 787/2004/EÜ (ELT L 138, 30.4.2004, lk 12).

⁽²⁾ EÜT L 324, 29.11.2002, lk 1. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 415/2004 (ELT L 68, 6.3.2004, lk 10).

⁽³⁾ 18 kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

LISA

Kokkuvõte Marpol 73/78 heitmete alastest reeglitest, mis käsitlevad nafta ja ohtlike vedelkemikaalide merreheitmist artikli 2 lõike 2 kohaselt

I OSA: NAFTA (MARPOL 73/78, I LISA)

Marpol 73/78 I lisa mõistes tähendab "nafta" naftat mis tahes kujul, sealhulgas toornafta, küttenafta, sete, naftajäätmel ja rafineeritud naftasaadused (v.a naftakeemiatooted, mida reguleeritakse Marpol 73/78 II lisa sätetega) ning "naftane segu" tähendab mis tahes naftasisaldusega segu.

Väljavõtted Marpol 73/78 I lisa vastavatest sätetest:

9. reegel: Nafta merreheitmise kontrollimine

- 1) Käesoleva lisa 10. ja 11. reegli ning käesoleva reegli lõike 2 kohaselt on keelatud nafta või naftaste segude merreheitmine laevadelt, mille suhtes käesolevat lisa kohaldatakse, välja arvatud juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
 - a) naftatankeritelt, välja arvatud käesoleva lõike punktis b nimetatud laevadelt, kui:
 - i) tanker ei asu eripiirkonnas;
 - ii) tanker asub rohkem kui 50 meremiili kaugusel lähimast rannikust;
 - iii) tanker liigub kursil;
 - iv) naftat sisaldava merreheitmise hetkemäär ei ületa 30 liitrit meremiili kohta;
 - v) merre heidetud nafta üldkogus ei ületa olemasolevate tankerite puhul 1/15 000 lasti üldkogusest, millest jäägid tekkisid, ning uute tankerite korral 1/30 000 lasti üldkogusest, millest jäägid tekkisid; ja
 - vi) tanker rakendab käesoleva lisa 15. reeglile vastavat naftaheitmete seire- ja kontrollisüsteemi ning settemahuti kasutamise korda.
 - b) 400 tonnise või suurema kogumahutavusega laevadelt, v.a naftatankeritelt, ja masinaruumi pilssidest, v.a naftatankeri lastipumbaruumide pilssidest, kui heitmed ei ole segunenud naftalasti jääkidega:
 - i) laev ei asu eripiirkonnas;
 - ii) laev liigub kursil;
 - iii) heitvee lahjendamata koostise naftasisaldus ei ületa 15 miljondikosa; ja
 - iv) laev kasutab [seire-, kontrolli- ja filtreerimiseadmeid] vastavalt käesoleva lisa 16. reeglile.
- 2) Kui väiksema kui 400 tonnise kogumahutavusega laev, v.a naftatanker, asub väljaspool eripiirkonda, tagab [lipuriigi] administratsioon, et laev on, niivõrd kui see on otstarbekas ja mõistlik, varustatud seadmetega, mis tagavad naftajääkide pardal hoidmise ja nende andmise vastuvõtuseadmetesse või merreheitmise kooskõlas käesoleva reegli lõike 1 punktis b toodud nõuetega.

[...]
- 3) Käesoleva reegli lõike 1 sätteid ei kohaldata puhta või eraldatud ballasti suhtes või töötlemata naftasegude suhtes, mille lahjendamata koostises ei ületa nafta sisaldus 15 miljondikosa ning mis ei pärine lastipumbaruumi pilssidest ja ei ole segunenud naftalasti jääkidega.
- 4) Mis tahes heide ei tohi sisaldada kemikaale ega teisi aineid, mille kogus või kontsentratsioon on merekeskkonnale ohtlik, ega kemikaale ja teisi aineid, mida kasutatakse käesolevas reeglis nimetatud merreheitmise tingimustest möödahiilimiseks.
- 5) Naftajäägid, mida ei tohi merre heita vastavalt käesoleva reegli lõigetele 1, 2 ja 4, tuleb hoida pardal või anda ära vastuvõtuseadmetesse.

[...]

10. reegel: Meetodid eripiirkondades tegutsevate laevade põhjustatud naftareostuse vältimiseks

- 1) Käesoleva lisa mõistes on eripiirkondadeks Vahemere piirkond, Läänemere piirkond, Musta mere piirkond, Punase mere piirkond, "lahtede piirkond", Adeni lahe piirkond, Antarktika piirkond ja Euroopa vete loodepiirkond, [nagu määratletakse ja täpsustatakse hiljem]
- 2) Kui käesoleva lisa 11. reeglis ei ole sätestatud teisiti:
 - a) Igasugune nafta või naftase segu merre heitmine naftatankerilt või 400 tonnise või suurema kogumahutavusega laevalt, v.a naftatankerilt, on keelatud tankeri või laeva eripiirkonnas viibimise ajal. [...]
 - b) [...] Igasugune nafta või naftasegu merre heitmine väiksema kui 400 tonnise kogumahutavusega laevalt, v.a naftatankerilt, on keelatud laeva eripiirkonnas viibimise ajal, välja arvatud juhul, kui lahjendamata naftasisaldus ei ületa 15 miljondikosa.
- 3) a) Käesoleva reegli lõike 2 sätteid ei kohaldata puhta või segregeeritud ballasti merreheitmise suhtes.
b) Käesoleva reegli lõike 2 punkti a sätteid ei kohaldata masinaruumi töödeldud pilsivee suhtes eeldusel, et on täidetud kõik järgnevad tingimused:
 - i) pilsivesi ei pärine lastipumbaruumi pilssidest;
 - ii) pilsivesi ei ole segunenud naftalasti jääkidega;
 - iii) laev liigub kursil;
 - iv) lahjendamata heitvee naftasisaldus ei ületa 15 miljondikosa;
 - v) laev kasutab nafta filtreerimisseadmeid kooskõlas käesoleva lisa 16. reegli lõikega 5; ja
 - vi) filtreerimissüsteem on varustatud seiskamisseadeldisega, mis tagab merreheitmise automaatse seiskamise, kui heitvee naftasisaldus ületab 15 miljondikosa.
- 4) a) Mis tahes heide ei tohi sisaldada kemikaale ega teisi aineid, mille kogus või tihedusaste on merekeskkonnale ohtlik, ega kemikaale ja teisi aineid, mida kasutatakse käesolevas reeglis nimetatud merreheitmise tingimustest möödahiilimiseks.
b) Naftajäätid, mida ei tohi merre heita vastavalt käesoleva reegli lõigetele 2 või 3, tuleb hoida pardal või anda ära vastuvõtuseadmetesse.
- 5) Käesolevas reeglis sätestatu ei takista reisil olevat laeva, kui ainult osa reisist toimub eripiirkonnas, heitmast heitvett merre väljaspool eripiirkonda vastavalt käesoleva lisa 9. reeglile.

[...]

11. reegel: Erandid

Käesoleva lisa 9. ja 10. reeglit ei kohaldata:

- a) nafta ja naftase segu merreheitmise suhtes, mis on vajalik laeva ohutuse tagamiseks või inimeste elu päästmiseks merel; või
- b) nafta ja naftase segu merreheitmise suhtes, mis on põhjustatud laeva või selle seadmete vigastusest:
 - i) eeldusel, et pärast vigastuse ilmnemist või merreheitmise avastamist on tarvitusele võetud kõik mõistlikud ettevõttesabinõud merreheitmise vältimiseks või vähendamiseks; ja
 - ii) välja arvatud juhul, kui reederi või kapteni tegevuse eesmärgiks oli kahju tekitada, või ta oli hoolimatu ja teadlik tõenäolise kahju tekkimisest; või
- c) kui [lipuriigi] administratsiooni poolt heaks kiidetud naftat sisaldavate ainete merreheitmine toimub eesmärgiga võidelda teatavate reostusjuhtumitega, et vähendada merereostusest tulenevat kahju. Igasugune selline merreheitmine toimub selle riigi valitsuse heakskiidul, kelle jurisdiktsioonis sellist merreheitmist teostada soovitakse.

II OSA: OHTLIKUD VEDELKEMIKAALID (MARPOL 73/78 II LISA)

Väljavõtted Marpol 73/78 II lisa vastavatest sätetest:

3. reegel: Ohtlike vedelkemikaalide kategoriseerimine ja loetelu

1) Käesoleva lisa reeglite mõistes jagatakse ohtlikud vedelkemikaalid järgnevasse nelja kategooriasse:

- a) A-kategooria: Ohtlikud vedelkemikaalid, mis mahuti puhastamise või ballastist vabastamise käigus merreheitmise korral kujutaksid endast suurt ohtu kas mereressurssidele või inimestele või põhjustaksid tõsist kahju mere kasutamisele puhkeaja veetmiseks või muul seaduslikul otstarbel ning õigustavad seega rangete reostusvastaste meetmete kohaldamist.
- b) B-kategooria: Ohtlikud vedelkemikaalid, mis mahuti puhastamise või ballastist vabastamise käigus merreheitmise korral kujutaksid endast ohtu kas mereressurssidele või inimestele või põhjustaksid kahju mere kasutamisele puhkeaja veetmiseks või muul seaduslikul otstarbel ning õigustavad seega reostusvastaste erimeetmete kohaldamist.
- c) C-kategooria: Ohtlikud vedelkemikaalid, mis mahuti puhastamise või ballastist vabastamise käigus merreheitmise korral kujutaksid endast vähest ohtu kas mereressurssidele või inimestele või põhjustaksid vähest kahju mere kasutamisele puhkeaja veetmiseks või muul seaduslikul otstarbel ning nõuavad seega käitlemise eritingimuste kehtestamist.
- d) D-kategooria: Ohtlikud vedelkemikaalid, mis mahuti puhastamise või ballastist vabastamise käigus merreheitmise korral kujutaksid endast äratuntavat ohtu kas mereressurssidele või inimestele või põhjustaksid minimaalset kahju mere kasutamisele puhkeaja veetmiseks või muul seaduslikul otstarbel ning nõuavad seega mõningase tähelepanu pööramist käitlemistingimustele.

[...]

[Ainete kategoriseerimise edasised suunised, sealhulgas kategoriseeritud ainete loetelu on toodud Marpol 73/78 II lisa 3. reegli lõigetes 2 ja 4 ja 4. reeglis ning lisades]

[...]

5. reegel: Ohtlike vedelkemikaalide merreheitmine

A-, B- ja C-kategooria ainete merreheitmine väljaspool eripiirkondi ning D-kategooria ainete merreheitmine kõigis piirkondades

Kui käesoleva lisa 6. reeglis [...] ei ole sätestatud teisiti:

- 1) Käesoleva lisa 3. reegli lõike 1 punktis a määratletud A-kategooria ainete või ajutiselt nende hulka liigitatud ainete või selliseid aineid sisaldava ballastivee, mahuti pesuvee või muude jääkide või segude merreheitmine on keelatud. Kui selliseid aineid või segusid sisaldavaid mahuteid on vaja pesta, tuleb selle tulemusena tekkivad jäägid anda jääkide vastuvõtuseadmetesse kuni aine sisaldus vastuvõtuseadmesse antavas heitvees on 0,1 % või alla selle kaalust ning kuni mahuti on tühi, välja arvatud kollase ja valge fosfori puhul, mille korral peab jääkide kontsentratsioon olema 0,01 % kaalust. Pärast seda mahutisse lisatud vett võib merre heita, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
 - a) laev liigub kursil kiirusega vähemalt 7 sõlme iseliikuvate laevade puhul või vähemalt 4 sõlme teisaldatavate laevade puhul;
 - b) merreheitmine toimub allpool merepinda, võttes arvesse merevee sissevooluavade asukohti; ja
 - c) merreheitmine toimub vähemalt 12 meremiili kaugusel lähimast maast ja vähemalt 25 m sügavuses vees.
- 2) Käesoleva lisa 3. reegli lõike 1 punktis b määratletud B-kategooria ainete või ajutiselt nende hulka liigitatud ainete või selliseid aineid sisaldava ballastivee, mahuti pesuvee või muude jääkide või segude merreheitmine on keelatud, kui ei ole täidetud kõik alljärgnevad tingimused:
 - a) laev liigub kursil kiirusega vähemalt 7 sõlme iseliikuvate laevade puhul või vähemalt 4 sõlme teisaldatavate laevade puhul;

- b) merreheitmise toimingud ja korra on [lipuriigi] administratsioon heaks kiitnud. Sellised toimingud ja kord põhinevad [IMO] välja töötatud standarditel ning tagavad, et heitvee kontsentratsioon ja merreheitmise kiirus on sellised, et aine kontsentratsioon laeva ahtri kiiluvees ei ületa 1 miljondikosa;
- c) igast mahutist ja sellega ühendatud torustikust merre heidetud lasti maksimumkogus ei tohi olla suurem käesoleva lõike punktis b osutatud korra kohaselt heaks kiidetud maksimumkogusest, mis ei tohi mingil juhul ületada 1 m³ või 1/3 000 mahuti mahutavusest väljendatuna kuupmeetrites (m³), sõltuvalt kumb kahest on suurem;
- d) merreheitmise toimub allpool veepiiri, võttes arvesse merevee sissevooluavade asukohti; ja
- e) merreheitmise toimub vähemalt 12 meremiili kaugusel lähimast maast ja vähemalt 25 m sügavuses vees.
- 3) Käesoleva lisa 3. reegli lõike 1 punktis c määratletud C-kategooria ainete või ajutiselt nende hulka liigitatud ainete või selliseid aineid sisaldava ballastivee, mahuti pesuvee või muude jääkide või segude merreheitmise on keelatud, kui ei ole täidetud kõik alljärgnevad tingimused:
- a) laev liigub kursil kiirusega vähemalt 7 sõlme iseliikuvate laevade puhul või vähemalt 4 sõlme teisaldatavate laevade puhul;
- b) merreheitmise protseduurid ja korra on [lipuriigi] administratsioon heaks kiitnud. Sellised protseduurid ja kord põhinevad [IMO] välja töötatud standarditel ning tagavad, et heitvee kontsentratsioon ja merreheitmise kiirus on sellised, et aine kontsentratsioon laeva ahtri kiiluvees ei ületa 10 miljondikosa;
- c) igast mahutist ja sellega ühendatud torustikust merre heidetud lasti maksimumkogus ei tohi olla suurem käesoleva lõike punktis b osutatud korra kohaselt heaks kiidetud maksimumkogusest, mis ei tohi mingil juhul ületada 3 m³ või 1/1 000 mahuti mahutavusest väljendatuna kuupmeetrites (m³), sõltuvalt kumb kahest on suurem;
- d) merreheitmise toimub allpool veepiiri, võttes arvesse merevee sissevooluavade asukohti; ja
- e) merreheitmise toimub vähemalt 12 meremiili kaugusel lähimast maast ja vähemalt 25 m sügavuses vees.
- 4) Käesoleva lisa 3. reegli lõike 1 punktis d määratletud D-kategooria ainete või ajutiselt nende hulka liigitatud ainete või selliseid aineid sisaldava ballastivee, mahuti pesuvee või muude jääkide või segude merreheitmise on keelatud, kui ei ole täidetud kõik alljärgnevad tingimused:
- a) laev liigub kursil kiirusega vähemalt 7 sõlme iseliikuvate laevade puhul või vähemalt 4 sõlme teisaldatavate laevade puhul;
- b) selliste segude kontsentratsioon ei ületa ühte aineosa kümne osa vee kohta; ja
- c) merreheitmise toimub vähemalt 12 meremiili kaugusel lähimast maast.
- 5) Lastijääkide eemaldamiseks mahutist on lubatud kasutada [lipuriigi] administratsiooni heaks kiidetud tuulutamiskorda. Selline kord põhineb [Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO)] välja töötatud standarditel. Pärast seda mahutisse lisatud vesi loetakse puhtaks ja see ei kuulu käesoleva reegli lõigete 1, 2, 3 ja 4 kohaldamisalasse.
- 6) Käesoleva lisa 4. reegli lõike 1 kohaselt kategoriseerimata, ajutiselt kategoriseerimata või hindamata ainete või selliseid aineid sisaldava ballastivee, mahuti pesuvee või muude jääkide või segude merreheitmise on keelatud.

A-, B- ja C-kategooria ainete merreheitmine eripiirkondades [Marpol 73/78 II lisa 1. reeglina sätestatud piirkondades, sealhulgas Läänemeres]

Kui käesoleva lisa käesoleva reegli lõikes 14 ja 6. reeglis ei ole sätestatud teisiti:

- 7) Käesoleva lisa 3. reegli lõike 1 punktis a määratletud A-kategooria ainete või ajutiselt nende hulka liigitatud ainete või selliseid aineid sisaldava ballastivee, mahuti pesuvee või muude jääkide või segude merreheitmine on keelatud. Kui selliseid aineid või segusid sisaldavaid mahuteid on vaja pesta, tuleb selle tulemusena tekkivad jäägid anda vastuvõtuseadmetesse, mille olemasolu tagavad eripiirkonnaga piirnevad riigid kooskõlas käesoleva lisa 7. reeglina, kuni aine sisaldus vastuvõtuseadmesse antavas heitvees on mitte rohkem kui 0,05 % kaalust ning kuni mahuti on tühi, välja arvatud kollase ja valge fosfori puhul, mille korral peab jääkide kontsentratsioon olema 0,005 % kaalust. Pärast pesemist mahutisse lisatud vett võib merre heita, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
- a) laev liigub kursil kiirusega vähemalt 7 sõlme iseliikuvate laevade puhul või vähemalt 4 sõlme teisaldatavate laevade puhul;
 - b) merreheitmine toimub allpool veepiiri, võttes arvesse merevee sissevooluavade asukohti; ja
 - c) merreheitmine toimub vähemalt 12 meremiili kaugusel lähimast maast ja vähemalt 25 m sügavuses vees.
- 8) Käesoleva lisa 3. reegli lõike 1 punktis b määratletud B-kategooria ainete või ajutiselt nende hulka liigitatud ainete või selliseid aineid sisaldava ballastivee, mahuti pesuvee või muude jääkide või segude merreheitmine on keelatud, kui ei ole täidetud kõik alljärgnevad tingimused:
- a) mahuti on eelnevalt pestud vastavalt [lipuriigi] administratsiooni heaks kiidetud korrale, mis põhineb IMO] välja töötatud standarditel, ning selle tulemusena tekkiv mahuti pesuvesi on antud vastuvõtuseadmetesse;
 - b) laev liigub kursil kiirusega vähemalt 7 sõlme iseliikuvate laevade puhul või vähemalt 4 sõlme teisaldatavate laevade puhul;
 - c) merreheitmise ja mahuti pesuvee käitlemise protseduurid ja korra on [lipuriigi] administratsioon heaks kiitnud. Sellised protseduurid ja kord põhinevad [IMO] välja töötatud standarditel ning tagavad, et heitvee kontsentratsioon ja merreheitmise kiirus on sellised, et aine kontsentratsioon laeva ahtri kiiluvees ei ületa 1 miljondikosa;
 - d) merreheitmine toimub allpool veepiiri, võttes arvesse merevee sissevooluavade asukohti; ja
 - e) merreheitmine toimub vähemalt 12 meremiili kaugusel lähimast maast ja vähemalt 25 m sügavuses vees.
- 9) Käesoleva lisa 3. reegli lõike 1 punktis c määratletud C-kategooria ainete või ajutiselt nende hulka liigitatud ainete või selliseid aineid sisaldava ballastivee, mahuti pesuvee või muude jääkide või segude merreheitmine on keelatud, kui ei ole täidetud kõik alljärgnevad tingimused:
- a) laev liigub kursil kiirusega vähemalt 7 sõlme iseliikuvate laevade puhul või vähemalt 4 sõlme teisaldatavate laevade puhul;
 - b) merreheitmise protseduurid ja korra on [lipuriigi] administratsioon heaks kiitnud. Sellised protseduurid ja kord põhinevad [IMO] välja töötatud standarditel ning tagavad, et heitvee kontsentratsioon ja merreheitmise kiirus on sellised, et aine kontsentratsioon laeva ahtri kiiluvees ei ületa 1 miljondikosa;
 - c) igast mahutist ja sellega ühendatud torustikust merre heidetud lasti maksimumkogus ei tohi olla suurem käesoleva lõike punktis b osutatud korra kohaselt heaks kiidetud maksimumkogusest, mis ei tohi mingil juhul ületada 1 m³ või 1/3 000 mahuti mahutavusest väljendatuna kuupmeetrites (m³), sõltuvalt kumb kahest on suurem;
 - d) merreheitmine toimub allpool veepiiri, võttes arvesse merevee sissevooluavade asukohti; ja
 - e) merreheitmine toimub vähemalt 12 meremiili kaugusel lähimast maast ja vähemalt 25 m sügavuses vees.

- 10) Lastijääkide eemaldamiseks mahutist on lubatud kasutada [lipuriigi] administratsiooni heaks kiidetud ventileerimiskorda. Selline kord põhineb [IMO] välja töötatud standarditel. Pärast seda mahutisse lisatud vesi loetakse puhtaks ja see ei kuulu käesoleva reegli lõigete 7, 8 ja 9 kohaldamisalasse.
- 11) Käesoleva lisa 4. reegli lõike 1 kohaselt kategoriseerimata, ajutiselt kategoriseerimata või hindamata ainete või selliseid aineid sisaldava ballastivee, mahuti pesuvee või muude jääkide või segude merreheitmine on keelatud.
- 12) Käesolevas reeglis sätestatu ei takista laeva hoidmast pardal B- või C-kategooria lasti jääke ja selliseid jääke väljaspool eripiirkonda merre heitmast kooskõlas vastavalt käesoleva reegli lõigetega 2 ja 3.

6. reegel: Erandid

Käesoleva lisa 5. reeglit ei kohaldata:

- a) ohtlike vedelkemikaalide või selliseid kemikaale sisaldavate segude merreheitmise suhtes, mis on vajalik laeva ohutuse tagamiseks või inimeste elu päästmiseks merel; või
 - b) ohtlike vedelkemikaalide või selliseid kemikaale sisaldavate segude merreheitmise suhtes, mis on põhjustatud laeva või selle seadmete vigastusest:
 - i) eeldusel, et pärast vigastuse ilmnemist või merreheitmise avastamist on tarvitusele võetud kõik mõistlikud ettevaatusabinõud merreheitmise vältimiseks või vähendamiseks; ja
 - ii) välja arvatud juhul, kui reeder või kapten tegutses kahju tekitamise tahtlusega või kui ta tegutses kergemeelselt olles teadlik kahju tekkimise tõenäosusest; või
 - c) kui [lipuriigi] administratsiooni heakskiidetud ohtlike vedelkemikaalide või selliseid kemikaale sisaldavate segude merreheitmine toimub eesmärgiga võidelda teatavate reostusjuhtumitega, et vähendada merereostusest tulenevat kahju. Igasugune selline merreheitmine toimub selle riigi valitsuse heakskiidul, kelle jurisdiktsioonis sellist merreheitmist teostada soovitakse.
-

NÕUKOGU PÕHJENDUSE EELNÕU

I. SISSEJUHATUS

Kaasotsustamismenetluse raames (EÜ asutamislepingu artikkel 251) jõudis nõukogu 11. juunil 2004 poliitilisele kokkuleppele Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi eelnõu osas, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest.⁽¹⁾ Pärast jurist-lingvistide poolset läbivaatamist võttis nõukogu vastu ühise seisukoha 7. oktoobril 2004.

Oma seisukoha vastuvõtmisel võttis nõukogu arvesse Euroopa Parlamendi arvamust esimesel lugemisel 13. jaanuaril 2004⁽²⁾ ja majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust.⁽³⁾ ⁽⁴⁾

Direktiivi eesmärk on ühenduse õigusesse üle võtta MARPOL konventsiooni laevade põhjustatud merereostust käsitlevad rahvusvahelised eeskirjad sätestades, et merreheitmise eeskirjade eiramisi käsitletakse rikkumistena, ning kehtestades ühtlustatud eeskirjad nende nõuete täitmise tagamiseks. Samuti on eesmärk eeskirju laiendada, ühest küljest selleks, et need hõlmaksid nafta merreheitmist, mis on põhjustatud vigastustest, kui see on toime pandud tahtlikult või kergemeelsuse või tõsise hooletuse tõttu, ja teisest küljest selleks, et tagada nende eeskirjade võimalikult ulatuslik jõustamine Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) alusel.

II. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

Pärast naftatankeriga "Prestige" juhtunud õnnetust rõhutas nõukogu mitte üksnes meresõiduohutuse poliitika olulisust, vaid ka vajadust tagada raske hooletuse tõttu reostusjuhtumi põhjustanud või sellele kaasa aidanud kõikide isikute asjakohane karistamine. Kõnealuse komisjoni ettepaneku osas vastu võetud nõukogu lähenemisviisi, mis esitati

2003. aasta märtsis ning mida toetasid samal kuul esitatud asjakohase õigusliku aluse valikut rõhutavad Euroopa Ülemkogu järeldused, aluseks on põhimõte, mille kohaselt tuleb täies ulatuses kasutada Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsioonist (UNCLOS) tulenevaid ühenduse õigusi, täites samal ajal liikmesriikide kohustusi vastavalt rahvusvahelisele konventsioonile laevade põhjustatud merereostuse vältimise kohta (MARPOL). Nõukogu leiab, et laevade põhjustatud merereostusega seotud MARPOLi eeskirjade ülevõtmine ühenduse õigusesse tagab nende rangema ja ühtlustatuma rakendamise ja täitmise tagamise liikmesriikides. Nõukogu jagab seisukohta, et vaja on kehtestada, et igasugust saasteainete merreheitmist käsitletakse rikkumisena, kui see toimub tahtlikult või kergemeelsuse või tõsise hooletuse tõttu.

Järgides põhimõtet austada MARPOL sätteid, on inimeste elude või laeva päästmiseks teostatud merreheitmise puhul ette nähtud erandid. MARPOL konventsioonis toodud erandit reederi ja kapteni kohta õnnetusest põhjustatud merreheitmise korral kohaldatakse rahvusvahelistes merepiirkondades ja liikmesriikide majandusvööndis või sellega võrdväärsetes vööndis. Sellistel juhtudel tuleneb MARPOL sätetest loogiliselt, et kapteni vastutusel tegutsev laevapere on kaitstud. Teiselt poolt peab nõukogu asjakohaseks liikmesriikide sisevetes ja territoriaalmeres kasutada ühenduse õigusi UNCLOS artikli 211 lõike 4 alusel, et tõhustada ranniku kaitset ning tunnistada kehtetuks õnnetustest põhjustatud merreheitmise korral ette nähtud erand.

Nõukogu leiab, et karistused laevade põhjustatud merereostusega seotud rikkumiste eest peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning võivad hõlmata kriminaal- või halduskaristusi. Samuti nõustub nõukogu, et nimetatud karistusi tuleb kohaldada kõikide merereostuse eest vastutavate isikute suhtes, st need peavad hõlmama kogu vastutusliini. Kuigi rikkumised on määratletud direktiivis, on nõukogu seisukohal, et karistuste, vastutuse ja jurisdiktsiooni miinimumeeskirjad tuleb kehtestada komisjoni ette pandud ning justitiis- ja siseküsimuste nõukogus läbi vaadatud paralleelses raamotsuses.

⁽¹⁾ Komisjon esitas oma ettepaneku 7. märtsil 2003 (ELT C 76, 25.3.2004, lk 5) pealkirja all "Ettepanek Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste, sealhulgas kriminaalkaristuste, kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest".

⁽²⁾ Dokument 5181/04 CODEC 24 MAR 2 ENV 8 DROIPEN 1 (ELTs seni avaldamata).

⁽³⁾ ELT C 220, 16.9.2003, lk 72.

⁽⁴⁾ Regioonide komitee otsustas arvamust mitte esitada.

Nõukogu tervitab rangete nõuete täitmise tagamise meetmete tõhustamist liikmesriigi sadamaid külastavate laevade suhtes kooskõlas vastavate rahvusvaheliste suunistega. Nõukogu toetab arvatavaid merreheitmisi käsitleva teabe vahetamise tõhustamist liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel, kes on kas sadama- või lipuriigid, et hõlbustada asjakohaste meetmete jõustamist.

Nõukogu on seisukohal, et kasutada tuleb kõiki UNCLOS konventsiooni võimalusi rannikuala ja selle ressursside kaitseks, sealhulgas rannikuäärsete riikide võetud nõuete täitmise tagamise meetmeid läbi sõitvate laevade suhtes, mis vastavalt UNCLOS artikli 220 lõikele 6 sõidavad territoriaalmeres, majandusvööndis või nendega võrdväärses vööndis, kui on olemas selged ja objektiivsed tõendid merreheitmise kohta, mis põhjustab suurt kahju või suure kahju tekkimise ohu territoriaalmeres, majandusvööndi või võrdväärse vööndi rannikualadele või selle ressurssidele. Sellisel juhul esitab asjaomane liikmesriik asja arutamiseks oma riigi pädevale ametiasutusele eesmärgiga algatada menetlus, sealhulgas laeva kinnipidamine, vastavalt siseriiklikule õigusele.

III. MUUDATUSED

Võttes arvesse eespool märgitud asjaolu, et nõukogu on võtnud kõnealuse direktiivi eelnõu suhtes algselt ette pandud tekstist märkimisväärselt erineva lähenemise, ei olnud ühises seisukohas võimalik kajastada suuremat osa Euroopa Parlamendi poolt esimesel lugemisel ette pandud muudatusi.

- Euroopa rannavalve loomise ideed (muudatused 6 ja 22) algses komisjoni ettepanekus ei olnud. Kuigi nõukogu peab oluliseks Euroopa rannajoone kaitse tõhustamise vahendite käsitlemist, ei soovi ta mõjutada komisjoni sellesisulisi algatusi, mis võivad eraldi õigusaktini viia ning mida nõukogu kaalub huviga.
- Kuigi nõukogu jagab Euroopa Parlamendi muret seoses meresõiduohutust käsitlevate ühenduse õigusaktide rakendamisega (muudatused 3, 19, 20 ja 31), on nõukogu seisukohal, et kehtivate õigusaktide, nagu näiteks direktiivi 2000/59/EÜ laevaheitmete ja lastijäätmete vastuvõtmise seadmete kohta sadamates, täitmise tagamine on liikmesriikide pädevuses ning selle seire üks asutamislepingust tulenevaid komisjoni ülesandeid.
- Kuna käesoleva direktiivi eesmärk on selgelt määratleda saasteainete laevalt merreheitmine rikkumisenähtena ühenduse õigusaktide alusel, on nõukogu seisukohal, et teised tehnilised sätted, mis käsitlevad näiteks pardal olevaid seireseadmeid või naftaraamatuid (muudatused 30 ja 32), jäävad väljapoole käesoleva ettepaneku reguleerimisala.
- Vastavalt eespool nimetatud nõukogu lähenemise aluspõhimõttele kohaldatakse rahvusvahelistes merepiirkondades ja liikmesriikide majandusvööndis või võrdväärses vööndis MARPOLi merreheitmist käsitlevaid sätteid, sealhulgas erandit reederi ja kapteni kohta õnnetustest põhjustatud merreheitmise korral (muudatus 10). Sellistel juhtudel on kapteni vastutusel tegutsenud laevapere samuti vastutusest selgesõnaliselt vabastatud. Seevastu liikmesriikide sisevetes ja territoriaalmeres nimetatud erandit ei anta vastavalt UNCLOS artikli 211 lõikes 4 sätestatud võimalustele.
- Direktiivi reguleerimisala osas peab nõukogu kohaseks kohelda kõiki laevu, olenemata nende lipuriigist, teatud merepiirkonnas võrdselt, et vältida liikmesriigi lipu all sõitvate laevade asetamist ebasoodsasse olukorda (muudatused 11 ja 13).
- Kuigi ühine seisukoht ei sisalda üksikasjalikke sätteid karistuse olemuse kohta (vt artikli 8 lõigete 4–6 väljajätmine / muudatused 17 ja 18) arvestades, et kriminaalkaristuste ühtlustamiseks kehtestavad miinimumeeskirjad sätestatakse paralleelses raamotsuses, viitab artikli 7 lõige 2 rannikuäärsete riikide poolt nõuete täitmise tagamiseks võetavatele UNCLOS artikli 220 lõike 6 kohastele meetmetele, sealhulgas laeva kinnipidamisele, kõnealuses artiklis viidatud juhtudel.

Ühine seisukoht sisaldab mõningaid väiksemaid muudatusi ja selgitusi komisjoni ettepanekule. Õigusakti teksti ühtsuse tagamiseks integreeriti Euroopa Parlamendi ette pandud muudatused mõnedes punktides osaliselt või täielikult.

**ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 4/2005,
mille nõukogu on vastu võtnud 21. oktoobril 2004,**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... otsuse nr .../2005/EÜ, millega muudetakse otsust 1419/1999/EÜ kultuurisündmusega Euroopa kultuuripealinn seotud ühenduse meetmete kohta aastateks 2005 kuni 2019, vastuvõtmiseks

(2005/C 25E/04)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 151,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse regioonide komitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta otsus nr 1419/1999/EÜ kultuurisündmusega Euroopa kultuuripealinn seotud ühenduse meetmete kohta aastateks 2005 kuni 2019 ⁽³⁾ on suunatud Euroopa kultuuride rikkuse, mitmekesisuse ja ühiste tunnuste esiletõstmiseks ning Euroopa kodanike vastastikuse tundmaõppimise soodustamiseks.
- (2) Otsuse nr 1419/1999/EÜ I lisas on sätestatud kronoloogiline järjekord, mille alusel liikmesriigid võivad seada üles selle kultuurisündmuse kandidaate. See lisa on piiratud riikidega, kes otsuse vastuvõtmise ajal 25. mail 1999. aastal olid liikmesriigid.
- (3) Otsuse nr 1419/1999/EÜ artiklis 6 on märgitud, et selle otsuse võib üle vaadata, eelkõige Euroopa Liidu laiendamist silmas pidades.
- (4) Pidades silmas 2004. aasta laienemist on oluline teha ka uutele liikmesriikidele võimalikuks kandidaatide ülesseadmine kultuurisündmuse Euroopa kultuuripealinn raames lühikese aja jooksul ilma teiste liikmesriikide järjekorda muutmata, et alates 2009. aastast kuni ühenduse praeguste meetmete lõpuni saaks liikmesriikides igal aastal valida kaks pealinna.
- (5) Seepärast tuleks otsust nr 1419/1999/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Otsust nr 1419/1999/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Lisatakse järgmine põhjendus:

“(12a) arvesse tuleks võtta käesoleva otsuse finantstaga-järgi, et tagada piisav ja asjakohane rahastamine ühenduse poolt kahe Euroopa kultuuripealinna nimetamiseks;”.

2) Artikli 2 lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Liikmesriikide linnad nimetatakse Euroopa kultuuri-pealinnadeks vastavalt I lisa nimekirjas sisalduvale järjekor-rale. Kuni aastani 2008 kaasa arvatud nimetatakse kultuuri-pealinnaks üks linn nimekirja kantud liikmesriigist. Alates aastast 2009 nimetatakse kultuuripealinnaks üks linn igast nimekirja kantud liikmesriigist. I lisas sätestatud kronoloogi-list järjekorda võib muuta asjaomaste liikmesriikide omava-helisel kokkuleppel. Iga liikmesriik teatab kordamööda ühe või mitme kandidaatlinna ülesseadmisest Euroopa Parlamen-dile, nõukogule, komisjonile ja regioonide komiteele. Kõne-alused kandidaatlinnad tuleb üles seada hiljemalt neli aastat enne kõnealuse kultuurisündmuse algust ja lisada võib asja-omase liikmesriigi soovitusel.”

3) I lisa asendatakse käesoleva otsuse lisas esitatud tekstiga.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. maist 2004.

Luxembourg,

Euroopa Parlamendi nimel
President

Nõukogu nimel
eesistuja

⁽¹⁾ ELT C 121, 30.4.2004, lk 15.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 22. aprilli 2004. aasta aramus (ELT C 104 E, 30.4.2004), nõukogu 21. oktoobri 2004. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 166, 1.7.1999, lk 1.

LISA

EUROOPA KULTUURIPALINNA KANDIDAATIDE NIMETAMISE JÄRJEKORD

2005	Iirimaa	
2006	Kreeka ⁽¹⁾	
2007	Luksemburg	
2008	Ühendkuningriik	
2009	Austria	Leedu
2010	Saksamaa	Ungari
2011	Soome	Eesti
2012	Portugal	Sloveenia
2013	Prantsusmaa	Slovakkia
2014	Rootsi	Läti
2015	Belgia	Tšehhi Vabariik
2016	Hispaania	Poola
2017	Taani	Küpros
2018	Madalmaad ⁽¹⁾	Malta
2019	Itaalia	

(¹) Kultuuri- ja Audiovisuaalnõukogu 28. mai 1998. aasta koosolekul võeti teadmiseks Kreeka ja Madalmaade järjekohdade vahetamine kooskõlas otsuse 1419/1999/EÜ artikli 2 lõikega 1.

NÕUKOGU PÕHJENDUS

I. SISSEJUHATUS

1. Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 151 alusel esitas komisjon 17. novembril 2003 Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku otsuse, millega muudetakse otsust 1419/1999/EÜ kultuuri-sündmusega "Euroopa kultuuripealinn" seotud ühenduse meetmete kohta aastateks 2005 kuni 2019, vastuvõtmise kohta.
2. Euroopa Parlament esitas oma arvamuse esimesel lugemisel 22. aprillil 2004. Komisjon esitas oma muudetud ettepaneku suuliselt 29. aprillil 2004.
3. Regioonide komitee esitas oma arvamuse 10. mail 2004.
4. 21. oktoobril 2004. aastal võttis nõukogu vastu ühise seisukoha vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 251 lõikele 2.

II. ETTEPANEKU EESMÄRK

Ettepaneku eesmärk on võimaldada uutel liikmesriikidel osaleda kultuurisündmusel "Euroopa kultuuripealinn" enne kõnealuse otsuse kehtivuse kaotamist 2019. aastal. See ei muuda liikmesriikidest kandidaatide esitamise olemasolevat korda, kuid loob uue süsteemi, mille kohaselt võivad igal aastal alates 2009. aastast kandidaate esitada kaks liikmesriiki, nii et võiks valida kaks liikmesriikide pealinna.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

1. Üldised märkused

Nõukogu ei teinud komisjoni ettepanekusse ühtegi muudatust. Komisjon kiitis tervikuna heaks ühe parlamendi tehtud viiest muudatusest (muudatus 1).

2. Euroopa Parlamendi tehtud muudatused

2.1. Nõukogu poolt heakskiidetud muudatused

Nõukogu kiitis tervikuna heaks parlamendi esitatud ja komisjonis heaks kiidetud muudatuse (muudatus 1).

2.2. Nõukogu poolt integreerimata muudatused

Nõukogu leidis sarnaselt komisjoniga, et muudatused 2, 3, 4 ja 5 jäid väljapoole ettepaneku reguleerimisala ja ei pidanud asjakohaseks neid inkorporeerida.

III. JÄRELDUSED

Nõukogu arvates on ühine seisukoht tasakaalus ja täielikult kooskõlas komisjoni ettepaneku põhieesmärgiga, võimaldades uutel liikmesriikidel osaleda kultuurisündmusel "Euroopa kultuuripealinn" nii ruttu kui võimalik.

ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 5/2005,
mille nõukogu on vastu võtnud 12. novembril 2004,
et võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EÜ) nr .../2005 maagaasiedastusvõrku-
de juurdepääsu tingimuste kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

(2005/C 25E/05)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

sega, võimsusega seotud õiguste tasakaalustamise ja kauplemisega.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust,

pärast konsulteerimist regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/55/EÜ maagaasi siseturu ühiseeskirjade kohta ⁽²⁾ on andnud gaasi siseturu loomisse olulise panuse. Nüüd on vaja teha reguleeriva raamistiku struktuurimuudatused, et kõrvaldada järelejäänud tõkked siseturu loomisel, eelkõige gaasiga kauplemisel. On tarvis tehnilisi lisaeeskirju, eelkõige juurdepääsuteenuste osas kolmandatele isikutele, võimsuse jaotamise mehhanismi põhimõtete, ülekoormusega tegelemise korra ja läbipaistvusnõuete osas.

(2) Gaasi valdkonna reguleerimise Euroopa foorumil 2002. aastal vastu võetud esimese hea tava suuniste seeria rakendamisel ja järelevalve teostamisel saadud kogemus näitab, et suunistes sätestatud eeskirjade täieliku rakendamise tagamiseks kõigis liikmesriikides ja võrdsete turule juurdepääsutingimuste minimaalse garantii saavutamiseks tegelikkuses on vaja need eeskirjad õiguslikult täitmisele pöörata.

(3) Ühiste eeskirjade teine seeria nimetusega "Teised hea tava suunistes" võeti vastu 24.–25. septembri 2003. aasta foorumil toimunud koosolekul. Käesoleva määruse eesmärgiks on nimetatud suuniste põhjal peamiste põhimõtete ja eeskirjade sätestamine seoses edastusvõrkudele juurdepääsu ja juurdepääsuteenustega kolmandatele isikutele, ülekoormusega tegelemisega, läbipaistvus-

(4) Direktiivi 2003/55/EÜ artikkel 15 võimaldab tegutseda edastus- ja jaotusvõrgu ühendhalduril. Seetõttu käesolevas määruses sätestatud eeskirjadega ei nõuta direktiivi 2003/55/EÜ asjakohastele sätetele ja eelkõige selle artiklile 15 vastavate riiklike edastus- ja jaotusvõrkude süsteemide korralduse muutmist.

(5) Käesoleva määruse kohaldamisala hõlmab kohalikke turustajaid gaasivõrguga ühendavaid kõrgsurvetorustikke, mida kohalikul turustamisel üldiselt ei kasutata.

(6) Tuleb sätestada kriteeriumid, mille kohaselt määratakse kindlaks gaasivõrku juurdepääsu tariifid, et tagada nende täielik vastavus mittediskrimineerimise põhimõttega ja hästitoimiva siseturu vajadustega, ning võtta täielikult arvesse tervikliku süsteemi rajamise vajadust ja kajastada tegelikke tekkinud kulusid, tagades samal ajal sobivad stiimulid seoses tõhususega, sealhulgas asjaomane investeeringutasuvus, ja võttes arvesse, kui see on asjakohane, reguleerivate asutuste tariifide võrdlust.

(7) Tariifide arvestamisel on oluline võtta arvesse tegelikke tekkinud kulusid ning samuti vajadust tagada sobiv investeeringutasuvus ja stiimul uue infrastruktuuri ehitamiseks. Sellega seoses ja eelkõige juhul, kui eksisteerib tõhus konkurents gaasijuhtmete vahel, on vajalik rakendada tariifide võrdlust.

(8) Turupõhiste meetmete, näiteks enampakkumiste, kasutamine tariifide kindlaksmääramiseks peab olema kooskõlas direktiivi 2003/55/EÜ sätetega.

(9) Ühiste juurdepääsuteenuste miinimumhulk kolmandatele isikutele on vajalik, et määrata kindlaks ühenduses reaalset kehtiv ühine juurdepääsu miinimumstandard ja kindlustada, et juurdepääsuteenused kolmandatele isikutele ühilduksid piisavalt, ning võimaldada saada kasu gaasi hästitoimivast siseturust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 20. aprilli 2004. aasta arvamus (ELT C 104 E, 30.4.2004) ja nõukogu ... otsus.

⁽²⁾ ELT L 176, 15.7.2003, lk 57.

- (10) Viited ühtlustatud edastuslepingutele edastusvõrgu halduritele mittediskrimineeriva juurdepääsu kontekstis ei tähenda seda, et teatud edastusvõrgu halduri edastuslepingute tingimused peavad olema samad, mis teistel edastusvõrgu halduritel samas või mõnes muus liikmesriigis, välja arvatud juhul, kui on sätestatud miinimumnõuded, millele peavad vastama kõik edastuslepingud.
- (11) Võrkude lepingutega ülekoormamisega tegelemine on gaasi siseturu loomise lõpuleviimisel oluliseks küsimuseks. On vaja välja töötada ühised eeskirjad, mis tasakaalustaks vajaduse vabastada kasutamata võimsus kooskõlas põhimõttega "kasuta või anna ära" võimsuse valdaja õigustega kasutada võimsust vajaduse korral, samal ajal suurendades võimsuse likviidsust.
- (12) Kuigi võrkude füüsiline ülekoormamine on hetkel ühenduses harva esinev probleem, võib see muutuda probleemiks tulevikus. Seetõttu on oluline luua aluspõhimõtte ülekoormatud võimsuse eraldamise kohta sellistel juhtudel.
- (13) Selleks et võrgu kasutajad saaksid tõhusa juurdepääsu gaasivõrkudele, vajavad nad teavet eelkõige tehniliste nõuete ja saadaval oleva võimsuse kohta, et neil oleks võimalik siseturu raames esilekerkivaid ärivõimalusi ära kasutada. Selliste läbipaistvusnõuete kohta on vajalikud ühised miinimumstandardid. Sellise teabe avaldamiseks võib kasutada erinevaid viise, kaasa arvatud elektroonilist.
- (14) Edastusvõrgu haldurite juhitud gaasiedastuse mittediskrimineerivad ja läbipaistvad tasakaalustussüsteemid on olulised mehhanismid, eelkõige uute turule tulijate jaoks, kellel võib esineda rohkem raskusi oma müügiportfelli tasakaalustamisega kui ettevõtetel, kes on end vastaval turul juba sisse seadnud. Seetõttu on vaja sätestada eeskirjad tagamaks, et edastusvõrgu haldurid rakendavad selliseid mehhanisme viisil, mis vastab mittediskrimineerivatele, läbipaistvatele ja tõhusatele võrgule juurdepääsutingimustele.
- (15) Võimsusega seotud esmaste õigustega kauplemisel on oluline osa konkurentsivõimelise turu väljaarendamisel ja likviidsuse loomisel. Käesolev määrus peaks seega kõnealuse küsimuse osas sätestama põhieeskirjad.
- (16) On vaja tagada, et ettevõtted, kes omandavad võimsusega seotud õigusi, saaks neid õigusi müüa teistele litsentseeritud ettevõtetele, et tagada sobiv likviidsuse tase võimsuse turul. See lähenemine ei takista sellise süsteemi tekkimist, kus riiklikul tasandil määratletud perioodi jooksul kasutamata võimsus tehakse kindlal alusel uuesti turul kättesaadavaks.
- (17) Riiklikud reguleerivad asutused peaksid tagama käesolevas määruses sisalduvate eeskirjade ja määruse põhjal vastu võetud suuniste järgimise.
- (18) Käesoleva määruse lisas toodud suunistes on teise hea tava suuniste põhjal määratletud spetsiaalsed üksikasjalikud rakenduseeskirjad. Vajaduse korral arendatakse neid eeskirju aja jooksul edasi, võttes arvesse riiklike gaasisüsteemide erinevusi.
- (19) Tehes ettepaneku määruse lisas sätestatud suuniste muutmiseks, peaks komisjon tagama foorumi raames eelnevate konsultatsioonide läbiviimise suunistega seotud kõigi asjaomaste osapooltega, keda esindavad kutseorganisatsioonid, ja liikmesriikidega, ning taotlema elektri- ja gaasisektori Euroopa reguleerivate asutuste töörühma osalust.
- (20) Liikmesriigid ja pädevad riiklikud ametiasutused peaksid komisjonile edastama asjakohast teavet. Komisjon peaks sellist teavet käsitlema konfidentsiaalsena.
- (21) Käesolev määrus ja käesoleva määrusega kooskõlas vastu võetud suunist ei piira ühenduse konkurentsieskirjade kohaldamist.
- (22) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽¹⁾
- (23) Kuna käesoleva määruse eesmärki, milleks on kehtestada õiglasel eeskirjal maagaasi edastusvõrgule juurdepääsutingimuste kohta, ei suuda liikmesriigid täielikult saavutada ning seetõttu on eesmärk meetme ulatuse ja mõju tõttu paremini saavutatav ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks,

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolev määruse eesmärk on sätestada mittediskrimineerivad eeskirjad maagaasi edastusvõrgule juurdepääsutingimuste kohta, võttes arvesse riiklike ja piirkondlike turgude iseärasusi, et tagada gaasi siseturu tõhus toimimine.

See eesmärk hõlmab ka edastusvõrgule juurdepääsuga seotud tariifide ühtlustatud põhimõtete või nende arvestamise aluseks oleva meetodika sätestamist, juurdepääsuteenuste kehtestamist kolmandatele isikutele, võimsuse eraldamise ja võrkude ülekoormusega tegelemise ühtlustatud põhimõtete määramist, läbipaistvusnõuete, tasakaalustuseeskirjade ja tasakaalustamatuse eest määratavate tasude kindlaksmääramist ning võimsusega kauplemise hõlbustamist.

2. Liikmesriigid võivad asutada üksuse või asutuse kooskõlas direktiiviga 2003/55/EÜ, et täita üht või mitut harilikult tehnilise süsteemi vastutavale käitajale omistatavat ülesannet, kohaldades sellele üksusele või asutusele käesolevas määruses esitatud nõudeid.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määrukses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) edastus – maagaasi transportimine, välja arvatud tarnimine, torustiku kaudu, mis koosneb peamiselt kõrgrsurvetorudest, mis ei ole tootmisetapi torustik ega kõrgrsurvetorustiku osa, mida kasutatakse maagaasi kohaliku turustamise kontekstis selle tarnimiseks tarbijatele;
- 2) edastusleping – leping, mille edastusvõrgu haldur on sõlminud võrgu kasutajaga edastuse teostamiseks;
- 3) võimsus – maksimaalne vool väljendatuna normaalkuupmeetrites ajaühiku kohta või energiaühikus ajaühiku kohta, millele võrgu kasutaja omab õigust vastavalt edastuslepingu sätetele;
- 4) kasutamata võimsus – kindel võimsus, mille võrgu kasutaja on edastuslepingu alusel omandanud, kuid mida nimetatud kasutaja ei ole kasutamiseks registreerinud.

- 5) ülekoormusega tegelemine – edastusvõrgu halduri võimsusportfelli haldamine tehnilise võimsuse optimaalseks ja maksimaalseks ärakasutamiseks ning tulevikus tekkivate ülekoormamiste ja küllastuspunktide õigeaegselt tuvastamiseks;
- 6) järelturg – turg, kus võimsusega kauplemine toimub teisiti kui esmasel turul;
- 7) registreerimine – võrgu kasutaja eelnev edastusvõrgu halduri teavitamine tegelikust voolust, mida kasutaja soovib süsteemi sisestada või sellest saada;
- 8) taasregistreerimine – järgnev teavitamine korrigeeritud registreerimisest;
- 9) süsteemi terviklikkus – mis tahes olukord edastusvõrgus, kaasa arvatud vajalikud edastusrajatised, mille korral maagaasi rõhk ja kvaliteet jääb edastusvõrgu halduri poolt sätestatud minimaalse ja maksimaalse piiri vahele, nii et maagaasi edastus on tehnilisest seisukohast tagatud;
- 10) tasakaalustusperiood – ajavahemik, mil maagaasi teatud koguse väljavoolu, mida väljendatakse energiaühikutes, peavad kompenseerima kõik võrgu kasutajad sama koguse maagaasi sissevoolu abil edastusvõrku kooskõlas edastuslepingu või võrgueeskirjadega;
- 11) võrgu kasutaja – edastusvõrgu halduri klient või potentsiaalne klient ning edastusvõrgu haldurid ise, kui võrd neil on tarvis täita oma funktsioone maagaasi edastamisel;
- 12) katkestatavad teenused – edastusvõrgu halduri poolt pakutavad teenused, mis on seotud katkestatava võimsusega;
- 13) katkestatav võimsus – maagaasi edastusvõimsus, mille kasutamise saab edastusvõrgu haldur katkestada vastavalt edastuslepingus sätestatud tingimustele;
- 14) pikaajalised teenused – edastusvõrgu halduri poolt pakutavad teenused kestusega üks aasta ja rohkem;
- 15) lühiajalised teenused – edastusvõrgu halduri poolt pakutavad teenused kestusega vähem kui üks aasta;
- 16) kindel võimsus – edastusvõrgu operaatori poolt lepingu kohaselt katkestamatuna tagatav maagaasi edastusvõimsus;
- 17) kindlad teenused – edastusvõrgu halduri poolt pakutavad teenused, mis on seotud kindla võimsusega;

- 18) tehniline võimsus – maksimaalne kindel võimsus, mida edastusvõrgu haldur saab pakkuda võrgu kasutajatele, võttes arvesse edastusvõrgu süsteemi terviklikkust ja kasutamise nõudeid;
- 19) lepinguline võimsus – võimsus, mille edastusvõrgu haldur on edastuslepingu alusel võrgu kasutajale eraldanud;
- 20) olemasolev võimsus – tehnilise võimsuse osa, mida ei ole välja eraldatud ja on antud hetkel veel süsteemis kasutamiseks saadaval;
- 21) lepingutega ülekoormamine – olukord, kus kindla võimsuse nõudluse tase ületab tehnilist võimsust;
- 22) esmane turg – turg, kus edastusvõrgu haldurid kauplevad võimsusega otse;
- 23) füüsiline ülekoormamine – olukord, kus tegelike tarnete nõudluse tase ületab teatud hetkel tehnilise võimsuse.

2. Samuti kohaldatakse direktiivi 2003/55/EÜ artiklis 2 toodud mõisted, mis on käesoleva määruse rakendamisel asjakohased, välja arvatud direktiivi 2003/55/EÜ artikli 2 punktis 3 määratletud edastamise mõiste.

Artikkel 3

Võrkudele juurdepääsu tariifid

1. Edastusvõrgu operaatorite kohaldatavad tariifid või nende arvestamiseks kasutatavad meetodikad, mille reguleerivad asutused on direktiivi 2003/55/EÜ artikli 25 lõike 2 alusel heaks kiitnud, ning samuti tariifid, mis on avaldatud nimetatud direktiivi artikli 18 lõike 1 alusel, peavad olema läbipaistvad, võtma arvesse süsteemi terviklikkust ja selle edasiarendamise vajadust ning peegeldama tegelikke kulusid, tagades samal ajal sobivad stiimulid seoses tõhususega, sealhulgas asjaomase investeeringutasuvusega, ja võttes arvesse, kui see on asjakohane, reguleerivate asutuste tariifide võrdlust. Tariife või nende arvestamiseks kasutatavaid meetodikaid tuleb kohaldada mitte-diskrimineerival viisil.

Liikmesriigid võivad otsustada, et tariife võib määrata ka turupõhiste meetmetega, näiteks enampakkumistega, eeldusel et reguleerivad asutused kiidavad sellised meetmed ja nendest tulenevad tulud heaks.

Tariifid või nende arvestamiseks kasutatavad meetodikad peavad aitama kaasa tõhusale gaasiga kauplemisele ja konkurentsile, samal ajal vältides ristsubsideerimist võrgu kasutajate vahel ja luues stiimuleid investeeringuteks ning säilitades või luues edastusvõrkude koostoimevõime.

2. Võrkudele juurdepääsu tariifid ei tohi piirata turu likviidsust ega moonutada piiriülest kaubandust erinevate edastusvõrkude vahel. Kui erinevused tariifstruktuurides või tasakaalustusmehhanismides takistavad kaubandust edastusvõrkude vahel, olenemata direktiivi 2003/55/EÜ artikli 25 lõikest 2, peavad edastusvõrkude haldurid tihedas koostöös asjaomaste riiklike asutustega püüdma aktiivselt lähendada tariifstruktuure ja maksustamise põhimõtteid, kaasa arvatud tasakaalustamisega seotud põhimõtteid.

Artikkel 4

Juurdepääsuteenused kolmandatele isikutele

1. Edastusvõrgu haldurid peavad:

a) tagama, et nende pakutavad teenused oleksid kõigi võrgu kasutajate jaoks mittediskrimineerivad. Eelkõige juhul, kus edastusvõrgu haldur pakub samu teenuseid erinevatele klientidele, peab ta seda tegema samaväärsete lepingutingimuste alusel, kasutades kas pädeva asutuse poolt kooskõlas direktiivi 2003/55/EÜ artikliga 25 heaks kiidetud ühtlustatud edastuslepinguid või võrgueeskirju;

b) võimaldama nii kindlaid kui ka katkestatavaid juurdepääsuteenuseid kolmandatele isikutele. Katkestatava võimsuse hind peab kajastama katkestamise tõenäosust;

c) pakkuma võrgu kasutajatele nii pika- kui ka lühiajalisi teenuseid.

2. Kooskõlas artikli 3 lõikes 1 sätestatud põhimõtetega ei tohi mittestandardsete alguskuupäevadega või standardsest aastast edastuslepingust lühema kestusega sõlmitud edastuslepingute korral kehtestada suvaliselt kõrgemaid või madalamaid tariife, mis ei kajasta teenuse turuväärtust.

3. Vajaduse korral võib juurdepääsuteenuseid kolmandatele isikutele osutada tingimusel, et võrgukasutajad esitavad garantiid oma maksejõulisuse kohta. Sellised garantiid ei tohi olla alusetuks põhjenduseks turulepääsu takistamiseks ning peavad olema mittediskrimineerivad, läbipaistvad ja proportsionaalsed.

Artikkel 5

Võimsuse eraldamise mehhanismide ja ülekoormusega tegelemise korra põhimõtted

1. Turul osalejatele peab olema kättesaadav maksimaalne võimsus artikli 6 lõikes 3 sätestatud kõigis asjaomastes punktides, võttes arvesse süsteemi terviklikkust ja võrgu tõhusat toimimist.

2. Edastusvõrgu haldurid peavad rakendama ja avaldama mittediskrimineerivaid ja läbipaistvaid võimsuse eraldamise mehhanisme, mis peavad:

- a) andma asjakohaseid majanduslikke signaale tehnilise võimsuse efektiivse ja maksimaalse kasutamise kohta ning hõlbustama investeeringute tegemist uude infrastruktuuri;
- b) sobima kokku turumehhanismidega, kaasa arvatud kiirtehnoloogiate turg ja kauplemiskeskus, olles samal ajal paindlikud ja võimelised kohanduma arenevate turutingimustega;
- c) sobima kokku liikmesriikide võrkudele juurdepääsusüsteemidega.

3. Kui edastusvõrgu haldurid sõlmivad uued edastuslepingud või peavad olemasolevate edastuslepingute tingimuste üle uuesti läbirääkimisi, tuleb nendes lepingutes arvesse võtta järgmisi põhimõtteid:

- a) lepingutega ülekoormamise korral peab edastusvõrgu haldur esmasel turul pakkuma kasutamata võimsust vähemalt eeloleva ööpäeva ning katkestatava võimsuse alusel;
- b) võrgu kasutajatel peab soovi korral olema võimalik oma kasutamata lepingujärgset võimsust järelturul edasi müüa või edasi rentida. Liikmesriigid võivad nõuda, et võrgu kasutajad teavitaksid või informeeriks sellest edastusvõrgu haldurit.

4. Kui olemasolevate edastuslepingute kohane võimsus jääb kasutamata ja esineb lepingutega ülekoormamine, peab edastusvõrgu haldur kohaldama lõiget 3, välja arvatud juhul, kui see rikuks olemasolevatele edastuslepingutele esitatavaid nõudmisi. Kui see rikuks olemasolevaid edastuslepinguid, peavad edastusvõrgu haldurid kooskõlas lõikega 3 esitama võrgu kasutajale taotluse kasutamata võimsuse viimiseks järelturule, olles eelnevalt konsulteerinud pädevate asutustega.

5. Olukorras, kus eksisteerib füüsiline ülekoormus, peab edastusvõrgu haldur või vajaduse korral reguleerivad asutused kohaldama mittediskrimineerivaid ja läbipaistvaid võimsuse eraldamise mehhanisme.

Artikkel 6

Läbipaistvusnõuded

1. Edastusvõrgu haldurid peavad avalikustama üksikasjaliku teabe enda poolt pakutavate teenuste ja vastavate tingimuste kohta koos tehniliste andmetega, et võrgu kasutajatele oleks võimaldatud tõhus juurdepääs võrgule.

2. Läbipaistvate, objektiivsete ja mittediskrimineerivate tariifide tagamiseks ning gaasivõrgu tõhusa kasutamise hõlbustamiseks peavad edastusvõrgu haldurid või asjaomased riiklikud

asutused avaldama mõistlikul ja piisaval hulgal üksikasjalikku teavet tariifide tuletamise, arvestamise metoodika ja struktuuri kohta.

3. Iga edastusvõrgu haldur peab regulaarselt ja jooksvalt ning kasutajasõbralikul standardsel viisil avaldama pakutavate teenuste kohta arvandmed tehniliste, lepinguliste ja olemasolevate võimsuste kohta kõigi asjaomaste punktide suhtes, kaasa arvatud sisse- ja väljavoolupunktid.

4. Pädevad asutused peavad pärast võrgu kasutajatega konsulteerimist heaks kiitma edastusvõrgu asjaomased punktid, mille kohta tuleb teavet avaldada.

5. Kui edastusvõrgu haldur leiab, et konfidentsiaalsusnõuete tõttu ei ole ta kohustatud avaldama kogu nõutavat teavet, peab ta pädevatelt asutustelt taotlema luba piirata kõnealuse punkti või punktide avaldamist.

Pädevad asutused peavad loa andma või loa andmisest keelduma üksikjuhtumi kaupa, võttes arvesse vajadust austada seaduslikke ärisaladusi ja eesmärki luua konkurentsivõimeline gaasi siseturg. Kui luba antakse, tuleb andmed olemasoleva võimsuse kohta avaldada ilma konfidentsiaalsust rikkuda võivate arvandmeteta.

Käesolevas lõikes nimetatud luba ei tohi anda, kui samas punktis on lepingulist võimsust eraldatud kolmele või enamale võrgu kasutajale.

6. Edastusvõrgu haldurid peavad alati avalikustama käesoleva määrusega nõutava teabe arukal, koguseliselt selgel ja kergesti kättesaadaval viisil ning mittediskrimineerivalt.

Artikkel 7

Tasakaalustuseeskirjad ja tasakaalustamatuse eest määratavad tasud

1. Tasakaalustuseeskirjad peavad olema koostatud õiglasel, mittediskrimineerival ja läbipaistval viisil ning põhinema objektiivsetel kriteeriumidel. Tasakaalustuseeskirjad peavad kajastama süsteemi tõelisi vajadusi, võttes arvesse edastusvõrgu halduri käsutuses olevaid vahendeid.

2. Mitteturupõhiste tasakaalustussüsteemide korral peavad piirnormid olema kavandatud selliselt, et need oleksid hooajalise iseloomuga või piirnormide väärtused oleksid kõrgemad kui hooajalise iseloomuga piirnormid ning need kajastaksid edastusvõrgu tegelikku tehnilist suutlikkust. Piirnormid peavad kajastama süsteemi tõelisi vajadusi, võttes arvesse edastusvõrgu halduri käsutuses olevaid vahendeid.

3. Tasakaalustamatuse eest määratavad tasud peavad olema üldjoontes kulunud kajastavad, samal ajal tagades sobivad stiimulid võrgu kasutajatele gaasi sisse- ja väljavoolu tasakaalustamiseks. Need peavad vältima ristsubsideerimist võrgu kasutajate vahel ja ei tohi takistada uute turule tulijate sisenemist turule.

Pädevad asutused või edastusvõrgu haldur, nagu on antud olukorras asjakohane, peavad avalikustama tasakaalustamatuse eest määratavate tasude arvestamisel kasutatavad meetodid ning samuti lõplikud tariifid.

4. Edastusvõrgu haldur võib määrata trahve võrgu kasutajatele, kelle sissevool edastussüsteemi ja väljavool edastussüsteemist ei ole tasakaalus vastavalt lõikes 1 osutatud tasakaalustuseskirjadele.

5. Tariifide arvestamisel tuleb arvesse võtta tekkinud tegelikelt tasakaalustuskuludest kõrgemaid trahve, et see ei vähendaks huvi tasakaalustamise vastu, ning pädevad asutused peavad need trahvid heaks kiitma.

6. Selleks et võimaldada võrgu kasutajatel võtta õigeaegselt parandusmeetmeid, peavad edastusvõrgu haldurid edastama piisava, õigeaegse ja usaldusväärse reaalse olukorda kajastava teabe võrgu kasutajate tasakaalustusprotsessi seisundi kohta. Edastatava teabe tase peab kajastama edastusvõrgu haldurile kättesaadava teabe määra. Kui sellise teabe edastamise eest nõutakse tasu, peavad pädevad asutused selle heaks kiitma ning edastusvõrgu haldurid avaldama.

7. Liikmesriigid peavad tagama, et edastusvõrgu haldurid püüaksid ühtlustada tasakaalustamise korda ja lihtsustada tasakaalustusega seotud tasude struktuuri ja tasemeid, et hõlbustada gaasiga kauplemist.

Artikkel 8

Võimsusega seotud õigustega kauplemine

Iga edastusvõrgu haldur peab tegema mõistlikke samme, et võimaldada vaba kauplemist võimsusega seotud õigustega ja et sellist kauplemist hõlbustada. Iga selline haldur peab välja töötama ühtlustatud edastuslepingud ja menetlused esmasel turul, et hõlbustada järelkauplemist võimsusega seotud õigustega ning tunnustama võimsusega seotud esmaste õiguste üleminekut, kui võrgu kasutajad sellest teavitavad. Ühtlustatud edastuslepingutest ja menetlustest tuleb teavitada reguleerivaid asutusi.

Artikkel 9

Suunised

1. Suunised, mis annavad vajaduse korral käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks vajaliku minimaalse ühtlustatuse taseme, peavad määratlema:

a) kolmandatele isikutele juurdepääsuteenuseid käsitlevad üksikasjad, kaasa arvatud iseloom, kestus ja kõnealuste teenuste muud nõuded, kooskõlas artikliga 4;

b) võimuse eraldamise mehhanismi ja lepingutega ülekoormamise korral kohaldatava ülekoormusega tegelemise korra aluspõhimõtete üksikasjad, kooskõlas artikliga 5;

c) võrgu kasutajatele võrgule tõhusa juurdepääsu saamiseks vajalike tehniliste andmete määratluse ja läbipaistvusnõuete kõigi asjaomaste punktide määratluse üksikasjad, kaasa arvatud teave, mis tuleb avaldada kõigi asjaomaste punktide kohta ning ajakava, mille kohaselt kõnealune teave tuleb avalikustada, kooskõlas artikliga 6.

2. Suunised lõikes 1 loetletud valdkondade kohta on sätestatud lisas. Komisjon võib nendesse muudatusi teha; seda tuleb teha artikli 14 lõikes 2 osutatud korras.

3. Käesoleva määruse alusel vastu võetud suuniste kohaldamisel ja muutmisel peab arvesse võtma erinevusi riiklike gaasisüsteemide vahel ja ei tohi seetõttu nõuda ühenduse tasemel ühtseid üksikasjalikke tingimusi juurdepääsu kohta kolmandatele isikutele. Need võivad siiski määratleda miinimumnõuded, mis tuleb täita selleks, et saavutada gaasi siseturu jaoks vajalikud mittediskrimineerivad ja läbipaistvad juurdepääsutingimused võrgule, mida võib seejärel kohaldada riiklike gaasivõrkude vahel esinevaid erinevusi arvestades.

Artikkel 10

Reguleerivad asutused

Käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmisel peavad liikmesriikide direktiivi 2003/55/EÜ artikli 25 alusel määratud reguleerivad asutused tagama vastavuse käesolevale määrusele ja selle artikli 9 kohaselt vastu võetud suunistele.

Vajaduse korral peavad nad omavahel ja komisjoniga koostööd tegema.

Artikkel 11

Teabe esitamine

Liikmesriigid ja reguleerivad asutused peavad nõudmise korral edastama komisjonile kogu artikli 9 raames nõutava teabe.

Komisjon peab määrama mõistliku tähtaja, mille jooksul teave tuleb edastada, võttes arvesse nõutava teabe keerukust ja teabe vajaduse kiireloomulisust.

*Artikkel 12***Liikmesriikide õigus sätestada üksikasjalikumaid meetmeid**

Käesolev määrus ei piira liikmesriikide õigust säilitada või kehtestada meetmeid, mis sisaldavad üksikasjalikumaid sätteid kui käesolevas määruses ja artiklis 9 osutatud suunistes.

*Artikkel 13***Karistused**

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida rakendatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende kohaldamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt 1. juuliks 2006 ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

2. Lõike 1 alusel määratud karistused ei ole oma olemuselt kriminaalõiguslikud.

*Artikkel 14***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab direktiivi 2003/55/EÜ artikli 30 alusel loodud komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

*Artikkel 15***Komisjoni aruanne**

Komisjon kontrollib käesoleva määruse rakendamist. Direktiivi 2003/55/EÜ artikli 31 lõike 3 kohases aruandes peab komisjon andma ülevaate ka käesoleva määruse rakendamisel saadud

kogemuste kohta. Eelkõige tuleb aruandes vaadelda, millises ulatuses on määrus olnud edukas mittediskrimineerivate ja kulupõhiste juurdepääsutingimuste tagamisel gaasi edastusvõrkudele, mis aitavad kindlustada valikuvõimalused tarbijatele hästitoimival gaasi siseturul ning gaasi pikaajalise varustuskindluse. Vajaduse korral lisatakse aruandele asjaomased ettepanekud ja/või soovitusel.

*Artikkel 16***Erandid ja vabastused**

Käesolevat määrust ei kohaldata:

- liikmesriikides asuvatele maagaasi edastusvõrkudele direktiivi 2003/55/EÜ artiklis 28 kehtestatud erandite kehtivusaja jooksul; direktiivi 2003/55/EÜ artikli 28 alusel erandi saanud liikmesriikidele, kes seega võivad taotleda komisjoni ajutise erandi kehtestamist käesoleva määruse kohaldamise vabastuse saamiseks kuni kaheaastaseks perioodiks alates kuupäevast, mil käesolevas punktis osutatud erandi kehtivus lõpeb;
- ühendustorude liikmesriikide vahel ja olemasolevate infrastruktuuride märkimisväärsete võimsuse suurenemiste ning selliste infrastruktuuride ümberehituste korral, mis võimaldavad uute gaasi tarneallikate kasutuselevõttu nagu osutatud direktiivi 2003/55/EÜ artikli 22 lõigetes 1 ja 2, mille suhtes ei kohaldata nimetatud direktiivi artiklite 18, 19, 20 ja artikli 25 lõigete 2, 3 ja 4 sätteid, kuni nende suhtes ei kohaldata käesolevas lõigus osutatud sätteid;
- maagaasi edastussüsteemidele, mille suhtes on direktiivi 2003/55/EÜ artikli 27 kohaselt kehtestatud erand.

*Artikkel 17***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. juulist 2006, välja arvatud artikli 9 lõike 2 teine lause, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

SUUNISED

1. JUURDEPÄÄSUTEENUSED KOLMANDATELE ISIKUTELE

2. **VÕIMSUSE ERALDAMISE MEHHAANISMIDE, ÜLEKOORMUSEGA TEGELEMISE KORRA JA SELLE KOHALDAMISE PÕHIMÕTTED LEPINGUTEGA ÜLEKOORMAMISE KORRAL JA**
3. **VÕRGU KASUTAJATELE VÕRGULE TÕHUSA JUURDEPÄÄSU SAAMISEKS VAJALIKE TEHNILISTE ANDMETE MÄÄRATLUS, LÄBIPAISTVUSNÕUETE KÕIGI ASJAOMASTE PUNKTIDE MÄÄRATLUS JA TEAVE, MIS TULEB AVALDADA KÕIGI ASJAOMASTE PUNKTIDE KOHTA NING AJAKAVA, MILLE KOHASOLT KÕNEALUNE TEAVE TULEB AVALIKUSTADA**

1. JUURDEPÄÄSUTEENUSED KOLMANDATELE ISIKUTELE

- 1) Edastusvõrgu haldurid peavad pakkuma kindlaid ja katkestatavaid teenuseid minimaalse kestusega kuni üks päev.
- 2) Ühtlustatud edastuslepingud ja ühtsed võrgueeskirjad peavad olema koostatud sellisel viisil, et need hõlbustaksid võrgu kasutajate lepingulise võimsusega kauplemist ja selle võimsuse taaskasutamist ilma võimsuse eraldamist takistamata.
- 3) Edastusvõrgu haldurid peavad pärast põhjalikku konsulteerimist võrgu kasutajatega välja töötama võrgueeskirjad ja ühtlustatud lepingud.
- 4) Edastusvõrgu haldurid peavad rakendama energiagaasi vahetuse tõhustamise Euroopa assotsiatsiooniga (edaspidi EASEE-gas) kokku lepitud standardiseeritud registreerimise ja taasregistreerimise korda. Nad peavad välja arendama teavitamissüsteemid ning elektroonilised sidevahendid, et tagada piisava teabe edastamine võrgu kasutajatele ning lihtsustada tehinguid, nagu näiteks registreerimist, võimsusega seotud lepingute sõlmimist ja võimsusega seotud õiguste üleminekut võrgu kasutajate vahel.
- 5) Edastusvõrgu haldurid peavad ühtlustama ametlikud protseduurid ja vastamise ajad kooskõlas valdkonnas kehtiva parima tavaga, eesmärgiga saavutada võimalikult lühikesed vastamise ajad. Nad peavad pakkuma reaajas kuvatavat võimsuse reserveerimise ja kinnitamise süsteemi, ning registreerimise ja taasregistreerimise protseduure mitte hiljem kui 1. juulil 2006, kui sellised protseduurid on EASEE-gas raames kokku lepitud.
- 6) Edastusvõrgu haldurid ei tohi võrgu kasutajalt nõuda eraldi tasu teabenõuete ja tehingute eest, mis on seotud nende edastuslepingutega ja mida täidetakse standardsete eeskirjade ja protseduuride kohaselt.
- 7) Teabenõuete eest, mis eeldavad erakorralisi või ülemääraseid kulusid, nagu näiteks teostatavuse uuringud, võib nõuda eraldi tasu, eeldusel et tasud on kohaselt põhjendatud.
- 8) Edastusvõrgu haldurid peavad tegema koostööd teiste edastusvõrgu halduritega nende vastavate võrkude hoolduse koordineerimise osas, et võimalikult vähendada häireid edastusteenuste osutamisel võrgu kasutajatele ja teiste piirkondade edastusvõrgu halduritele ning tagamaks võrdne kasu varustuse kindluse osas, kaasa arvatud seoses transiidiga.
- 9) Edastusvõrgu haldurid peavad vähemalt kord aastas eelnevalt kindlaksmääratud tähtpäeval avaldama kõik kavandatud hooldusperioodid, mis võivad mõjutada võrgu kasutajate edastuslepingutest tulenevaid õigusi, ja asjakohase operatiivteabe piisava etteatamisega. See hõlmab kavandatud hooldusperioodide muudatuste kohest ja mittediskrimineerivat avaldamist ja ettekavandamata hooldustest teavitamist niipea, kui vastav teave saab edastusvõrgu haldurile kättesaadavaks. Hooldusperioodide jooksul peab edastusvõrgu haldur regulaarselt avaldama ajakohastatud teavet hooldustööde üksikasjade, eeldatava kestuse ja mõju kohta.
- 10) Edastusvõrgu haldurid peavad tegelike hooldustööde ja esinenud vooluhäirete kohta pidama päevaraamatut ja selle nõudmise korral pädevale asutusele kättesaadavaks tegema. Teave tuleb nõudmise korral teha samuti kättesaadavaks mis tahes häiretest mõjutatuile.

2. VÕIMSUSE ERALDAMISE MEHHAANISMIDE, ÜLEKOORMUSEGA TEGELEMISE KORRA JA SELLE KOHALDAMISE PÕHIMÕTTED LEPINGUTEGA ÜLEKOORMAMISE KORRAL

2.1. Võimsuse eraldamise mehhanismid ja ülekoormusega tegelemise kord

- 1) Võimsuse eraldamise mehhanismid ja ülekoormusega tegelemise kord peavad hõlbustama konkurentsi arendamist ja sujuvat kauplemist võimsusega ning peavad sobima kokku turumehhanismidega, kaasa arvatud kiirtehingute turud ja kauplemiskeskused. Need peavad olema paindlikud ja võimelised kohanduma arenevat turutingimustega.
- 2) Need mehhanismid ja kord peavad arvesse võtma asjaomase süsteemi terviklikkust ning samuti varustuskindlust.
- 3) Need mehhanismid ja kord ei tohi takistada uute turule tulijate sisenemist turule ega luua lubamatuid tõkkeid turule-tulekule. Need ei tohi takistada turulolijatel, kaasa arvatud uutel turule tulijatel ja väikese turuosaga ettevõtetel, tõhusalt konkureerida.
- 4) Need mehhanismid ja kord peavad andma asjaomaseid majanduslikke signaale tehnilise võimsuse efektiivse ja maksimaalse kasutamise kohta ning hõlbustama investeeringute tegemist uude infrastruktuuri.
- 5) Võrgu kasutajatele tuleb teha teatavaks olukorra laad, mis võib mõjutada lepingulise võimsuse kättesaadavust. Teave katkestuse kohta peaks kajastama edastusvõrgu haldurile kättesaadava teabe määra.
- 6) Juhul kui lepingust tulenevate tarnekohustuste täitmisel tekivad takistused süsteemi terviklikkuse tõttu, peavad edastusvõrgu haldurid teavitama sellest võrgu kasutajaid ja otsima viivitamatult mittediskrimineeriva lahenduse.

Edastusvõrgu haldurid peavad konsulteerima võrgu kasutajatega korra osas enne selle rakendamist ja leppima selle kokku reguleeriva asutusega.

2.2. Lepingutega ülekoormamise korral kohaldatav ülekoormusega tegelemise kord

- 1) Olukorras, kus lepinguline võimsus jääb kasutamata, peavad edastusvõrgu haldurid erineva kestusega lepingute kaudu tegema selle võimsuse esmasel turul katkestatava võimsusena kättesaadavaks, kuni vastav võrgu kasutaja ei paku kõnealust võimsust mõistliku hinna eest järelturul.
- 2) Vabastatud katkestatava võimsuse eest saadavad tulud jaotatakse vastavalt asjaomase reguleeriva asutuse sätestatud või heaks kiidetud eeskirjadele. Need eeskirjad peavad olema kooskõlas süsteemi efektiivse ja tõhusa kasutamise nõuetega.
- 3) Mõistliku tasu vabastatud katkestatava võimsuse eest võib määrata asjaomane reguleeriv asutus, võttes arvesse valitsevaid konkreetseid asjaolusid.
- 4) Vajadusel peavad edastusvõrgu haldurid tegema mõistlikke püüdlusi, et pakkuda turul vähemalt osa kasutamata võimsusest kindla võimsusena.

3. VÕRGU KASUTAJATELE VÕRGULE TÕHUSA JUURDEPÄÄSU SAAMISEKS VAJALIKE TEHNILISTE ANDMETE MÄÄRATLUS, LÄBIPAISTVUSNÕUETE KÕIGI ASJAOMASTE PUNKTIDE MÄÄRATLUS JA TEAVE, MIS TULEB AVALIKUSTADA KÕIGI ASJAOMASTE PUNKTIDE KOHTA NING AJAKAVA, MILLE KOHALELT KÕNEALUNE TEAVE TULEB AVALIKUSTADA

3.1. Võrgu kasutajatele võrgule tõhusa juurdepääsu saamiseks vajalike tehniliste andmete määratlus

Edastusvõrgu haldurid peavad avaldama oma süsteemide ja teenuste kohta vähemalt järgmise teabe:

- a) erinevate pakutavate teenuste üksikasjalik ja kõikehõlmav kirjeldus ja hinnakiri;
- b) nende teenuste kohta pakutavad erinevat tüüpi edastuslepingud ja võrgueeskirjad ja/või standardtingimused, kui need on kohaldatavad, kõigi võrgu kasutajate õiguste ja kohustuste kohta, kaasa arvatud edastuslepingud ja muud asjaomased dokumendid;

- c) ühtlustatud meetmed, mida kohaldatakse edastusvõrgu kasutamisel, kaasa arvatud peamiste mõistete määratlus;
- d) võimsuse eraldamist, ülekoormusega tegelemist ja piirangute vastu võitlemist käsitlevad sätted ning taaskasutamisega seotud meetmed;
- e) järelturul edastusvõrgu halduriga võimsusega kauplemisel kohaldatavad eeskirjad;
- f) vajadusel edastus- ja muude teenuste hulgas hõlmatud eritasuta paindlikkus ja piirnormid ning samuti paindlikkus, mida lisaks sellele pakutakse, ning vastavad tasud;
- g) edastusvõrgu halduri gaasisüsteemi üksikasjalik kirjeldus, milles on näidatud kõik asjaomased punktid, kus edastusvõrgu halduri süsteem on ühendatud teiste edastusvõrgu haldurite süsteemidega ja/või veeldatud maagaasi infrastruktuuriga, nagu näiteks veeldusjaamadega ja direktiivi 2003/55/EÜ artikli 2 punktis 14 määratletud abiteenuste osutamiseks vajalike infrastruktuuridega;
- h) teave gaasi kvaliteedi- ja rõhunõuete kohta;
- i) edastusvõrgu halduri hallatava süsteemiga ühendamiseks kohaldatavad eeskirjad;
- j) õigeaegselt edastatav teave teenuste või tingimuste kavandavate ja/või tegelike muudatuste kohta, kaasa arvatud punktides a kuni i loetletud valdkondade osas.

3.2. Läbipaistvusnõuete kõigi asjaomaste punktide määratlus

Asjaomased punktid peavad hõlmama vähemalt järgmist:

- a) kõik edastusvõrgu halduri hallatava võrgu sissevoolupunktid;
- b) kõige olulisemad väljavoolupunktid ja väljavoolualad, mis moodustavad vähemalt 50 % antud edastusvõrgu halduri võrgu kogu väljavooluvõimsusest, kaasa arvatud kõik väljavoolupunktid ja väljavoolualad, mille väljavooluvõimsus on suurem kui 2 % kogu võrgu väljavooluvõimsusest;
- c) kõik edastusvõrgu operaatorite erinevate võrkude ühenduspunktid;
- d) kõik punktid, mis ühendavad edastusvõrgu halduri võrku veeldusjaamaga;
- e) kõik olulised punktid antud edastusvõrgu halduri võrgus, kaasa arvatud gaasisõlmede ühendused. Olulisteks loetakse kõiki punkte, kus kogemuste põhjal otsustades võib tõenäoliselt tekkida füüsiline ülekoormamine;
- f) kõik punktid, mis ühendavad antud edastusvõrgu halduri võrku direktiivi 2003/55/EÜ artikli 2 punktis 14 määratletud abiteenuste osutamiseks vajalike infrastruktuuridega.

3.3. Teave, mis tuleb avaldada kõigi asjaomaste punktide kohta ning ajakava, mille kohaselt kõnealune teave tuleb avaldada

- 1) Kõikide asjaomaste punktide suhtes peab edastusvõrgu haldur regulaarselt/jooksvalt ja kasutajasõbralikul standardsel viisil avaldama Internetis teabe järgmiste võimsusega seotud olude kohta lühimalt kuni ühepäevaste perioodide kohta:
 - a) maksimaalne tehniline võimsus voolude kohta mõlemas suunas,
 - b) kogu lepinguline ja katkestatav võimsus,
 - c) olemasolev võimsus.
- 2) Kõigi asjaomaste punktide kohta peab edastusvõrgu haldur avaldama teabe olemasoleva võimsuse kohta vähemalt 18 kuud ette ja kaasajastama seda teavet vähemalt igakuiselt või sagedamini, kui vastav uus teave saab kättesaadavaks.
- 3) Edastusvõrgu haldurid peavad avaldama igapäevaselt ajakohastatavat teavet lühiajaliste teenuste kättesaadavuse kohta (päevase ja nädalase etteteatamisega), tuginedes muu hulgas registreerimistele, peamistele lepingulistele sidemetele ja regulaarsetele olemasolevate võimsuste pikaajalistele iga-aastaselt tehtavatele prognoosidele kuni 10 aastaseks perioodiks kõigi asjaomaste punktide kohta.

- 4) Edastusvõrgu haldurid peavad jooksvalt avaldama teabe möödunud perioodi maksimaalse ja minimaalse kuu jooksul kasutatud võimsuse määrade kohta ja aasta keskmised voolud kõigis asjaomastes punktides viimase kolme aasta kohta.
 - 5) Edastusvõrgu operaatorid peavad pidama päevaraamatut tegeliku koguvoolu kohta vähemalt kolme kuu pikkuse perioodi kohta.
 - 6) Edastusvõrgu haldurid peavad pidama tõhusat arvestust kõigi võimsusega seotud lepingute kohta ja säilitama muud asjaomast teavet seoses saadavaloleva võimsuse arvestamisega ja sellele juurdepääsu võimaldamisega, millele asjaomastel riiklikel asutustel peab olema ligipääs oma tööülesannete täitmiseks.
 - 7) Edastusvõrgu haldurid peavad tagama kasutajasõbralikud vahendid saadavalolevate teenuste tariifide arvestamiseks ning saadavaloleva võimsuse kindlakstegemiseks reaalajas.
 - 8) Kui edastusvõrgu haldurid ei suuda avaldada teavet kooskõlas lõigetega 1, 3 ja 7, peavad nad konsulteerima oma asjaomaste riiklike asutustega ja koostama tegevuskava, mis tuleb rakendada võimalikult kiiresti, kuid mitte hiljem kui 31. detsembril 2006.
-

NÕUKOGU PÕHJENDUSE EELNÕU

I. SISSEJUHATUS

1. 12. detsembril 2003. aastal esitas komisjon Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse ettepaneku gaasiedastusvõrkude juurdepääsutingimuste kohta, mis põhineb EÜ asutamislepingu artiklil 95.
2. Majandus- ja sotsiaalkomitee edastas oma arvamuse 2. juunil 2004.
3. Euroopa Parlament võttis oma arvamuse vastu esimesel lugemisel 20. aprillil 2004, millega kiideti heaks 41 muudatust. Komisjon ei esita muudetud ettepanekut.
4. 12. novembril 2004. aastal võttis nõukogu oma ühise seisukoha vastu asutamislepingu artikli 251 kohaselt.

II. ETTEPANEKU EESMÄRK

Ettepaneku eesmärk on välja kujundada eelmisel aastal vastuvõetud gaasi siseturu direktiiv (2003/55/EÜ), seades õiglased ja üksikasjalikud eeskirjad kolmandate isikute juurdepääsuks liikmesriikide gaasiedastusvõrkudele, võttes arvesse siseriiklike ja piirkondlike turgude eripära. Seda võib vaadelda paralleelselt määrusega (EÜ) 1228/2003, milles käsitletakse võrkudele juurdepääsu tingimusi piiriülese elektrikaubanduses, mis võeti vastu koos teiste siseturgu käsitlevate õigusaktidega. Ettepanek tugineb vaba- ja ohutult gaasi valdkonna reguleerimise Euroopa foorumil (Madridi foorum) kokku lepitud suunistel, mis omandavad siduva iseloomu esitatud määruse kaudu.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

1. ÜLDIST

- a) Mis puudutab *Euroopa Parlamendi tehtud 41 muudatust*, järgis nõukogu komisjoni
 - võttes vastu järgmised 22 muudatust:
 - täielikult (mõnikord uue sõnastusega): 7, 12, 15, 18–21, 23, 26, 32, 34 ja 39–41;
 - osaliselt: 1, 4, 25;
 - põhimõtteliselt: 3, 13, 29, 36 ja 38 ning
 - lükates tagasi järgmised 18 muudatust: 2, 5, 8–11, 14, 16–17, 22, 24, 27, 30–31, 35, 37, 42 ja 43, sisu ja/või vormi tõttu.Nõukogu kiitis samuti muudatuse 33 vaikimisi heaks.
- b) Mis puudutab *komisjoni ettepanekut*, nõukogu tegi teatud teisi (sisulisi ja/või vormilisi) muudatusi, mis on toodud allpool.

Kõik muudatused, mis nõukogu tegi komisjoni ettepanekus, on komisjon vastu võtnud.

2. ERIMÄRKUSED

- a) *Peamised muudatused*, mis nõukogu määruse eelnõus tegi, puudutavad artiklis 9 viidatud suuniseid, mille ulatust nõukogu vähendas; eelkõige on komisjoni ettepanekust välja jäetud komisjoni võimalus võtta komiteemenetlusega vastu uusi suuniseid, jättes komisjoni pädevusse määruse eelnõu lisas sätestatud võimaluse suuniseid muuta; need suunised puudutavad kolmandate osapoolte juurdepääsuteenuseid, võimsuse jaotamise mehhanismide ja ülekoormusega tegelemise meetmete põhimõtteid ning läbipaistvusnõudeid. Nõukogu on artiklile 9 lisanud ka lõike, kus on selgelt öeldud, et suunistes, nende kohaldamisel ja edasistes muudatustes tuleb kajastada siseriiklike gaasisüsteemide vahelisi erinevusi.

Lisaks sellele lisas nõukogu uue artikli (*artikkel 16*), mis kinnitab, et direktiivi 2003/55/EÜ alusel antud vastavaid vabastusi ja erandeid kohaldatakse ka kõnealuse määruse suhtes.

Samuti lükkas nõukogu edasi määruse jõustumiskuupäeva 1. juulilt 2005. aastal 1. juulile 2006. aastal, välja arvatud artikli 9 lõige 2, mille jõustumiskuupäev on 1. jaanuar 2007 (*artikkel 17*).

b) Teised muudatused puudutavad eelkõige

- artikli 2 lõike 1 punkti 1: nõukogu on veidi muutnud edastamise määratlust, et täpsustada milliste torujuhtmete suhtes määratlust kohaldatakse; selle muudatuse juurde kuulub põhjendus 5;
- artikli 2 lõike 1 punkte 4 ja 18: nõukogu on lisanud kaks uut määratlust ("kasutamata võimsus" ja "kindlad teenused");
- artikli 2 lõike 1 punkte 23 ja 24: nõukogu kustutas määratlused *uued turuletulijad* ja *väikesed ettevõtjad*, pidades silmas, et määrust tuleks kohaldada kõikide turul tegutsevate ettevõtjate suhtes ühte moodi;
- artikli 3 lõiget 1, kuhu nõukogu on lisanud uue *teise alapunkti*, et kindlustada, et enampakkumiste kasutamine oleks üks võimalik tariifide kindlaksmääramise moodus; selle muudatuse juurde kuulub põhjendus 8;
- artikli 5 lõiget 4 ja artikli 7 lõiget 6: nõukogu on need sätted uuesti sõnastanud selguse huvides;
- artikli 6 lõiget 4: selle lõike teine lause on muudetud, et anda sellele täpsem kohaldamisala, ning on üle viidud lisasse (punkt 3.2.b), eelkõige selle üksikasjalikkuse tõttu;
- artikli 11 lõikeid 2–5: nõukogu jättis välja need lõiked ning seejärel ka artikli 13 lõike 1;
- Selguse huvides on direktiivi 2003/55/EÜ lisatud mitmeid ristviited (artikli 1 lõige 2 (uus); artikli 3 lõiked 1 ja 2; artikli 4 lõige 1; artikkel 10; artikkel 14; artikkel 15 (vt *muudatus 36*);
- Nõukogu on lisanud samuti mitmeid *uusi põhjendusi*, lisaks mainitutele, eelkõige selleks, et kajastada muudatusi artiklites (*põhjendused 4, 7, 10, 16 ja 19* (vastab *muudatusele 3*)).

IV. JÄRELDUSED

Nõukogu usub, et suur osa ühisest seisukohast vastab sisuliselt Euroopa Parlamendis väljendatud soovidele ning aitab kaasa gaasi siseturu tõhusa toimimise saavutamisele.
